UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Dipòsit digital de documents de la UAB

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Ramiro Talavera, Nadia. *Empoderar des de la participació: el paper del pla de joventut de Manresa en el protagonisme juvenil.* Treball de Final de Grau (Universitat Autònoma de Barcelona), 2026 (Pedagogia). 81 pàg.

This version is available at https://ddd.uab.cat/record/336903

under the terms of the CC BY-SA license.

Universitat Autònoma de Barcelona

EMPODERAR DES DE LA PARTICIPACIÓ:

EL PAPER DEL PLA DE JOVENTUT DE MANRESA EN EL PROTAGONISME JUVENIL

Treball de Fi de Grau

Grau en Pedagogia

Autora: **Nadia Ramiro Talavera**
Convocatòria de Juny, Curs 2025-2026

Tutor: Xavier Úcar Martínez
Àrea de Teoria i d'Història de l'Educació

Resum

Aquest treball analitza com el Pla Local de Joventut de Manresa 2024-2028 contribueix a l'empoderament juvenil a través de l'anàlisi l'Eix 4, centrat en la participació i el protagonisme juvenil. La revisió teòrica defineix l'empoderament juvenil com un procés educatiu, social i polític que permet als joves desenvolupar autonomia, capacitat de decisió i incidència en el seu entorn. També destaca que la participació només és empoderadora quan és real i significativa, és a dir, quan els joves poden prendre decisions i assumir responsabilitats. La recerca empírica es basa en entrevistes a una persona amb responsabilitat política, una educadora i dos joves vinculats a espais de participació. Els resultats mostren que aquests espais afavoreixen el desenvolupament personal, la participació activa, les relacions de confiança i el sentiment de pertinença. Es conclou que promou oportunitats de participació i protagonisme juvenil, però també presenta limitacions relacionades amb les estructures institucionals i la participació simbòlica. Es destaca la importància de crear espais de participació real que reconeguin les persones joves com a agents actius dins la comunitat.

Resumen

Este trabajo analiza cómo el Plan Local de Juventud de Manresa 2024-2028 contribuye al empoderamiento juvenil a través del análisis del Eje 4, centrado en la participación y el protagonismo juvenil. La revisión teórica define el empoderamiento juvenil como un proceso educativo, social y político que permite a los jóvenes desarrollar autonomía, capacidad de decisión e incidencia en su entorno. También destaca que la participación solo es empoderadora cuando es real y significativa, es decir, cuando los jóvenes pueden tomar decisiones y asumir responsabilidades. La investigación empírica se basa en entrevistas a una persona con responsabilidad política, una educadora y dos jóvenes vinculados a espacios de participación. Los resultados muestran que estos espacios favorecen el desarrollo personal, la participación activa, las relaciones de confianza y el sentimiento de pertenencia. Se concluye que el plan promueve oportunidades de participación y protagonismo juvenil, pero también presenta limitaciones relacionadas con las estructuras institucionales y la participación simbólica. Se destaca la importancia de crear espacios de participación real que reconozcan a los jóvenes como agentes activos dentro de la comunidad.

Abstract

This study analyzes how the Manresa Local Youth Plan 2024–2028 contributes to youth empowerment through the analysis of Axis 4, focused on participation and youth protagonism. The theoretical framework defines youth empowerment as an educational, social, and political process that enables young people to develop autonomy, decision-making capacity, and influence over their environment. It also emphasizes that participation is only empowering when it is real and meaningful, meaning that young people can make decisions and take on responsibilities. The empirical research is based on interviews with a political representative, an educator, and two young people involved in participatory spaces. The results show that these spaces promote personal development, active participation, relationships of trust, and a sense of belonging. The study concludes that the plan promotes opportunities for participation and youth protagonism, but it also presents limitations related to institutional structures and symbolic participation. It highlights the importance of creating real participatory spaces that recognize young people as active agents within the community.

ÍNDEX

1. Introducció....1
2. Pregunta de recerca i objectius del treball....2
2.1. Objectiu general....2
2.2. Objectius específics....2
3. Recerca teòrica....3
3.1. Metodologia....3
3.2. Resultats....5
3.2.1. Concepte d'empoderament juvenil....5
3.2.2. Dimensions de l'empoderament....6
3.2.3. Concepte de participació juvenil....8
3.2.4. Models de participació....9
3.2.5. Barreres i oportunitats de la participació en entorns socioeducatius....10
3.3. Conclusions de la recerca teòrica....12
4. Contextualització: Polítiques de joventut catalanes....14
4.1. Marc normatiu i institucional....14
5. Context: El Pla Local de Joventut de Manresa....14
5.1. Contextualització del municipi....15
5.2. Agents socioeducatius implicats....16
5.3. Propostes generals i marc estratègic....16
5.4. Eix 4: participació i protagonisme juvenil....17
6. Recerca empírica....18
6.1. Metodologia, instruments i tècniques de recollida de dades....18
6.2. Anàlisi de dades....19
6.3. Resultats....20
6.3.1. Anàlisi vertical: Entrevista persona amb responsabilitat politica....20
6.3.2. Anàlisi vertical: Entrevista educadora....21
6.3.3. Anàlisi vertical: Entrevista jove 1....22
6.3.4. Anàlisi vertical: Entrevista jove 2....23
6.3.5. Anàlisi horitzontal de la matriu....23
6.4. Conclusions de la recerca empírica....26
7. Conclusions generals del treball....28
8. Referències bibliogràfiques....30
9. Annexos....33
9.1. Estratègia de cerca....33
9.2. Taules de variables per a l'elaboració de les entrevistes....46
9.3. Transcripcions de les entrevistes....48
9.4. Consentiments informats....61
9.5. Matriu d'anàlisi....63
9.6. Certificat d'assoliment del curs de TFG....70
9.7. Actes de les sessions de tutoria....71

1. Introducció

El present treball se centra en l'anàlisi del Pla Local de Joventut de Manresa 2024-2028, concretament en l'Eix 4: participació i protagonisme juvenil, que agrupa les polítiques vinculades a la cultura, el lleure, l'associacionisme i la implicació comunitària de les persones joves. Aquest eix té com a finalitat fomentar la participació activa, la creativitat i la iniciativa juvenil, així com reforçar el sentiment de pertinença al territori. També cal entendre que l'empoderament juvenil s'ha consolidat com un concepte clau dins l'àmbit de les polítiques públiques i de la intervenció socioeducativa, especialment en relació amb la participació activa dels joves en la vida comunitària. Tot i això, es tracta d'una temàtica que, dins del grau de Pedagogia, no sempre ha estat abordada de manera aprofundida, fet que ha despertat un interès personal i acadèmic per analitzar-la amb més detall. Aquest interès sorgeix arran d'un treball previ relacionat amb els plans de joventut, que va permetre identificar la rellevància del paper dels joves com a agents actius i protagonistes de les polítiques que els afecten.

El Pla Local de Joventut de Manresa esdevé un marc d'anàlisi pertinent, ja que incorpora explícitament la participació i el protagonisme juvenil com a eixos estratègics de la seva actuació. Des d'una perspectiva pedagògica, l'estudi d'aquest pla resulta especialment rellevant perquè les polítiques de joventut tenen un impacte directe en les oportunitats de participació, en l'accés als recursos i en la capacitat d'incidència dels joves en la comunitat. Analitzar com aquestes polítiques contribueixen a l'empoderament juvenil permet aportar coneixement crític sobre el seu abast real i detectar possibles mancances o oportunitats de millora en la promoció d'una participació significativa.

La recerca es delimita a l'estudi de com aquest eix del Pla contribueix a l'empoderament juvenil, entès com un procés educatiu, social i polític que afavoreix el desenvolupament de la capacitat dels joves per decidir, actuar i transformar el seu entorn. No s'analitza el conjunt del Pla de Joventut, sinó únicament les línies d'actuació, projectes i orientacions vinculades a la participació i al protagonisme jove. Aquesta delimitació permet acotar l'objecte d'estudi i garantir la viabilitat del treball, centrant l'anàlisi en un àmbit específic que manté una relació directa amb els conceptes d'empoderament, participació i agència juvenil. Pel que fa a la tipologia, es tracta d'un treball de recerca mixt que combina una part teòrica i una part empírica. Es desenvolupa una revisió teòrica que fonamenta els conceptes clau de l'estudi, com ara l'empoderament juvenil i la participació. Després, es duu a terme una recerca empírica derivada d'aquesta part teòrica, amb l'objectiu d'analitzar i interpretar el contingut de l'Eix 4 del pla i valorar-ne la contribució a l'empoderament juvenil a partir de diverses perspectives d'agents implicats en el desenvolupament d'accions derivades del pla.

2. Pregunta de recerca i objectius del treball

La pregunta principal que orienta aquest treball és la següent:

Com contribueix el Pla de Joventut de Manresa a l'empoderament juvenil a través de l'Eix 4 de participació i protagonisme jove?

Aquesta qüestió permet analitzar com les polítiques i actuacions incloses a l'Eix 4 afavoreixen oportunitats reals de participació, incidència i desenvolupament de capacitats en la població jove del municipi.

2.1. Objectiu general

Analitzar com el Pla Local de Joventut de Manresa 2024-2028 contribueix a l'empoderament juvenil a través de l'Eix 4 de participació i protagonisme juvenil.

2.2. Objectius específics

- Definir el concepte d'empoderament juvenil i participació a partir de la literatura especialitzada.
- Examinar les línies d'actuació i els projectes inclosos a l'Eix 4 del Pla Local de Joventut de Manresa.
- Identificar les fortaleses i debilitats del Pla en relació amb la promoció de la participació i el protagonisme juvenil.

3. Recerca teòrica

Aquest apartat constitueix la base conceptual que sustenta el treball. A partir de la revisió de literatura especialitzada, s'exploren els principals conceptes, enfocaments i aportacions teòriques relacionades amb l'empoderament i la participació juvenil en contextos socioeducatius. Es descriu la metodologia emprada per a la selecció i anàlisi de les fonts bibliogràfiques. Seguidament, es presenten els resultats de la recerca teòrica, organitzats en diferents subapartats que aborden, d'una banda, el concepte d'empoderament juvenil i les seves dimensions, i de l'altra, el concepte de participació juvenil i els seus models. A més, s'analitzen les principals barreres i oportunitats que condicionen la participació dels joves en entorns socioeducatius, amb l'objectiu de comprendre millor els factors que la faciliten o la dificulten. Finalment, es recullen les conclusions més rellevants derivades de la revisió teòrica, que serviran de base per al desenvolupament de la part empírica del treball.

3.1. Metodologia

S'ha dut a terme una estratègia de cerca amb l'objectiu d'identificar els documents i articles clau per a l'elaboració de l'apartat teòric, alineats amb la pregunta de recerca. Aquesta estratègia s'ha basat en els criteris i procediments descrits a l'article La revisión de la literatura científica: pautas, procedimientos y criterios de calidad (Arnau Sabatés & Sala Roca, 2020) el qual aporta un marc metodològic rigorós per a l'obtenció i selecció de la informació rellevant. A l'annex núm. 9.1. s'adjunten les diferents eines utilitzades, com les taules de paraules clau, les combinacions de cerca, els criteris de selecció, la primera cerca exploratòria, els criteris d'exclusió i la selecció final d'articles amb el seu registre. En els següents paràgrafs es resumeix el procés.

Inicialment, s'han identificat les paraules clau del treball amb l'objectiu d'organitzar les diferents combinacions de cerca i garantir una aproximació sistemàtica a la literatura científica. Les paraules clau s'han estructurat al voltant de quatre grans conceptes relacionats amb la pregunta de recerca: empoderament juvenil, participació juvenil, protagonisme juvenil i plans o polítiques de joventut, així com els seus sinònims conceptuals (autonomia juvenil, agència juvenil, lideratge juvenil, acció comunitària jove, intervenció socioeducativa, entre d'altres). Per tal d'ampliar i enriquir els resultats, les cerques s'han realitzat en tres llengües: català, castellà i anglès, utilitzant sinònims i variants terminològiques dels conceptes principals.

Aquest procés ha permès incorporar tant literatura internacional com producció científica contextualitzada a l'àmbit català i estatal. Un cop identificats els conceptes clau, s'han establert diverses combinacions de paraules clau mitjançant operadors booleans (AND/OR), amb l'objectiu d'afinar progressivament les cerques i obtenir resultats més ajustats a la temàtica del treball. En una primera fase, s'ha dut a terme una cerca exploratòria a Google Acadèmic, que ha permès obtenir un volum elevat de resultats. Davant la dispersió inicial, s'han anat ajustant les combinacions de paraules clau per tal de precisar la cerca i millorar la rellevància dels documents localitzats.

Posteriorment, s'ha realitzat una cerca avançada al cercador de la UAB, utilitzant operadors booleans i filtres temporals, fet que ha facilitat un control més elevat dels resultats obtinguts. Després d'una primera aproximació als diferents repositoris d'informació, s'han seleccionat diverses bases de dades acadèmiques considerades rellevants per a l'àmbit de les ciències socials i l'educació, concretament: Web of Science, Scopus, Dialnet i SciELO. Aquestes fonts permeten accedir a articles científics revisats, així com a estudis amb una base teòrica sòlida. Addicionalment, s'ha complementat

la cerca amb la consulta de documents institucionals i fonts oficials, especialment aquells relacionats amb les polítiques públiques de joventut, amb la finalitat de reforçar la fonamentació contextual del treball, com per exemple la web del projecte HEBE, en la qual també s'han explorat articles clau per a la recerca teòrica.

Els criteris de selecció de les publicacions han establert que els documents havien de contenir de manera explícita algun dels conceptes clau identificats, haver estat publicats a partir de l'any 2015 i correspondre a tipologies de documents acadèmics rellevants. Paral·lelament, s'han revisat altres repositoris especialitzats, com Dialnet i SciELO, amb l'objectiu d'ampliar perspectives i incorporar estudis de contextos diversos. Com a resultat d'aquest procés progressiu de cerca, selecció i filtratge, s'ha elaborat un diagrama de flux per esquematitzar el procés i s'ha elaborat una taula de registre dels articles seleccionats, que recull les referències principals, una síntesi del contingut i les paraules clau. Aquesta eina facilita l'organització de la literatura i serveix de guia per a la construcció de l'apartat de recerca teòrica. Com a resultat de tot aquest procés s'han seleccionat disset articles. La redacció dels resultats de la recerca teòrica s'ha dut a terme seguint una estratègia sistemàtica orientada al rigor acadèmic. En la següent imatge s'esquematitzen, a partir d'un diagrama de flux (Declaració PRISMA), els resultats de la recerca.

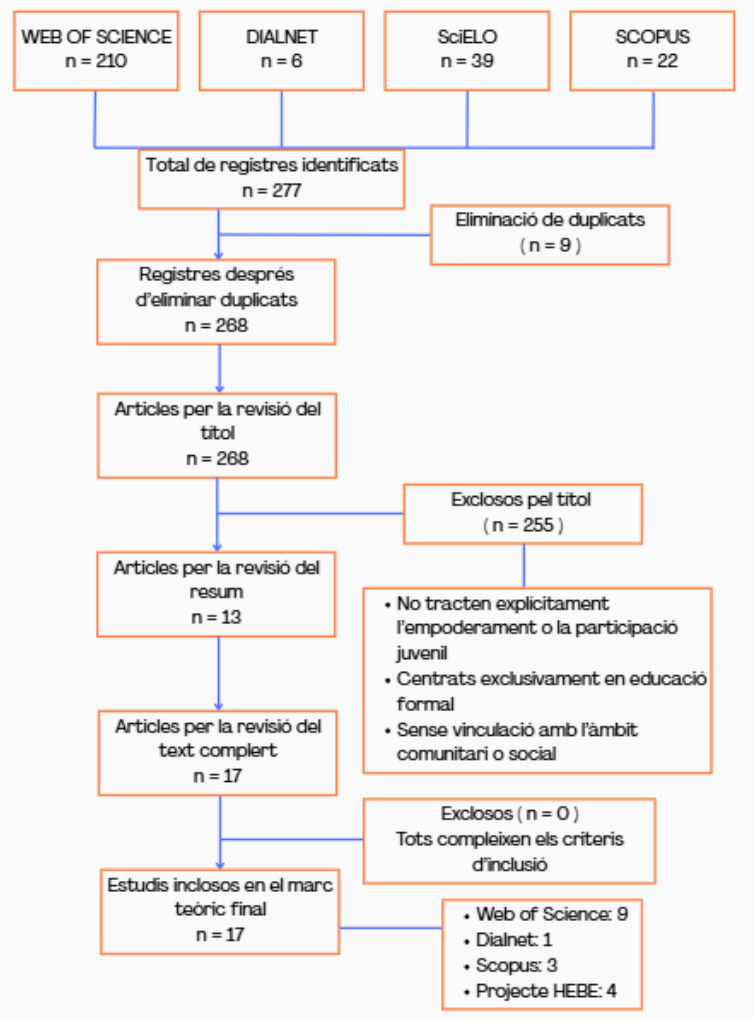

Figura 1. Diagrama de flux, esquema PRISMA. Font: elaboració pròpia a partir d'Arnau Sabatés i Sala Roca (2020).

Per a la revisió i anàlisi dels documents seleccionats, s'han utilitzat les extensions d'Adobe Acrobat, que han facilitat la lectura crítica, el subratllat i l'organització de la informació rellevant. Paral·lelament, s'ha fet ús de Zotero com a gestor bibliogràfic per a la incorporació i gestió de les citacions i referències, assegurant així la correcta citació de les fonts i una presentació formal adequada dels resultats. Aquest procés ha posat de manifest que la temàtica de l'empoderament juvenil i la participació disposa d'un corpus teòric ampli.

3.2. Resultats

Aquí es mostren les diferents troballes que teoritzen els diversos conceptes d'aquest treball, separats en: concepte d'empoderament juvenil, dimensions de l'empoderament, concepte de participació juvenil, models de participació i, finalment, barreres i oportunitats de la participació en entorns socioeducatius.

3.2.1. Concepte d'empoderament juvenil

El concepte d'empoderament juvenil que s'adopta en aquest treball s'emmarca dins el paradigma desenvolupat pel projecte HEBE. Des d'aquesta mirada, l'empoderament no s'entén com una responsabilitat atribuïble únicament a les persones joves, sinó com un procés que depèn també de les oportunitats que ofereixen les polítiques públiques, els contextos socials i l'entorn. En aquest sentit, les polítiques de joventut, els recursos institucionals i els programes socioeducatius condicionen de manera significativa les possibilitats reals que tenen els joves per desenvolupar les seves capacitats i exercir el seu protagonisme social (Soler, Trilla, Jiménez-Morales i Úcar, 2017). El nucli central de la idea d'empoderament es relaciona amb dues capacitats fonamentals, segons Soler Masó et al., (2025) la capacitat de decidir i la capacitat d'actuar de manera coherent amb allò que s'ha decidit. Soler Masó et al. (2017), afirmen que perquè aquestes dues capacitats es puguin exercir de manera efectiva és necessari que es compleixin dues condicions. En primer lloc, que els joves disposin d'un conjunt de capacitats internes de caràcter personal i psicològic, com ara coneixements, habilitats, actituds, valors o competències, les quals es desenvolupen principalment a través dels processos educatius. En segon lloc, és necessari que el context social i institucional ofereixi les condicions que permetin als joves prendre decisions i dur-les a terme, fet que depèn de factors polítics, econòmics, legals i culturals, així com de normes socials, estereotips o pressions del context. Resumint, l'empoderament juvenil es defineix com el procés que incrementa les possibilitats que una persona pugui decidir i actuar de forma conseqüent sobre tot allò que afecta la seva pròpia vida, participar en la presa de decisions i intervenir de forma compartida i responsable pel que fa a la col·lectivitat de la qual forma part. (Trull-Oliva et al., 2022). La literatura científica recent coincideix a descriure l'empoderament juvenil com un procés complex, relacional i contextual. Segons Soler Masó et al. (2025), l'empoderament no pot entendre's únicament com un resultat individual, sinó com un procés que es construeix en interacció amb els contextos comunitaris i amb les oportunitats que aquests ofereixen. En aquest sentit, les comunitats poden actuar com a espais facilitadors quan proporcionen condicions estructurades de participació, suport i reconeixement per als joves. Aquesta perspectiva també és compartida per Hidalgo et al. (2024), que defineixen l'empoderament juvenil com un procés relacional i contextual en el qual els joves desenvolupen capacitats a través de la interacció amb l'entorn i amb els professionals socioeducatius.

En aquesta línea, Trull-Oliva et al. (2022) assenyalen que l'empoderament juvenil és un procés educatiu que es desenvolupa mitjançant pràctiques socioeducatives intencionades, orientades a promoure l'autonomia, la presa de decisions i la participació activa dels i de les joves en els espais on

intervenen els educadors. De manera similar, Llena Berñe et al. (2023) descriuen l'empoderament com un procés a través del qual els joves incrementen la seva capacitat d'incidir en la seva pròpia vida i en el seu entorn, destacant que es tracta d'un procés dinàmic i no lineal que implica autonomia, responsabilitat i capacitat d'acció. En aquesta línia, diversos treballs subratllen que l'empoderament juvenil es construeix a partir de les experiències, relacions i contextos en què participen els joves. Aquest model entén l'empoderament com un procés educatiu que es construeix progressivament al llarg de les experiències vitals dels joves i que es desenvolupa en diferents espais de socialització. Zhao, To i Chan (2025) expliquen que aquest procés implica el desenvolupament d'una percepció de control sobre la pròpia vida i sobre les decisions que afecten l'entorn, així com la capacitat d'actuar dins de relacions socials significatives. Algunes investigacions també han posat de manifest la part emocional dels processos d'empoderament. Behrens (2024) mostra que les emocions tenen un paper rellevant en la manera com els joves construeixen la seva identitat política i sostenen la seva participació en espais activistes. Sentiments com l'esperança, la ràbia o la frustració influeixen en la percepció d'eficàcia i en la capacitat d'incidència dels joves, fet que evidencia que l'empoderament no és un procés exclusivament racional. Finalment, algunes investigacions han ampliat l'anàlisi de l'empoderament cap a àmbits específics de participació social. En aquest sentit, Meneghin i Ghisi (2025) mostren que la participació dels joves en la gestió i transformació del patrimoni cultural pot constituir una via per promoure processos d'empoderament, ja que permet als joves actuar com a agents actius en la interpretació i transformació de les narratives culturals. Aquesta perspectiva ha donat lloc al desenvolupament d'eines analítiques específiques, com la rúbrica HEBE, que proposa analitzar l'empoderament juvenil a partir de diverses dimensions que permeten avaluar accions i projectes socioeducatius orientats a afavorir aquest procés (Planas-Lladó & Úcar, 2024; Corbella, Trull, Rodrigo i Úcar, 2021).

3.2.2. Dimensions de l'empoderament

La literatura científica revisada identifica l'empoderament juvenil com un constructe multidimensional que integra diferents nivells d'experiència i d'acció dels i de les joves. Segons Soler Masó et al. (2025), l'empoderament es pot analitzar a partir de grans dimensions interrelacionades: la dimensió personal, la dimensió relacional i la dimensió sociopolítica. La primera fa referència al desenvolupament de l'autoeficàcia, la percepció de control i la confiança en les pròpies capacitats; la segona està vinculada a les interaccions amb altres persones i a la qualitat de les relacions de suport; i la tercera implica la capacitat d'incidir en processos col·lectius i participar en transformacions socials. Tal com indiquen els autors, aquestes dimensions no funcionen de manera aïllada, sinó que es troben interconnectades i es reforcen mútuament a través de les experiències de participació en contextos comunitaris (Soler Masó et al., 2025). Diversos estudis recents coincideixen en aquesta perspectiva multidimensional. En aquest sentit, Planas-Lladó i Úcar (2024) assenyalen que l'empoderament juvenil és un procés complex que integra dimensions personals, relacionals i comunitàries, les quals es poden analitzar a partir d'indicadors com l'autoestima, les relacions de suport, la participació col·lectiva o la capacitat d'incidència social.

En primer lloc, la dimensió personal de l'empoderament fa referència al desenvolupament de capacitats internes dels joves, com ara l'autonomia, la confiança en les pròpies possibilitats, la capacitat crítica i la presa de decisions. Tal com indiquen Hidalgo et al. (2024), l'empoderament implica el desenvolupament de competències personals, capacitat crítica i presa de decisions, fet que evidencia la importància del desenvolupament individual en aquest procés. En aquesta mateixa línia, Llena Berñe et al. (2023) destaquen que l'autoconfiança i l'autonomia dels joves constitueixen elements clau per als processos d'empoderament. Segons aquests autors, el desenvolupament de

l'autoestima i la capacitat de prendre decisions pròpies contribueix a reforçar la percepció de control sobre la pròpia vida i sobre les possibilitats d'actuació en l'entorn. Altres investigacions relacionen aquesta dimensió amb el desenvolupament d'habilitats cíviques i polítiques. De manera similar, Zhao, To i Chan (2025) expliquen que l'empoderament en la dimensió individual es relaciona amb el desenvolupament de la confiança personal, l'autonomia i la capacitat d'expressar opinions i influir en les decisions que afecten la pròpia vida. Segons aquests autors, aquestes competències es desenvolupen progressivament a través de les experiències de participació i de les relacions amb altres persones dins dels contextos educatius i comunitaris.

En segon lloc, la dimensió relacional de l'empoderament posa l'accent en la importància de les relacions socials i educatives en el desenvolupament dels joves. Segons Hidalgo et al. (2024), és un element clau i imprescindible en el processos d'empoderament, fet que indica que les interaccions i vincles amb educadors, professionals i altres agents comunitaris tenen un paper determinant en aquest procés. Llena Berñe et al. (2023) remarquen que la relació entre educadors i joves és fonamental per afavorir l'empoderament, ja que la confiança, el reconeixement i l'acompanyament constitueixen elements essencials. Des d'una perspectiva socioeducativa, Trull-Oliva et al. (2022) també destaquen la importància de les relacions educatives basades en la confiança, el respecte i l'acompanyament. Segons aquests autors, les metodologies que promouen el treball cooperatiu, el diàleg i la corresponsabilitat contribueixen al desenvolupament de competències socials i a la construcció de vincles significatius entre els joves i els professionals. Aquesta dimensió relacional també és destacada per Zhao et al. (2025), que expliquen que l'empoderament es construeix a través de les interaccions entre l'entorn proper, familiars, amistats, altres joves, professionals i altres actors socials. Les relacions de suport i confiança faciliten que els joves se sentin escoltats i respectats, fet que afavoreix al seu empoderament i el desenvolupament de la seva capacitat d'agència. Altres estudis també posen de manifest la importància de les relacions entre iguals. Behrens (2024) mostra que els col·lectius activistes generen espais de pertinença i suport mutu que reforcen l'empoderament dels joves, tot i que també poden aparèixer tensions i desigualtats de poder dins dels grups.

En tercer lloc, la dimensió sociopolítica de l'empoderament es relaciona amb la capacitat dels joves per participar en processos col·lectius, incidir en decisions i contribuir a transformacions socials. Segons Hidalgo et al. (2024), les estructures institucionals poden facilitar o limitar la capacitat d'agència dels joves, fet que evidencia la rellevància dels contextos polítics i institucionals en els processos d'empoderament. En aquest sentit, Tsekoura (2016) assenyala que la participació en espais socials i polítics pot contribuir al desenvolupament de l'empoderament juvenil quan permet als joves intervenir en qüestions públiques i influir en les estructures institucionals. A través d'aquests espais, els joves poden desenvolupar habilitats, identitat cívica i capacitat d'actuar en l'esfera pública. Tot i això, alguns estudis mostren que la incidència real dels joves en les polítiques públiques és limitada. Ramos et al. (2025) indiquen que, malgrat l'existència de mecanismes participatius, l'evidència sobre la influència real dels joves en les polítiques continua sent reduïda, afirmant que en aquest context continuen apareixent limitacions. Des d'una perspectiva pedagògica, Trull-Oliva et al. (2022) expliquen que les pràctiques socioeducatives que promouen la participació en projectes col·lectius, el pensament crític i la implicació en el territori poden contribuir al desenvolupament d'una major consciència social i a la participació activa dels joves en l'entorn comunitari. D'altra banda, el paradigma d'empoderament juvenil desenvolupat en el projecte HEBE (2010) destaca que aquest procés implica la participació, la implicació comunitària i la possibilitat d'incidir en l'entorn social, fet que connecta l'empoderament amb la capacitat d'acció en l'espai públic i amb el compromís amb la comunitat (Masó et al., 2017).

3.2.3. Concepte de participació juvenil

La participació juvenil és considerada un element central dins dels processos d'empoderament dels joves, dins la dimensió relacional i sociopolítica. Segons Soler Masó et al. (2025), la participació significativa, entesa com aquella que implica responsabilitat real i capacitat d'influència, constitueix un factor determinant per al desenvolupament de l'empoderament juvenil. En aquest sentit, els autors diferencien entre formes de participació merament formals o simbòliques i aquelles que permeten als joves intervenir realment en la presa de decisions. Només aquestes darreres contribueixen de manera clara al desenvolupament de competències, confiança i consciència crítica entre els joves (Soler Masó et al., 2025). En la mateixa línia, Hidalgo et al. (2024) assenyalen que la participació és una condició necessària però no suficient per generar empoderament. Tal com indiquen els autors, no tota participació pot generar empoderament es necessari que sigui significativa i que tingui capacitat d'incidència en l'entorn (Hidalgo et al., 2024). Així, la participació pot esdevenir transformadora quan es produeix en contextos on existeix un repartiment real del poder i on els joves tenen la possibilitat d'influir en decisions que afecten els processos en què participen. La literatura també assenyala que la participació juvenil està estretament vinculada al desenvolupament de la capacitat d'agència dels joves. Segons Tsekoura (2016), la implicació dels joves en espais socials i polítics de presa de decisions pot contribuir al desenvolupament de la seva capacitat d'acció i al seu reconeixement com a actors socials dins de la comunitat. Aquests espais participatius permeten als joves desenvolupar habilitats, construir identitat cívica i adquirir capacitat d'intervenció en l'esfera pública. Addicionalment, Llena-Berñe et al. (2023) indiquen que la participació ha d'implicar influència real i no limitar-se a una presència formal o simbòlica. Segons aquests autors, la participació significativa està vinculada a la possibilitat d'assumir responsabilitats i intervenir en la presa de decisions, aspectes que afavoreixen el desenvolupament d'habilitats personals i socials.

Des de la perspectiva socioeducativa, la participació és també un element central dins de les estratègies pedagògiques orientades a l'empoderament. Trull-Oliva et al. (2022) assenyalen que la participació real és una condició necessària perquè els joves desenvolupin autonomia i capacitat d'incidència. En aquest sentit, la participació implica la implicació activa dels joves en la planificació, execució i avaluació d'activitats i projectes, fet que reforça els processos d'empoderament quan existeix un marge real de decisió. Aquesta idea també és recollida en el treball de Planas-Lladó i Úcar (2024), que integren la participació com una de les dimensions fonamentals de l'empoderament juvenil, especialment dins de la dimensió sociopolítica. Segons aquests autors, la participació activa en espais col·lectius constitueix un indicador clau del nivell d'empoderament, ja que implica capacitat d'expressió, incidència en les decisions i corresponsabilitat en els processos col·lectius. De manera similar, el model pedagògic d'empoderament juvenil proposat per Masó et al. (2017) situa la participació com un dels seus elements centrals. Segons els autors, l'empoderament no es pot produir sense experiències reals de participació significativa, ja que els espais participatius permeten als joves prendre decisions, assumir responsabilitats i experimentar processos col·lectius que afavoreixen el seu desenvolupament personal i social. Sala-Torrent i Planas-Lladó (2024) destaquen que es fomenta mitjançant processos planificats on els joves decideixen i organitzen activitats pròpies, acompanyats per educadors que construeixen vincles significatius a través del contacte continu i el suport a les seves necessitats, afavorint així l'autonomia, la presa de decisions i l'aprenentatge a partir de l'experiència. La participació juvenil també pot ser analitzada des d'una dimensió subjectiva i emocional. Behrens (2024) mostra que la participació, especialment en contextos d'activisme polític, no només consisteix en accions externes com assistir a reunions o organitzar activitats, sinó que també constitueix una experiència que pot transformar la identitat dels joves i reforçar la seva percepció d'agència.

3.2.4. Models de participació

La literatura sobre participació juvenil mostra que aquesta pot adoptar formes molt diverses segons el grau d'implicació dels joves, el tipus d'espais en què es desenvolupa i la capacitat real d'incidència que se'ls atorga. Primerament, alguns autors posen l'accent en el nivell de poder compartit entre joves i adults com a element clau per analitzar els models de participació. Segons Soler Masó et al. (2025), les iniciatives comunitàries presenten diferents graus d'implicació juvenil, i les experiències més transformadores són aquelles que promouen espais de col·laboració entre joves i adults, superant models jeràrquics o paternalistes. Tal com indiquen aquests autors, el grau d'autonomia i de poder compartit esdevé un indicador rellevant per valorar el potencial empoderador de les iniciatives participatives. Altres estudis diferencien entre formes de participació més superficials i formes amb capacitat real d'incidència. Planas-Lladó i Úcar (2024) destaquen la importància de la participació significativa, és a dir, aquella que permet als joves influir en els processos, prendre decisions i sentir-se part activa de les iniciatives. De manera semblant, Llena Berñe et al. (2023) assenyalen que els processos que permeten als joves prendre decisions reals són els que afavoreixen amb més claredat l'empoderament juvenil, ja que incrementen la seva capacitat d'incidència i responsabilitat en les accions desenvolupades. Aquesta diferenciació també apareix en l'àmbit de la intervenció socioeducativa. Segons Trull-Oliva et al. (2022), és possible distingir entre formes de participació dirigida o limitada, en què les decisions es mantenen principalment en mans dels adults, i formes de participació activa i corresponsable, en què els joves assumeixen un paper protagonista en la definició i desenvolupament de les accions. D'acord amb aquests autors, les pràctiques que promouen la presa de decisions compartida i la coresponsabilitat són les que contribueixen amb més força a processos d'empoderament juvenil.

En l'àmbit de les polítiques locals, diversos estudis analitzen els mecanismes institucionals de participació. Segons Ramos et al. (2025), els consells de joventut constitueixen el mecanisme de participació més habitual en la governança local. A més d'aquests òrgans, també s'utilitzen altres dispositius com els pressupostos participatius o els òrgans assessors juvenils. Tanmateix, els autors assenyalen que en molts casos la participació queda limitada a un paper consultiu, fet que redueix la capacitat d'incidència real dels joves en la presa de decisions públiques. En aquests contextos, la qualitat del programa esdevé un element rellevant, especialment respecte el suport adult, l'estructura de les activitats i les oportunitats que s'ofereixen als joves per implicar-se de manera activa. A més de les formes institucionals o programàtiques, la literatura també identifica formes de participació vinculades a moviments socials i processos d'activisme. En aquest sentit, Behrens (2024) analitza la participació de joves activistes en moviments socials, caracteritzada per ser una participació directa, autoorganitzada i basada en la mobilització col·lectiva. Aquest tipus de participació implica sovint una elevada implicació emocional i una forta identificació amb la causa, i es diferencia de les formes consultives perquè busca generar incidència política i transformació social. Alguns estudis també han analitzat la participació juvenil en iniciatives culturals i patrimonials a partir de metodologies participatives. Segons Meneghin i Ghisi (2025), diversos projectes han incorporat formats com laboratoris creatius, convocatòries d'idees per implicar joves en el desenvolupament de propostes relacionades amb el patrimoni cultural. Aquestes metodologies promouen processos de cocreació en què els joves participen en el disseny de projectes i en la generació de continguts, superant models tradicionals basats en la transmissió unidireccional del coneixement.

D'altra banda, alguns autors han proposat aproximacions més específiques per analitzar les formes que adopta la participació juvenil en determinats contextos. Tsekoura (2016) identifica diferents facetes de participació a partir de l'estudi d'espais juvenils al Regne Unit i Grècia. Entre

aquestes destaquen la participació performativa, vinculada a l'organització formal dels projectes i a la distribució de rols i responsabilitats; la participació de gestió relacionada amb la coordinació de projectes i l'adaptació a les demandes de les polítiques públiques; i la participació creativa, caracteritzada per la reflexivitat i la reinterpretació dels missatges institucionals, així com per la generació de noves formes d'acció. Finalment, altres treballs assenyalen que la participació juvenil també pot adoptar formes diverses segons el context social i institucional en què es desenvolupa. Guijarro (2021) diferencia implícitament entre participació institucionalitzada i formes més informals o puntuals de participació, que sovint emergeixen en contextos socials concrets. De manera similar, el model pedagògic d'empoderament juvenil proposat per Sole Masó et al. (2017) destaca la importància de generar espais, moments i processos que permetin als joves exercir un protagonisme real i assumir responsabilitats, més enllà de formes de participació merament simbòliques o consultives.

3.2.5. Barreres i oportunitats de la participació en entorns socioeducatius

La participació juvenil en entorns socioeducatius és considerada un element clau per al desenvolupament de les persones joves. Tanmateix, Soler Masó et al. (2025) descriuen que el potencial empoderador de la participació no es produeix de manera automàtica, sinó que depèn en gran mesura de les condicions institucionals, educatives i socials en què es desenvolupa. En aquest sentit, mostren que els processos participatius poden generar oportunitats significatives d'aprenentatge, inclusió i transformació social, però també poden veure's limitats per barreres estructurals, institucionals o relacionals que dificulten la implicació real dels joves. Segons Soler Masó et al. (2025), la participació en entorns comunitaris pot actuar com a mecanisme d'inclusió, especialment quan s'ofereixen oportunitats estructurades i accessibles a joves amb menys recursos. Aquestes experiències poden contribuir al desenvolupament de competències cíviques, al compromís social i al reforç del sentiment de pertinença. No obstant això, Morcillo et al. (2025) assenyalen que la participació juvenil està condicionada per desigualtats estructurals, fet que exigeix el compromís ètic, polític i professional dels agents de joventut per garantir oportunitats reals, promoure l'equitat i afavorir l'empoderament crític dels joves. També assenyalen que l'impacte de la participació depèn de les condicions en què es produeix, ja que determinats factors poden limitar o potenciar els processos d'empoderament juvenil.

Entre les barreres més destacades es troben les limitacions institucionals, les desigualtats estructurals o les dinàmiques organitzatives que redueixen el poder real dels joves en els espais participatius. En primer lloc, una de les barreres més freqüents és la presència d'estructures excessivament jeràrquiques o rígides dins de les institucions. Segons Soler Masó et al. (2025), quan els joves no disposen d'espais reals de decisió o quan la participació es limita a un nivell simbòlic, el potencial empoderador de les iniciatives es redueix considerablement. En una línia similar, Hidalgo et al. (2024) assenyalen que les limitacions estructurals i organitzatives dificulten la consolidació de processos empoderadors, especialment en contextos caracteritzats per la rigidesa institucional, la cultura adultocèntrica o la limitació de l'autonomia professional dels educadors. Una altra barrera rellevant és la participació simbòlica , en què la implicació dels joves no comporta una capacitat real d'incidència en la presa de decisions. En aquest sentit, Ramos et al. (2025) assenyalen que aquests enfocaments poden debilitar el potencial democràtic de la participació juvenil, ja que la manca de poder real limita les possibilitats de generar canvis significatius en les institucions o en les polítiques públiques. També s'han identificat limitacions institucionals i organitzatives que dificulten el desenvolupament d'experiències d'empoderament real. Segons Llena Berñe et al. (2023), les restriccions institucionals sovint redueixen les possibilitats de desenvolupar processos d'empoderament genuí, especialment quan les organitzacions presenten dinàmiques poc flexibles o

manca de recursos. En l'àmbit socioeducatiu, les pràctiques excessivament directives també poden actuar com una barrera per a la participació juvenil. Trull-Oliva et al. (2022) assenyalen que les dificultats institucionals per cedir espais de poder real als joves, així com la falta de temps o recursos, poden limitar el desenvolupament de metodologies participatives i reduir les oportunitats d'implicació activa. D'altra banda, les desigualtats socioeconòmiques també poden condicionar les possibilitats de participació dels joves. Guijarro (2021) mostra com situacions de precarietat laboral, residencial o vital poden limitar la capacitat dels joves per implicar-se de manera continuada en espais participatius. La inestabilitat, la mobilitat residencial o la manca de temps i recursos dificulten la consolidació de trajectòries participatives estables i poden generar formes de participació més puntuals o intermitents. En alguns casos, la participació juvenil també pot veure's limitada per dinàmiques internes dels propis espais participatius. Segons Tsekoura (2016), les relacions de poder, les expectatives institucionals o les dinàmiques organitzatives poden generar tensions i contradiccions que condicionen el desenvolupament de la participació. Així, alguns espais poden prioritzar objectius administratius o institucionals per sobre de les necessitats i interessos dels joves. En el cas de la participació activista, també poden aparèixer dificultats relacionades amb la pressió emocional o la manca de resultats visibles. Behrens (2024) assenyala que factors com el cansament emocional, la pressió per assumir responsabilitats, la deslegitimació per part d'adults o institucions o la manca de resultats tangibles poden generar desmotivació i provocar l'abandonament dels processos participatius. Segons Meneghin i Ghisi (2025), en alguns projectes culturals participen principalment joves que ja tenen interès per la cultura o que estan vinculats al sistema educatiu, fet que pot dificultar la inclusió de joves en situacions de major vulnerabilitat. A més, els autors assenyalen que la durada limitada d'algunes iniciatives pot dificultar la continuïtat dels projectes desenvolupats pels joves.

Malgrat aquestes limitacions, la literatura també identifica nombroses oportunitats associades a la participació juvenil en entorns socioeducatius, especialment quan els processos participatius es desenvolupen en contextos que afavoreixen l'autonomia, la confiança i la presa de decisions compartida. En primer lloc, diversos estudis destaquen el potencial de la participació com a eina de transformació comunitària. Segons Soler Masó et al. (2025), la implicació dels joves en projectes comunitaris pot reforçar el capital social juvenil, millorar el funcionament de les organitzacions i contribuir al canvi comunitari. A més, aquestes experiències poden afavorir el desenvolupament personal, grupal i comunitari, amb funcions preventives, restauratives i transformadores. Quan els joves disposen de recursos accessibles, espais segurs i possibilitats d'implicació en la presa de decisions, poden desenvolupar habilitats vinculades a l'emancipació i a la transformació social, així com un major sentiment de pertinença i solidaritat (Soler Masó et al., 2017). Una altra oportunitat important és el desenvolupament de consciència crítica i implicació comunitària. Segons Soler Masó et al. (2025), la participació cívica com el voluntariat, el lideratge o la mobilització social, està estretament relacionada amb el desenvolupament de la consciència crítica, entesa com la capacitat d'analitzar les desigualtats socials i comprendre diferents perspectives. Aquesta implicació reforça el vincle amb la comunitat i contribueix al benestar psicològic i social dels joves. La participació activa en la presa de decisions també apareix com un element central dels entorns empoderadors. Segons Ramos et al. (2025), els resultats democràtics són més visibles quan els joves participen realment en els processos de presa de decisions. En aquests casos, la participació pot generar aprenentatges democràtics, desenvolupament de competències cíviques i una major capacitat d'incidència en l'entorn.

Diversos estudis també destaquen la importància de les relacions educatives basades en la confiança. Llena Berñe et al. (2023) assenyalen que el reconeixement i el fet de sentir-se escoltat reforcen el sentit d'agència dels joves i faciliten el desenvolupament d'una identitat participativa. De

manera similar, Hidalgo et al. (2024) indiquen que el compromís dels educadors i educadores és un factor clau per facilitar processos d'empoderament, especialment quan es creen espais flexibles i relacions de confiança. Segons Trull-Oliva et al. (2022), les estratègies metodològiques que promouen el pensament crític, la reflexió i la implicació col·lectiva poden generar processos de transformació tant a nivell individual com comunitari. En aquests contextos, els joves desenvolupen capacitats que poden transferir a altres àmbits de la seva vida i incrementen la seva implicació en l'entorn. Altres autors també destaquen el potencial dels espais participatius per generar aprenentatge i inclusió social. Tsekoura (2016) explica que quan els espais participatius permeten establir relacions significatives i connectar les experiències participatives amb altres dimensions de la vida dels joves, poden contribuir al desenvolupament de la ciutadania activa i a la transformació de les relacions entre joves i institucions. A més, la participació també pot contribuir al desenvolupament de l'agència i de la identitat col·lectiva. Behrens (2024) assenyala que la implicació en moviments socials pot reforçar el sentiment de pertinença i la percepció de contribuir a processos de canvi social, facilitant la construcció d'una identitat política pròpia. Adiccionalment, Meneghin i Ghisi (2025) destaquen que la implicació dels joves en projectes culturals participatius pot contribuir a la creació de noves narratives sobre el patrimoni i a la generació de projectes innovadors orientats a la seva interpretació i difusió. Aquests processos poden fomentar el sentiment de responsabilitat envers la comunitat i convertir els joves en actors actius en la transformació i preservació del patrimoni.

3.3. Conclusions de la recerca teòrica

La literatura revisada permet concloure que l'empoderament juvenil és un procés multidimensional que no pot entendre's únicament com una característica individual, sinó com el resultat de la interacció constant entre capacitats personals, relacions socials i oportunitats estructurals. De manera més acurada, l'empoderament juvenil es defineix com un procés educatiu i experiencial a través del qual els joves desenvolupen la capacitat de decidir sobre la seva pròpia vida i d'actuar de manera coherent amb aquestes decisions. Aquest procés no és lineal ni homogeni, sinó que es construeix progressivament al llarg de les trajectòries vitals, a partir de les experiències viscudes en diferents espais de socialització, especialment en contextos educatius i comunitaris. Així doncs, l'empoderament no es pot garantir únicament des de la voluntat individual, sinó que requereix contextos que ofereixin oportunitats reals per exercir aquesta capacitat d'agència.

La literatura destaca que perquè es produeixi l'empoderament és necessari que es donin dues condicions fonamentals. D'una banda, el desenvolupament de capacitats internes com l'autonomia, la confiança, la capacitat crítica, els coneixements i les habilitats; i de l'altra, l'existència de contextos socials, institucionals i polítics que permetin posar en pràctica aquestes capacitats. Aquesta doble vessant evidencia que l'empoderament és inseparable de les estructures de poder i de les oportunitats que ofereix l'entorn, fet que situa les polítiques públiques i les pràctiques socioeducatives com a elements clau en la seva promoció. A més, la recerca analitzada reforça la idea que l'empoderament juvenil té un caràcter profundament relacional. Les interaccions amb altres persones, professionals i iguals, tenen un paper determinant en la seva construcció. Les relacions basades en la confiança, el reconeixement i l'acompanyament afavoreixen que els joves desenvolupin una percepció positiva de si mateixos i de les seves possibilitats d'incidència. Es destaca la part emocional de l'empoderament, ja que les emocions influeixen en la motivació, la implicació i la percepció d'eficàcia dels joves en els processos participatius. L'anàlisi teòrica permet classificar l'empoderament juvenil a través de dimensions interrelacionades: La dimensió personal inclou aspectes com l'autoeficàcia, l'autonomia i la capacitat de prendre decisions; la dimensió relacional se centra en la qualitat dels vincles i en les xarxes de suport; i la dimensió sociopolítica fa referència a la capacitat d'incidir en processos

col·lectius i en l'entorn social. Aquestes dimensions es reforcen mútuament i es desenvolupen a través de la participació.

En relació amb la participació juvenil, la literatura revisada la situa com un element central i imprescindible dins dels processos d'empoderament. De la mateixa manera que es destaca clarament que no tota participació és, per si mateixa, empoderadora, perquè la participació contribueixi realment a l'empoderament, és necessari que sigui significativa, és a dir, que impliqui capacitat real d'influència, presa de decisions, corresponsabilitat i reconeixement del paper actiu dels joves. La participació significativa es diferencia de les formes de participació simbòliques, en què els joves tenen una presència aparent però no disposen de poder real. La literatura coincideix a assenyalar que només les experiències en què els joves poden decidir, opinar amb incidència i assumir responsabilitats contribueixen de manera clara al desenvolupament de competències, confiança i consciència crítica. Tanmateix, la participació esdevé un espai d'aprenentatge pràctic on els joves poden experimentar la seva capacitat d'agència i construir una identitat activa dins de la comunitat.

D'altra banda, els models de participació juvenil adopten formes molt diverses segons el context, el grau d'autonomia i el nivell de poder compartit amb els adults. L'anàlisi teòrica mostra que les formes de participació amb major potencial empoderador són aquelles que superen models jeràrquics i paternalistes i que promouen la col·laboració, la cocreació i la presa de decisions compartida. En contraposició, les formes de participació més limitades tendeixen a reduir les possibilitats d'incidència real dels joves i del seu potencial empoderador. A més, la participació també una dimensió identitària, la implicació en processos participatius pot transformar la manera com els joves es perceben a si mateixos, reforçant el seu sentiment de pertinença, la seva identitat cívica i la seva capacitat de contribuir al canvi social. Aquesta pot generar aprenentatges significatius vinculats al desenvolupament de competències socials, cíviques i polítiques, així com per exemple al pensament crític i a la comprensió de les dinàmiques socials.

Malgrat aquest potencial, també s'evidencia que la participació juvenil es veu condicionada per diverses barreres que poden limitar el seu impacte. Entre aquestes destaquen les estructures institucionals rígides, la manca de poder real en la presa de decisions, les pràctiques adultocèntriques, la manca de recursos i temps, les desigualtats socioeconòmiques que dificulten l'accés i la continuïtat en els espais participatius. Aquestes limitacions mostren que la participació no es produeix aïllada, sinó que està fortament condicionada pel context. No obstant això, quan es donen les condicions adequades, la participació juvenil és una oportunitat per al desenvolupament personal. Els entorns que ofereixen espais segurs, relacions de confiança, suport educatiu i oportunitats reals d'incidència afavoreixen el desenvolupament de competències, la consciència crítica i el compromís social. En aquests contextos, pot actuar com a mecanisme que reforça el vincle amb la comunitat i contribueix a processos de transformació social.

Resumidament, l'empoderament es pot desenvolupar a través de la participació, i la participació només esdevé realment significativa quan genera empoderament. Per aquest motiu, resulta imprescindible promoure pràctiques socioeducatives i polítiques públiques que garanteixin espais de participació real, reconeguin els joves com a agents actius, facilitant oportunitats concretes per a la presa de decisions i la incidència social que els desenvolupa com a persones a nivell social i personal.

4. Contextualització: Polítiques de joventut catalanes

El Pla de Joventut de Manresa s'emmarca dins del context institucional català i s'alinea amb les directrius generals establertes pel Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030 (PNJCat 2030). Així, el pla municipal integra les prioritats i recomanacions del marc normatiu català, tot adaptant-les a les possibles necessitats específiques de la població jove de Manresa i reforçant la col·laboració entre administració local, Generalitat i entitats juvenils. Per aquest motiu és imprescindible entendre les bases, el marc normatiu i el funcionament institucional d'aquest.

4.1. Marc normatiu i institucional

El marc normatiu de les polítiques de joventut a Catalunya es fonamenta en normes pròpies de l'Administració catalana que reconeixen i regulen específicament l'acció pública dirigida a les persones joves. Aquest s'articula tant a partir de l'ordenament autonòmic com de la normativa estatal i, en certa mesura, també europea (Generalitat de Catalunya, 2025). A nivell d'autonomia de normativització, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la capacitat plena per legislar, planificar, executar i avaluar polítiques dirigides a la joventut. El principal instrument normatiu català en aquest àmbit és la Llei 33/2010, de polítiques de joventut, aprovada el 10 de desembre de 2010. Aquesta llei estableix un marc jurídic i competencial específic per al desenvolupament de les polítiques de joventut a Catalunya, ordenant i definint els serveis, les actuacions i la intervenció tant de l'Administració de la Generalitat com de les administracions locals i d'altres agents implicats. L'objectiu de la norma és garantir que les persones joves puguin construir el seu projecte de vida i participar activament en la societat, i distribueix competències en matèria de joventut entre els diferents nivells administratius competents (Generalitat de Catalunya, 2010). Dins d'aquest marc legislatiu, s'ha desenvolupat el Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030 (PNJCat 2030), aprovat pel Govern com a instrument estratègic de referència per orientar les polítiques públiques juvenils durant la propera dècada. Aquest pla estableix un conjunt d'objectius i reptes prioritaris, entre els quals destaquen l'emancipació juvenil, la participació social, la inclusió i la millora del benestar dels joves.

El PNJCat 2030 ofereix, d'aquesta manera, una guia sistemàtica i coherent per a l'acció pública en joventut que vincula el marc normatiu existent amb les necessitats i aspiracions reals de la població jove catalana (Generalitat de Catalunya, 2025). Pel que fa al context institucional, la Direcció General de Joventut de la Generalitat lidera, coordina i supervisa la planificació i execució de les actuacions, alhora que promou espais de participació per al conjunt de les persones joves i les entitats juvenils, com el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. La normativa vigent també contempla la cooperació amb els ens locals, atès que gran part de les polítiques de proximitat i de desenvolupament comunitari s'impulsen des de l'àmbit municipal (Generalitat de Catalunya, 2025).

5. Context: El Pla Local de Joventut de Manresa

Aquest apartat contextualitza el Pla Local de Joventut de Manresa. Es descriu el municipi, els agents socioeducatius implicats i el marc estratègic del pla, amb especial atenció a l'eix de participació i protagonisme juvenil.

5.1. Contextualització del municipi

Manresa és la capital de la comarca del Bages i es troba situada al centre de Catalunya, dins la província de Barcelona. El municipi té una superfície aproximada de 41,6 km² i exerceix un paper central com a ciutat de referència en l'àmbit administratiu, educatiu, sanitari i comercial per al conjunt de la comarca. Segons les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), Manresa compta amb més de 80.000 habitants, fet que la converteix en la ciutat més poblada del Bages i en una de les principals ciutats de la Catalunya central. L'estructura demogràfica del municipi mostra un procés progressiu d'envelliment poblacional, similar al que es produeix al conjunt del territori català. En aquest sentit, aproximadament el 20,4% de la població de Manresa té 65 anys o més, un percentatge lleugerament superior a la mitjana catalana. Pel que fa a la població més jove, segons dades de l'Idescat (2023) els infants i adolescents de 0 a 15 anys representen prop del 16% de la població del municipi. Aquesta distribució evidencia una piràmide demogràfica pròpia de societats desenvolupades, amb una base relativament estreta i un pes creixent de les franges d'edat adultes i envellides. Un altre element rellevant del context demogràfic de la ciutat és la presència de població d'origen estranger. Segons dades recents del padró analitzades a partir de les estadístiques de l'Idescat, el 20,59% de la població de Manresa té nacionalitat estrangera, situant el municipi entre les ciutats grans de Catalunya amb un percentatge més elevat de població immigrada. Des d'un punt de vista socioeconòmic, Manresa presenta indicadors que evidencien una certa vulnerabilitat en comparació amb altres territoris. L'Índex Socioeconòmic Territorial (IST), que pren com a referència la mitjana de Catalunya (=100), situa Manresa en un valor de 90,5 l'any 2023, fet que confirma una posició per sota de la mitjana catalana. Aquest indicador s'ha mantingut relativament estable en els darrers anys, amb valors que oscil·len entre el 90 i el 92 des de 2015, mostrant una situació estructural de desavantatge relatiu respecte al conjunt del territori. Aquesta situació contribueix a configurar una ciutat amb contrastos socials significatius, on coexisteixen realitats socioeconòmiques diverses. El conjunt de factors configura una ciutat socialment variada, amb una realitat multicultural i amb reptes vinculats a la cohesió social, l'accés a l'ocupació, l'habitatge i les oportunitats educatives.

Quant a les característiques la població jove, es constitueix com un col·lectiu rellevant dins l'estructura demogràfica del municipi. Habitualment, les polítiques de joventut defineixen el jovent dins la franja d'edat aproximada entre els 15 i els 29 anys, tal com també utilitza l'Idescat en moltes de les seves estadístiques demogràfiques. Segons les dades de la diagnosi del Pla Local de Joventut, l'índex de joventut a Manresa se situa al voltant del 19,56%, una xifra similar a la del conjunt de la comarca i de Catalunya. Tot i això, la piràmide de població mostra que les franges joves tenen un pes menor que les adultes, fet que reflecteix una estructura demogràfica regressiva. Una de les característiques més destacades del jovent de Manresa és la seva elevada diversitat. Aproximadament el 28,2% dels joves d'entre 10 i 29 anys han nascut a l'estranger, un percentatge superior al del conjunt del Bages i també lleugerament superior al de Catalunya.

Segons un article publicat pel diari Regió 7, l'any 2023, aquesta realitat configura un col·lectiu juvenil multicultural, però també amb possibles situacions de desigualtat i vulnerabilitat associades als processos migratoris. Des del punt de vista socioeducatiu, l'ajuntament de Manresa mostra alguns indicadors mostren dificultats importants en la trajectòria educativa dels joves. Una part significativa no continua els estudis postobligatoris, i es detecten problemàtiques com l'abandonament escolar prematur i l'absentisme, que es consideren fenòmens multicausals vinculats a factors socials, econòmics i educatius. El mateix Pla de Joventut de Manresa (2025-2028), també analitza diversos factors; Respecte la inserció laboral, el jovent es troba amb dificultats destacades per accedir al mercat de treball, especialment pel que fa a la primera experiència laboral. Les condicions de precarietat, la

manca d'oportunitats i les situacions de discriminació, especialment en joves d'origen migrant, A aquesta situació s'hi suma la dificultat d'accés a l'habitatge, derivada de l'augment dels preus del lloguer, fet que limita fortament els processos d'emancipació juvenil i genera situacions de precarietat residencial. Finalment, des d'una perspectiva de benestar, es detecta una creixent preocupació per la salut mental del jovent, així com per altres factors com el consum de substàncies o l'ús problemàtic de pantalles, aspectes que incideixen directament en la qualitat de vida dels joves. Tenint presents aquestes característiques analitzades pel pla de joventut de Manresa, evidencien que el jovent de Manresa és un col·lectiu heterogeni, amb trajectòries vitals diverses i amb desigualtats interseccionals significatives. Això mostra la necessitat de desenvolupar polítiques de joventut que donin resposta a les seves necessitats, fomentin la igualtat d'oportunitats i afavoreixin el seu desenvolupament de qualsevol persona jove.

5.2. Agents socioeducatius implicats

Els agents socioeducatius del Pla Local de Joventut de Manresa es caracteritzen per la seva diversitat i per una actuació coordinada en el desenvolupament de les polítiques de joventut. El Programa de Joventut té un paper central, encarregat de la coordinació i dinamització de les actuacions adreçades als joves. Al seu voltant s'articula una xarxa de col·laboració que inclou la comunitat educativa, implicada en la formació i la prevenció de l'abandonament escolar, i els serveis socials, que intervenen en situacions de vulnerabilitat i risc d'exclusió. També hi participen agents com el Consell Comarcal del Bages, que donen suport en projectes i recursos, així com entitats juvenils i del tercer sector, que fomenten la participació i l'associacionisme.

El municipi compta amb diversos equipaments i serveis socioeducatius com l'Espai Jove Joan Amades, el Casal de Joves la Kampana, la Ludoteca Ludugurus, programes com Manresa Treball Jove i serveis d'acompanyament emocional com l'Espai Èmfasi. També s'hi integren altres àrees municipals (cultura, ocupació, salut i feminismes) i agents del territori. El teixit associatiu inclou esplais i agrupaments de lleure educatiu com l'Esplai Vic-Remei, Minuatx, Lairet i Safa, que promouen activitats educatives, socials i de participació comunitària entre infants i joves.

5.3. Propostes generals i marc estratègic

El Pla Local de Joventut de Manresa 2024–2028 es configura com un instrument estratègic per orientar les polítiques de joventut del municipi, estructurat en tres fases principals: diagnosi, conclusions i orientacions, i disseny del pla (Ajuntament de Manresa, 2024). La fase de diagnosi analitza la realitat juvenil i les polítiques existents mitjançant una metodologia mixta que combina dades quantitatives (estadístiques i demogràfiques) i qualitatives (grups de discussió, professionals i revisió documental). Aquesta anàlisi permet obtenir una visió global de les necessitats i recursos del jovent. A partir d'aquí, es formulen conclusions que recullen els principals reptes en àmbits com formació, ocupació, habitatge, salut i participació, i s'estableixen orientacions que prioritzen les línies d'actuació derivades tant del treball de camp com de l'anàlisi tècnica. La segona fase correspon al disseny del pla, desenvolupat amb una metodologia participativa que inclou joves, entitats i tècnics municipals. Aquest procés permet transformar les orientacions en accions concretes, valorar-ne la viabilitat i assignar responsabilitats. També es defineixen la missió i visió del Servei de Joventut, l'alineació amb els ODS i elements com objectius, recursos, lideratges i indicadors d'avaluació per garantir una implementació coherent i eficient.

A nivell estructural, el Pla Local de Joventut es va organitzar en un conjunt d'actuacions articulades a través de cinc eixos estratègics. Els quals una part eren de continuïtat i una altra part corresponien a noves iniciatives sorgides de les necessitats detectades i del procés participatiu amb joves i agents del territori. Els cinc eixos estratègics van ser els següents: L'eix d'independència juvenil aborda els processos d'emancipació de les persones joves, especialment en relació amb l'accés a l'educació, el treball i l'habitatge, amb la finalitat de facilitar les transicions juvenils i promoure l'autonomia personal i econòmica. L'eix d'equitat i inclusió social se centra en la reducció de desigualtats i en la promoció de la cohesió social, mitjançant accions orientades a garantir la igualtat d'oportunitats, combatre discriminacions i atendre situacions de vulnerabilitat. Pel que fa a l'eix de benestar i qualitat de vida, s'hi inclouen actuacions relacionades amb la salut física i mental, els hàbits saludables i el benestar emocional, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida i prevenir situacions de risc entre la població jove. D'altra banda, l'eix de participació i protagonisme jove pretén fomentar la implicació activa dels joves en la vida social, cultural i política, promovent espais i mecanismes de participació que afavoreixin el seu reconeixement com a agents socials. I per últim, l'eix de Servei de Joventut fa referència a l'organització i funcionament dels serveis municipals, incloent la coordinació, la gestió de recursos i el desplegament de les polítiques juvenils des d'una perspectiva transversal.

5.4. Eix 4: participació i protagonisme juvenil

L'Eix 4 del Pla Local de Joventut de Manresa 2024-2028 es configura com l'àmbit destinat a promoure la participació i el protagonisme de les persones joves en la vida social, cultural i comunitària del municipi. Aquest eix agrupa el conjunt de polítiques relacionades amb la cultura, el lleure i l'oci, així com amb la participació juvenil, la representació, la iniciativa jove i l'associacionisme, esdevenint un espai clau per potenciar la implicació activa del jovent i reforçar el seu paper com a agent social dins la ciutat. (Ajuntament de Manresa, 2025) La seva finalitat general s'orienta a fomentar la creativitat i la cocreació cultural, impulsar l'oci alternatiu i reforçar el teixit associatiu juvenil, alhora que es promou la implicació comunitària i la cultura participativa, afavorint així l'arrelament i el sentiment de pertinença al territori. Afegidament, cal dir que Manresa compta amb un reglament de participació ciutadana que també interfereix en aquest eix, ja que ens esmenta les directrius perquè qualsevol persona o entitat i/o col·lectiu pugui participar en la vida comunitària. (Ajuntament de Manresa, 2019). A nivell estructural, l'eix es desplega a través de diversos objectius estratègics i específics.

En primer lloc, l'OEST 4.1 se centra en fomentar la cooperació i la participació internacional de les persones joves. En aquest marc, l'OESP 4.1.1 planteja facilitar l'accés a programes i projectes solidaris internacionals, com per exemple les beques per a joves per la participació en projectes solidaris, impulsades per la Regidoria de cooperació amb la col·laboració de la Regidoria d'Infància i Joventut, entitats i col·lectius juvenils. Aquestes accions consisteixen a oferir oportunitats perquè els joves puguin realitzar experiències solidàries en altres països, amb intenció de contribuir al seu desenvolupament personal i social.

En segon lloc, l'OEST 4.2 s'orienta al foment de l'oci i el lleure juvenil, entenent aquests espais com a contextos educatius i de socialització. L'OESP 4.2.1 es concreta en oferir activitats d'oci que fomentin la participació, com per exemple el programa "Estiu Jove", una intensa programació d'activitats durant els mesos d'estiu liderada pel Programa de Joventut amb la implicació d'entitats i col·lectius. També inclou la creació d'una programació estable d'activitats de lleure en equipaments juvenils, especialment en horaris de cap de setmana i nocturns, així com iniciatives innovadores com

l'estudi de viabilitat de la ciutat del joc "Lúdica Jove", orientada a crear una marca de ciutat basada en activitats lúdiques que connectin diferents grups de població.

En tercer lloc, l'OEST 4.3 se centra en fomentar una cultura participativa de transformació social mitjançant l'associacionisme i l'autogestió. D'una banda, l'OESP 4.3.1 planteja oferir suport integral a les iniciatives juvenils, com per exemple el servei d'assessorament a entitats juvenils de l'Oficina Jove del Bages o el catàleg de tallers per entitats de lleure. D'altra banda, l'OESP 4.3.2 fomenta espais de trobada i participació, com la Jornada de la Joventut o l'apadrinament de zones verdes de l'Anella Verda. Pel que fa a l'OESP 4.3.3, es promou la inclusió i la igualtat d'oportunitats mitjançant beques i acompanyament per a l'accés al lleure i espais de diàleg intercultural. Finalment, l'OESP 4.3.4 se centra en visibilitzar el teixit associatiu amb accions com la trobada d'entitats juvenils o el projecte "La Kampana surt a les places", que apropa els equipaments juvenils als barris.

En quart lloc, l'OEST 4.4 es focalitza en potenciar la participació, la cultura i la implicació juvenil, sent un dels àmbits amb més volum de projectes. L'OESP 4.4.1 promou la creació cultural, artística i musical amb iniciatives com la facilitació d'espais autogestionats per activitats artístiques, el programa Expressart o el Premi Joves Artistes Climent Muncunill, el projecte intergeneracional Art K Suma o la creació de parets lliures. L'OESP 4.4.2 garanteix el dret a la participació amb accions com l'exploració de noves formes de participació juvenil, el projecte Boomerangs, que fomenta la transmissió d'informació als centres educatius, i la Trobada de delegats i delegades del Bages. L'OESP 4.4.3 analitza i millora els espais disponibles per a joves, com per exemple l'estudi de l'ús de l'espai públic i la promoció de la cessió i gestió d'equipaments per part de joves. L'OESP 4.4.4 promou l'accés i el consum cultural amb iniciatives com Platea Jove o el projecte Rock'in. Finalment, l'OESP 4.4.5 garanteix els drets culturals, lingüístics i digitals mitjançant programes d'aprenentatge de la llengua catalana i espais d'accés digital als equipaments juvenils.

En darrer lloc, l'OEST 4.5 s'orienta a promoure la consciència crítica sobre les desigualtats i discriminacions. L'OESP 4.5.1 es concreta en accions de sensibilització com el projecte Mou-teatre, que utilitza el teatre social per fomentar la reflexió crítica, i programes formatius adreçats a professionals i entitats de lleure sobre la interseccionalitat i la coeducació, amb l'objectiu de dotar-los d'eines per incorporar aquests valors de manera transversal.

6. Recerca empírica

Aquest apartat presenta el disseny metodològic del treball, orientat a donar resposta a la pregunta de recerca i als objectius plantejats. La recerca empiríca s'ha enfocat a partir d'una metodologia qualitativa, ja que s'ha pretès comprendre i descriure experiències de diferents agents implicats en relació amb l'empoderament juvenil i la participació.

6.1. Metodologia, instruments i tècniques de recollida de dades

A partir de les conclusions de la recerca teòrica, s'han elaborat diverses taules de variables, això ha permès identificar i estructurar els aspectes clau d'anàlisi en relació amb l'empoderament juvenil i la participació dins del marc del Pla de Joventut de Manresa, especialment en l'Eix 4 de participació i protagonisme jove. Aquestes variables han orientat la formulació de les preguntes de les entrevistes, assegurant la coherència entre l'apartat teòric i el procés de recollida de dades. Aquestes es troben adjuntades a l'annex núm. 9.2.

Pel que fa a la recollida de dades, s'han dut a terme quatre entrevistes semiestructurades, elaborades a partir de la taula de variables, adaptades a cada persona entrevistada i dirigides a perfils diversos amb la finalitat d'obtenir una visió complementària i triangulada sobre com les actuacions incloses en l'Eix 4 contribueixen a generar oportunitats reals de participació, incidència i desenvolupament de capacitats en la població jove del municipi. Tal com esmenten Terán et al. (2022), la triangulació contribueix a la validesa de la investigació, ja que, mitjançant diferents informants, es permet obtenir resultats convergents. La població d'aquest estudi està formada per agents implicats en el disseny, implementació i participació en el Pla de Joventut de Manresa, incloent tant responsables institucionals com professionals i joves del municipi. Respecte la mostra, s'han seleccionat informants clau a partir d'un mostreig no probabilístic de tipus intencional, escollint aquelles persones que, pel seu rol i experiència, poden aportar informació rellevant sobre el funcionament i l'impacte de l'Eix 4. Els criteris de selecció han estat els següents:

- Estar vinculat/da al Pla de Joventut de Manresa o a la seva implementació
- Participar en espais de decisió, dinamització o execució de polítiques juvenils
- Formar part de la població jove i haver participat en iniciatives o espais de participació
- Disposar d'experiència directa en processos de participació i protagonisme juvenil

Concretament, s'ha realitzat una entrevista a una persona amb responsabilitat política vinculada al Pla de Joventut de Manresa, una a una professional de l'àmbit socioeducatiu implicada en el desplegament de les polítiques juvenils, i dues a persones joves del municipi, considerats actors clau en els processos de participació i empoderament juvenil. La persona entrevistada amb responsabilitat política ocupa una posició rellevant dins l'àmbit institucional, amb capacitat directa d'incidir en la presa de decisions relacionades amb les polítiques de joventut manresanes.Pel que fa a la persona entrevistada en qualitat d'educadora referent de l'Oficina Jove de Manresa desenvolupa una tasca directa d'acompanyament amb la població juvenil. La seva funció principal se centra en l'atenció i el suport als joves, especialment en els seus processos d'emancipació, oferint orientació i recursos adaptats a les seves necessitats. D'una banda, el perfil del jove entrevistat de 17 anys és implicat en una colla gegantera creada conjuntament amb el seu grup d'iguals, la qual ha anat creixent amb el temps. Aquest jove mostra capacitat d'organització, lideratge i compromís, participant en la planificació d'esdeveniments de participació de gran abast com la trobada de colles geganteres del Bages-Berguedà, que implica la coordinació d'un nombre elevat de participants i entitats. D'altra banda, es presenta el perfil d'una jove de 17 anys que participa activament en diverses entitats del territori, tant en l'àmbit del lleure educatiu com en el cultural. La seva implicació com a monitora d'esplai manresà Vic-Remei i com a dansaire en una entitat cultural mostra un perfil compromès amb la comunitat.

6.2. Anàlisi de dades

L'anàlisi de les dades s'ha dut a terme seguint l'enfocament proposat per Miles i Huberman (1994), amb un model adaptat a les característiques del disseny de la recerca. Atès que el guió d'entrevista es va elaborar a partir de variables i subvariables derivades de l'apartat teòric, la codificació inicial es va realitzar mitjançant un sistema de categories predefinides, adoptant així un enfocament principalment deductiu. No obstant això, el procés d'anàlisi s'ha mantingut obert a la incorporació de categories emergents que han anat sorgint a partir de les pròpies dades, la qual cosa ha permès enriquir i matisar el sistema inicial de categorització. El procés s'ha desenvolupat seguint una adaptació de l'anterior model. En primer lloc, s'ha realitzat la reducció de les dades, que ha inclòs la transcripció de les entrevistes, adjuntades a l'annex núm 9.3, i una lectura preliminar del material amb

la identificació inicial de temes rellevants. A continuació, s'han establert les unitats d'anàlisi, a partir de fragments significatius de les respostes, separats per les subvariables delimitades prèviament. Posteriorment, s'ha dut a terme la categorització, organitzant la informació en funció de les variables i subvariables definides, així com de les categories emergents detectades. A partir d'aquí, s'ha realitzat la codificació, assignant codis (en aquests cas colors) específics a cada unitat d'anàlisi per facilitar-ne la sistematització.

Finalment, el procés s'han sintetitzat en una matriu d'anàlisi, en forma de taula, adjuntada a l'annex núm. 9.5. la qual ha permès organitzar la informació de manera estructurada i visualitzar les relacions entre categories, i les respostes derivades dels diferents agents. A partir de la combinació de la lectura vertical i horitzontal de les respostes, ha permès dur a terme una anàlisi completa de les entrevistes. La lectura vertical ha consistit a analitzar de manera individual les respostes de cada participant, observant globalment el seu discurs per comprendre la seva perspectiva, experiència i aportacions. D'altra banda, la lectura horitzontal ha consistit a comparar les respostes dels diferents participants a partir de les mateixes categories establertes en la matriu, la qual cosa ha permès interrelacionar els discursos, contrastar-los i identificar-hi similituds, diferències, coincidències i punts de connexió entre les aportacions de cada participant. Com a resultat s'han pogut establir les conclusions de la recerca empírica interrelacionant els diferents arguments.

6.3. Resultats

6.3.1. Anàlisi vertical: Entrevista persona amb responsabilitat politica

En primer lloc, la participació juvenil es presenta com un objectiu central, però sovint es reconeix que no arriba al nivell desitjat. L'entrevistada és molt clara quan afirma que "sí que ens agradaria uns joves manresans implicats 100% amb la vida de la ciutat, però és difícil", cosa que evidencia una distància entre la intenció política i la realitat social. La participació no es concep com una implicació directa i constant, sinó més aviat com un procés indirecte, canalitzat a través de projectes concrets i iniciatives puntuals. S'assenyala que "estem contribuint per totes les accions, projectes o els suports que donem", la qual cosa mostra que el rol institucional és sobretot de facilitació i suport més que no pas de lideratge juvenil. L'entrevistada mostra una visió dual dels joves. Per una banda, els percep des d'una mirada generacional distanciada, descrivint la joventut com una etapa més centrada en l'àmbit personal: "el jove va a la seva, egoista, pensant en ell i el seu cercle i poc més". Per altra banda, reconeix el seu potencial transformador i el valor de les seves iniciatives, destacant que accions són una manera de "fer ciutat" i reafirmant que "els joves són el nostre futur". Un element clau és el paper de l'acompanyament. L'administració es defineix com un agent que acompanya i dona suport als joves i a les entitats en la mesura del possible. L'entrevistada explica que "nosaltres fem el suport logístic, econòmic en la part que puguem", i també destaca la voluntat de facilitar els projectes juvenils fins on sigui possible: "intentarem donar tot el suport i treure les traves". Aquest acompanyament, però, no és neutral ni completament obert, ja que també està condicionat per criteris institucionals i normatius. De fet, s'explicita que "si hi ha idees una mica boges les guiem, o les reconduïm", fet que evidencia que la participació juvenil està orientada i moderada per l'administració. Respecte la coordinació amb agents i entitats, aquesta apareix com un dels pilars fonamentals del model de participació. L'entrevistada destaca el treball en xarxa amb centres educatius, entitats de lleure, esplais, caus i serveis municipals, afirmant que "anem a tot arreu on ens demanen". Especialment rellevant és el paper del lleure educatiu, que es considera un espai clau de desenvolupament del pensament crític: "jo crec que fomentem el pensament crític amb el

suport d'aquestes entitats". Així, el moviment de lleure esdevé un agent central en la socialització i l'empoderament juvenil. La participació juvenil es vehicula sovint a través d'estructures intermediàries, com els centres educatius, entitats del municipi o de l'oficina Jove.

Pel que fa a l'Eix 4 del Pla de Joventut, aquest es defineix com una eina que busca que el jove senti que forma part del procés: "la intenció és que el jove se'l senti seu. Que senti que tot està fet per ells". Tot i això, també es reconeix que el seu impacte és progressiu i difícil de mesurar a curt termini: "d'aquí a quan s'acabi el 2028 ho podrem dir". Això indica que es tracta d'un procés a llarg termini, basat en l'avaluació constant de les accions i en la incorporació de noves propostes. Un altre aspecte important és la gestió de les iniciatives juvenils emergents. L'entrevistada destaca que sovint s'incorporen propostes no previstes inicialment, com el cas del "manifest dels 900 joves", que "no estava previst, però ens el proposen". Això mostra una certa flexibilitat del sistema, que permet adaptar-se a demandes juvenils imprevistes, tot i les dificultats logístiques que això pot implicar.

6.3.2. Anàlisi vertical: Entrevista educadora

L'entrevistada defensa que els joves tenen oportunitats reals de participar "quan no només són consultats, sinó quan les seves aportacions tenen una incidència concreta en el disseny, reformulació o priorització d'accions". Així, la participació apareix vinculada a la capacitat d'incidir realment en les decisions i no únicament a ser escoltats de manera simbòlica. Destaca que el Pla incorpora diversos mecanismes participatius com "processos participatius específics, grups de discussió, sessions de disseny i espais de retorn", que permeten recollir propostes juvenils i incorporar-les al document. Tot i això, es reconeixen limitacions importants: la participació sovint té un caràcter més consultiu que decisori, ja que els joves no intervenen en la presa final de decisions ni en la gestió de recursos o la implementació de propostes. S'assenyala que "hi ha espais on la participació pot quedar limitada a una dimensió més consultiva que decisòria", fet que evidencia la persistència de dificultats per avançar cap a formes plenament vinculants. Es destaca també el pes de les dinàmiques adultocèntriques.. El paper dels adults pot actuar tant com a facilitador com a barrera, ja que "quan controlen excessivament, decideixen unilateralment o infantilitzen els joves, limiten la participació. "Quan escolten, acompanyen i cedeixen espai, la faciliten". L'entrevista també dona molta importància als vincles, la confiança i els espais segurs com a elements essencials per afavorir la participació juvenil. L'entrevistada explica que "la confiança es construeix amb presència sostinguda, coherència, escolta real i retorn" i remarca que "no es genera per convocatòria, sinó per vincle". Així, la participació no es construeix únicament a través d'espais formals, sinó a partir de relacions estables i de proximitat amb referents adults i professionals accessibles. Es destaca la necessitat de generar espais "accessibles, no jutjadors, inclusius i emocionalment segurs", on totes les persones joves puguin participar "en condicions d'equitat". Aquesta idea relaciona directament la participació amb el benestar emocional i amb la necessitat que els joves se sentin escoltats, reconeguts i còmodes dins dels espais participatius. Respecte el desenvolupament personal, l'entrevistada associa la participació amb processos d'empoderament juvenil.

També es posa èmfasi en el treball comunitari i en els espais informals de participació com "l'espai públic, les xarxes socials, els grups d'iguals o els espais comunitaris", especialment per arribar a joves no vinculats als circuits institucionals. Es constata que els joves vinculats a entitats o centres hi accedeixen amb més facilitat, mentre que "els joves no associats o en situació de vulnerabilitat hi accedeixen menys". Es proposen millores com "reforçar espais de participació vinculant", "reduir barreres burocràtiques", "consolidar espais informals de participació" i "garantir

retorn i seguiment de propostes", avançant cap a models "menys adultocèntrics, més flexibles i més comunitaris" orientats a una governança compartida real.

6.3.3. Anàlisi vertical: Entrevista jove 1

L'entrevista feta al Jove 1 evidencia com la participació juvenil es desenvolupa en un context real d'organització comunitària i cultural, concretament dins d'una colla gegantera. L'entrevistat, explica la seva implicació activa en la creació i gestió d'un projecte de gran envergadura com és una trobada de comarques amb prop de 50 colles. En relació amb l'empoderament, l'entrevistat mostra com la seva participació li ha permès adquirir responsabilitats i desenvolupar competències personals i col·lectives. Des del seu rol de president, afirma: "Jo soc el president; llavors tinc una presa de decisions bastant important juntament amb la Junta de la meva entitat". Aquesta posició li implica assumir responsabilitats en la presa de decisions i la gestió del projecte, fet que es reforça quan explica que "organitzar una cosa així de gran t'ajuda a aprendre la gestió, a saber escoltar els altres i a saber una miqueta de lideratge". També destaca el creixement personal que experimenta a través d'aquesta experiència quan afirma: "Aquesta proposta m'ha ajudat a mi a confiar més en les meves capacitats com a persona". Així mateix, el fet que el projecte hagi estat dissenyat principalment pels joves reforça aquest procés d'empoderament i de sesenvolupamnet com a persona: "El disseny l'hem fet completament nosaltres i tot el disseny ha sigut creat pels joves". Pel que fa a la participació juvenil, aquesta es presenta com activa, motivada, organitzada i amb capacitat d'incidència real. L'entrevistat explica que les decisions es prenen de manera col·lectiva dins de la junta i que es busca arribar a consensos: "Tothom dirà la seva proposta, però hem d'arribar a una sola proposta que és la que es farà". També es reflecteix que aquesta participació no és simbòlica, sinó que implica responsabilitat i implicació directa en el desenvolupament del projecte. A més, la participació es vincula amb un espai cultural concret, la cultura gegantera, que serveix com a context d'expressió i implicació juvenil, així com d'aprenentatge i convivència.

Les barreres pareixen de manera recurrent la qüestió de la desconfiança adulta envers la capacitat dels joves. L'entrevistat expressa que "molts cops els adults volen tenir la decisió final de tot el que nosaltres diem" i també recull discursos de deslegitimació com "no sereu capaços d'això perquè sou molt petits" o "no sabeu com organitzarem". Aquestes percepcions reflecteixen una barrera generacional basada en la manca de confiança. També es fa evident la dificultat d'accés històric dels joves a aquest tipus d'organitzacions, ja que "totes les colles que han fet fins ara aquest projecte han sigut d'adults", fet que mostra una tradició de lideratge adult en aquests espais. A més, es detecta una possible barrera relacionada amb el temps i la continuïtat de la implicació juvenil, quan l'entrevistat comenta que "hi ha altres joves que… ja es desvinculen de tot això de la cultura". Finalment, pel que fa a les oportunitats, l'entrevista reflecteix diversos factors facilitadors de la participació. Un dels més destacats és el suport institucional, especialment per part de l'Ajuntament, que segons l'entrevistat "ens ho han acollit molt bé" i "ens ho han facilitat tot". També es treu profit de la col·laboració amb altres agents que contribueixen a la viabilitat del projecte. Un altre element important és la creació d'espais adaptats a les necessitats i interessos dels joves, ja que "fem una festa o una trobada adaptada per a joves", integrant elements culturals i d'oci que faciliten la participació. Així mateix, es destaca la dimensió relacional de la participació, ja que aquests espais permeten la creació de vincles socials.

6.3.4. Anàlisi vertical: Entrevista jove 2

L'entrevista realitzada a la Jove 2 mostra una experiència de participació juvenil molt vinculada a espais socioeducatius i culturals com l'esplai i l'Esbart de dansa, on la jove entrevistada desenvolupa un paper actiu tant com a participant com en el rol de monitora. Pel que fa a la participació juvenil, aquesta es presenta com una participació real, estructurada i amb capacitat d'incidència. L'entrevistada explica que a l'esplai "es treballa a base d'una assemblea i totes les decisions es prenen conjuntament", fet que evidencia un model participatiu democràtic on els joves poden opinar i formar part de la presa de decisions. També destaca la seva implicació directa en la planificació d'activitats: "cada setmana preparem les activitats per als nostres infants", així com la participació en el disseny de colònies a través de comissions i eixos educatius.

En relació amb l'empoderament i el desenvolupament personal, l'entrevista reflecteix un procés de creixement progressiu a través de la responsabilitat i la vivència de rols educatius. L'entrevistada explica que el pas d'infant a monitora ha estat clau: "he passat a monitora; abans era infant. "T'ajuda a ser més responsable, tenir més compromís". Aquest canvi de rol afavoreix la construcció de la identitat, la confiança i la seguretat personal, ja que afirma: "m'ha ajudat a no tenir por a ser jo mateixa en tot moment" i "em va fer canviar una mica com a persona, a sentir-me més segura de mi mateixa". L'entrevistada explica que la confiança es construeix a través de les vivències compartides. Això mostra com la participació no només té un component organitzatiu, sinó també emocional i relacional, que reforça la implicació i la continuïtat dels joves en aquests espais. A més, aquests entorns són percebuts com a espais segurs i de confiança. L'entrevistada afirma que l'esplai és "un lloc segur, sempre pots parlar del que vulguis" i que "és un ambient que t'encoratja". També destaca que es treballen temes sensibles. Aquestes afirmacions mostren que aquests espais no només són educatius, sinó també protectors, on es fomenta l'expressió lliure, el respecte i la seguretat emocional.

Pel que fa a les barreres a la participació, apareixen algunes limitacions vinculades sobretot a la jerarquia adulta i a les dinàmiques institucionals. L'entrevistada explica que, tot i que hi ha assemblees, "hi ha persones que tenen un rol més de líder i opinen més o parlen més", fet que pot generar desigualtats en la participació real. També es reflecteix una certa dificultat inicial per expressar-se: "em costava molt dir el que pensava a l'Assemblea perquè estàs davant de molts monitors que no els coneixes molt". Una altra barrera important és la influència de les estructures adultes en l'accés i la gestió dels espais. L'entrevistada explica que en alguns casos "els que manen són més els adults o les persones amb més responsabilitat", especialment en l'àmbit de l'Esbart. També apareixen dificultats de coordinació institucional, com en la relació amb l'Ajuntament, on menciona que un projecte guanyat en pressupostos participatius "encara no s'ha acabat de reformar i encara dura", fet que pot generar desmotivació o sensació de lentitud institucional. Pel que fa a les oportunitats, l'entrevista mostra clarament que aquests espais ofereixen múltiples possibilitats de participació, creixement i inclusió. L'accés és fàcil i proper: "l'esplai està al costat de casa meva… puc anar caminant", i això facilita la continuïtat en la participació juvenil.

6.3.5. Anàlisi horitzontal de la matriu

En primer lloc, tenint en compte la variable d'empoderament, les respostes de l'Educadora, la Política, el Jove 1 i la Jove 2 mostren diferents maneres d'entendre l'empoderament juvenil, però totes elles es relacionen amb la capacitat dels joves de participar, decidir i créixer dins dels espais associatius i comunitaris. L'Educadora vincula l'empoderament amb processos d'incidència real,

autoestima i confiança, destacant la importància que els joves se sentin escoltats i puguin participar en espais on la seva veu tingui valor. Aquesta idea connecta amb la visió de la Política, que reconeix el paper del lleure i de les entitats juvenils com a espais històrics de formació crítica i participativa, encara que alhora descriu la joventut com una etapa molt centrada en el propi cercle i difícil d'implicar de manera continuada en la vida comunitària. Davant d'aquesta mirada institucional, tant el Jove 1 com la Jove 2 exposen experiències de responsabilitat i compromís. El Jove 1 relaciona l'empoderament amb el lideratge dins la colla, explicant que assumir la presidència implica prendre decisions, valorar conseqüències i gestionar conflictes sense trencar la cohesió del grup. També entén el pensament crític com la capacitat de negociar diferents opinions per arribar a un acord col·lectiu. Paral·lelament, la Jove 2 associa l'empoderament amb el procés personal que ha viscut dins l'esplai, passant de participant a monitora, fet que li ha permès sentir-se més segura, responsable i capaç d'expressar-se. Pel que fa al pensament crític, les quatre perspectives coincideixen en el paper central del lleure educatiu. L'Educadora i la Política remarquen la funció dels esplais i caus com a espais de reflexió i construcció de valors. Aquesta visió es concreta en l'experiència de la Jove 2, que explica com preparen activitats amb referents i eixos temàtics per treballar qüestions socials i fer reflexionar els infants. El Jove 1 hi afegeix la dimensió organitzativa i comunitària, entenent el pensament crític com una eina necessària per consensuar propostes i construir objectius comuns dins l'entitat. També apareix una relació entre empoderament i creixement personal. L'Educadora vincula directament la participació amb l'augment de l'autoestima i la confiança. La Jove 2 ho reflecteix en el canvi que ha experimentat a nivell personal des que és monitora, mentre que el Jove 1 destaca l'aprenentatge en lideratge, mediació i gestió de grups. La Política, per la seva banda, relaciona aquests processos amb la necessitat de generar espais on els joves puguin implicar-se progressivament i desenvolupar capacitats pròpies.

En segon lloc, les respostes dels quatre participants mostren diferents nivells i formes de participació juvenil, des de models més consultius fins a experiències de co-creació i lideratge juvenil. L'Educadora reconeix que moltes vegades la participació institucional pot quedar limitada a processos simbòlics o consultius, on els joves opinen però no sempre acaben decidint. La Política també admet aquesta limitació i explica que, davant la manca d'un Consell Municipal de Joves, s'utilitzen figures com el "Boomerang" als instituts per recollir inquietuds i canalitzar demandes juvenils. Alhora, defensa que moltes iniciatives són liderades pels mateixos joves, encara que sempre dins dels marcs normatius i institucionals existents. Aquest discurs institucional es relaciona amb les experiències dels joves, que identifiquen límits en el repartiment real del poder. El Jove 1 explica que sovint els adults volen conservar l'última paraula i qüestionen la capacitat dels joves per gestionar recursos, activitats o responsabilitats. Aquesta percepció connecta amb el que l'Educadora defineix com a lògiques adultocèntriques presents en la participació juvenil. La Jove 2 també detecta desigualtats dins dels espais participatius, ja que, tot i valorar positivament el funcionament assembleari de l'esplai, reconeix que continuen existint rols de lideratge que poden dificultar la participació dels monitors més nous. Malgrat aquestes tensions, els quatre participants descriuen experiències de protagonisme juvenil i co-creació. La Política destaca iniciatives sorgides directament de demandes juvenils, com el projecte de rap en català. El Jove 1 explica que va poder dissenyar un programa cultural "des de zero" gràcies a l'acollida de la regidoria de cultura i de la Fira Mediterrània, fet que relaciona amb una experiència real de reconeixement i participació. La Jove 2 exposa que les colònies i activitats de l'esplai es decideixen mitjançant comissions internes i espais col·lectius on els joves poden escollir eixos, temàtiques i dinàmiques. L'Educadora introdueix també la qüestió de l'accessibilitat, assenyalant que aquests espais de participació no són igual d'accessibles per a tots els perfils juvenils, especialment per als joves vulnerables o migrants. Aquesta idea es relaciona amb la reflexió de la Política sobre la dificultat d'arribar als joves no vinculats al teixit associatiu.

En tercer lloc, les barreres apareixen com un dels espais amb més coincidències entre les quatre perspectives, especialment en relació amb la burocràcia, els ritmes institucionals i l'adultcentrisme. L'Educadora identifica les lògiques adultocèntriques i els funcionaments institucionals rígids com una de les principals dificultats per a la participació juvenil real. Aquesta mirada coincideix amb la Política, que defineix l'administració com "la norma" i "el límit", reconeixent que la burocràcia i la lentitud administrativa condicionen les iniciatives juvenils. També destaca que els tempos institucionals sovint no encaixen amb els ritmes de la joventut. Aquestes limitacions institucionals es reflecteixen clarament en les experiències dels joves. La Jove 2 exposa el cas del xalet de Casa Caritat, un projecte guanyat als pressupostos participatius quan tenia vuit anys i que encara no s'ha acabat molts anys després. Aquesta experiència relaciona directament la lentitud administrativa amb la desconnexió dels joves respecte als projectes que ells mateixos havien impulsat. El Jove 1 també identifica traves burocràtiques en accions més quotidianes, com la dificultat per tirar endavant iniciatives culturals o fer activitats senzilles dins l'espai públic. L'adultcentrisme apareix tant dins les institucions com en altres espais socials. El Jove 1 explica que colles més veteranes, famílies o adults sovint qüestionen la seva capacitat de gestionar diners o organitzar activitats pel simple fet de ser joves. Aquesta experiència es relaciona amb la reflexió institucional sobre la manca de confiança en el lideratge juvenil. La Jove 2 afegeix una altra barrera vinculada a la convivència amb el veïnat i amb persones adultes, especialment en els espais compartits amb associacions de veïns. Explica que moltes activitats juvenils són qüestionades o excessivament regulades, fins i tot per accions quotidianes com quedar-se a sopar o dormir al local. Aquesta situació es connecta amb la necessitat, expressada per l'Educadora i la Política, de generar espais més accessibles i adaptats als joves. També apareixen dificultats relacionades amb el temps i la implicació. La Jove 2 comenta la complexitat de coordinar monitors i mantenir el compromís constant, mentre que la Política reconeix que la participació juvenil es debilita quan els processos són massa lents o abstractes i no generen impactes visibles a curt termini.

En quart lloc, les oportunitats es relacionen principalment amb la creació d'espais segurs, els vincles de confiança i les experiències de transformació personal i comunitària. L'Educadora posa l'accent en la necessitat de generar espais no jutjadors on els joves puguin expressar-se amb llibertat i sentir-se acompanyats. Aquesta idea es relaciona amb la Política, que destaca equipaments i projectes com l'Espai Iris o La Campana com a espais de suport i referència per als joves. Els dos joves connecten aquestes oportunitats amb experiències molt concretes. El Jove 1 considera que els espais organitzats pels mateixos joves ja són, per definició, més segurs i còmodes perquè responen als seus interessos, formes de comunicar-se i maneres d'entendre la participació. La Jove 2 associa aquesta seguretat al vincle creat amb els monitors i amb el grup, especialment a través d'experiències compartides com campaments, travesses o convivències, que afavoreixen relacions de confiança i complicitat. També hi ha una relació clara entre oportunitats i transformació social. La Política destaca projectes com l'Admirallat, on els joves creen continguts sobre pressió estètica o altres problemàtiques socials, mentre que l'Educadora remarca la importància de generar reflexió i cohesió comunitària a través d'aquestes experiències. Aquesta mirada connecta amb el que expressen els joves sobre sentir-se més lliures, més escoltats i amb menys por a expressar-se dins dels espais associatius. Les oportunitats també apareixen vinculades a la proximitat i a la continuïtat dels vincles. La Jove 2 explica que participar li és fàcil perquè l'esplai està a prop de casa i forma part del seu entorn quotidià. La Política i l'Educadora relacionen aquesta proximitat amb la importància de tenir referents estables, educadores i espais accessibles que permetin establir relacions sostingudes en el temps.

Per últim, les respostes dels participants relacionen l'Eix 4 del Pla de Joventut amb la coordinació comunitària, la participació juvenil i la necessitat de fer més accessibles els espais i

processos de decisió. L'Educadora planteja el Pla des d'una mirada transversal i comunitària, basada en la coordinació entre serveis, equipaments, centres educatius i entitats. Aquesta perspectiva connecta amb la visió de la Política, que destaca espais com La Kampana o l'Oficina Jove com a punts de referència amb professionals estables que poden acompanyar els joves en els seus processos participatius. La Política reconeix, però, que l'accés als recursos i espais és desigual i que els joves vinculats a entitats hi arriben amb més facilitat que aquells que no formen part del teixit associatiu. Aquesta situació es reflecteix en l'experiència de la Jove 2, que explica que participar li resulta senzill perquè té l'esplai "al costat de casa" i forma part d'un entorn associatiu consolidat. L'Educadora amplia aquesta idea assenyalant que el joves en situació de vulnerabilitat tenen més dificultats per accedir a aquests espais de participació. Pel que fa a l'adaptació dels espais participatius, la Política comenta la necessitat de modificar horaris o formes de funcionament per adaptar-se millor als ritmes juvenils, encara que també admet que moltes activitats institucionals es perceben com "una altra xerrada" als instituts.

Aquesta percepció es relaciona amb la demanda dels joves de tenir espais més propers, útils i amb més capacitat de decisió real. El Jove 1 connecta l'Eix 4 amb la necessitat d'obrir espais dins la cultura tradicional perquè les noves generacions tinguin veu i legitimitat. També valora positivament aquelles experiències en què s'han incorporat activitats més atractives per als joves dins dels actes culturals. La Jove 2, en canvi, posa l'accent en la necessitat de disposar d'espais propis i més autonomia per reduir els conflictes amb el veïnat i reforçar el funcionament de l'esplai.

6.4. Conclusions de la recerca empírica

Es conclou que la participació juvenil es desenvolupa principalment dins d'espais associatius, culturals i socioeducatius que permeten als joves assumir responsabilitats, prendre decisions i implicar-se en processos col·lectius. Tot i això, la participació es percep sovint com un objectiu ideal que no sempre es tradueix en una implicació real i continuada dels joves. Tal com argumenta la política, la participació juvenil acostuma a canalitzar-se a través de projectes concrets i iniciatives puntuals, mentre que l'Educadora defensa que la participació només és real quan els joves poden tenir una incidència concreta en el disseny, la reformulació o la priorització d'accions, i no únicament una funció consultiva o simbòlica. Aquesta idea coincideix amb les experiències dels dos joves entrevistats, que relacionen la seva participació amb espais on poden decidir, organitzar activitats i formar part activa de la presa de decisions.

Els espais de lleure educatiu, les entitats juvenils i els espais comunitaris tenen un paper fonamental en la construcció del pensament crític, l'empoderament i la cohesió social. Tant la política com l'Educadora coincideixen a destacar la importància dels esplais, caus i entitats juvenils com a espais de desenvolupament personal, socialització i participació crítica. Aquesta visió es veu reforçada pels discursos dels dos joves, que relacionen la seva implicació amb aprenentatges vinculats a la responsabilitat, el lideratge, la convivència, la gestió de conflictes i la presa de decisions col·lectives. El Jove 1 vincula aquest procés amb el lideratge dins la colla gegantera i amb la capacitat de consensuar propostes i gestionar responsabilitats, mentre que la Jove 2 destaca que el pas de participant a monitora li ha permès sentir-se més segura, responsable i compromesa.

La recerca evidencia una coincidència clara entre les quatre perspectives pel que fa a la relació entre participació i creixement personal. Tal com argumenta l'Educadora, la participació afavoreix processos d'autoestima, confiança i empoderament juvenil quan els joves senten que la seva

veu té un valor real. Aquesta idea es reflecteix en les experiències dels dos joves, que expliquen que la seva participació en espais associatius els ha ajudat a sentir-se més segurs, capaços d'expressar-se i amb més confiança en les seves capacitats. Igualment, la política relaciona aquests processos amb la necessitat de generar espais on els joves es puguin implicar progressivament i desenvolupar les seves capacitats personals i socials.

Tanmateix, la recerca també evidencia que la participació juvenil continua condicionada per diferents barreres institucionals i socials. Tant l'Educadora com els dos joves coincideixen a assenyalar la presència de dinàmiques adultocèntriques que limiten la participació real dels joves. Tal com argumenta el Jove 1, sovint els adults qüestionen la capacitat dels joves per gestionar recursos, liderar activitats o prendre decisions finals, mantenint actituds de desconfiança cap al lideratge juvenil. Aquesta idea coincideix amb el discurs de l'Educadora, que identifica les lògiques adultocèntriques com una barrera que infantilitza els joves i limita la seva autonomia.

La política també reconeix que la participació juvenil es troba condicionada pels límits normatius, institucionals i burocràtics propis de l'administració. En relació amb això, tant la política com els dos joves coincideixen a destacar que la burocràcia, la lentitud administrativa i els ritmes institucionals dificulten el desenvolupament de les iniciatives juvenils i poden generar desmotivació. Els tempos institucionals sovint no encaixen amb els ritmes de la joventut. Aquesta situació es reflecteix en l'experiència de la Jove 2, que explica la demora d'un projecte aprovat en pressupostos participatius que encara no s'havia executat anys després. L'Educadora reforça aquesta idea quan defensa la necessitat d'avançar cap a models més flexibles, accessibles i menys rígids institucionalment.

La participació no es construeix únicament a través d'espais formals, sinó sobretot a partir de vincles de confiança i espais emocionalment segurs. Tal com argumenta l'Educadora, la confiança es construeix amb una presència sostinguda, escolta real i relacions de proximitat, i no simplement a través de convocatòries puntuals. Aquesta idea coincideix amb l'experiència de la Jove 2, que descriu l'esplai com un espai segur on les vivències compartides, les convivències i els campaments afavoreixen la creació de vincles i la participació activa. La recerca també mostra desigualtats importants en l'accés a la participació juvenil. Tant la política com l'Educadora coincideixen a afirmar que els joves vinculats a entitats o al teixit associatiu tenen més facilitat per accedir als espais participatius, mentre que els joves no associats, migrants o en situació de vulnerabilitat presenten més dificultats per formar-ne part. Aquesta realitat també es reflecteix en l'experiència de la Jove 2, que explica que la proximitat de l'esplai i el fet de formar part d'un entorn associatiu consolidat han facilitat la seva participació continuada.

Finalment, es conclou que l'Eix 4 del Pla de Joventut es planteja des d'una mirada comunitària i transversal orientada a fomentar la participació juvenil, el treball en xarxa i la coordinació entre serveis, equipaments, centres educatius i entitats. Tant la política com l'Educadora coincideixen a destacar la importància d'aquests espais de suport i acompanyament per afavorir la implicació juvenil. Igualment, els dos joves coincideixen en la necessitat de disposar d'espais més propers, accessibles i adaptats als interessos juvenils, amb més autonomia i una participació més real i vinculant.

7. Conclusions generals del treball

A partir de la revisió teòrica i de la recerca empírica realitzada, es pot concloure que l'Eix 4, contribueix de manera significativa a generar oportunitats de participació i desenvolupament personal i comunitari per als i les joves, especialment mitjançant espais associatius, culturals i socioeducatius.

El primer objectiu específic permet concloure que l'empoderament juvenil s'entén, segons la literatura, com un procés educatiu, relacional i contextual que depèn tant de les capacitats individuals dels joves com de les oportunitats que ofereixen els seus entorns. És per això que la participació significativa és clau, ja que només aquella en què els joves poden decidir, assumir responsabilitats i incidir en els processos col·lectius afavorint realment el desenvolupament de l'autonomia, la confiança i l'agència. Aquests plantejaments teòrics coincideixen amb els resultats de la recerca empírica, que mostren com els espais com esplais, entitats culturals i projectes juvenils afavoreixen la responsabilitat, el creixement personal i el sentiment de pertinença., fets que s'alineen amb la perspectiva de Llena Berne et al. (2023) en descriure l'empoderament com un procés dinàmic que implica autonomia i capacitat d'acció. Les persones entrevistades destaquen que aquestes experiències contribueixen al desenvolupament d'habilitats socials i a una implicació activa en l'entorn. També es confirma una de les idees centrals de la literatura: no tota participació és empoderadora. S'evidencia una tensió entre la promoció institucional de la participació i la limitada capacitat real d'incidència dels joves en alguns espais, fet que reflecteix, com assenyalen Soler Masó et al. (2025), la diferència entre participació simbòlica i significativa. Tot i l'existència d'espais de consulta, la presa de decisions continua condicionada per estructures adultes, limitant així el protagonisme juvenil real.

Pel que fa al segon objectiu específic, centrat a examinar les línies d'actuació i els projectes inclosos en l'Eix 4 del Pla Local de Joventut de Manresa, l'anàlisi del document i de les entrevistes permet concloure que s'aposta per la promoció de la participació juvenil a través d'espais comunitaris, culturals i associatius. L'Eix 4 incorpora actuacions orientades a fomentar la implicació dels joves en la vida social i comunitària, així com el treball conjunt amb entitats i agents socioeducatius del territori. La metodologia participativa utilitzada en l'elaboració del mateix Pla també evidencia una voluntat institucional d'incloure la veu dels joves i dels agents del territori en el desenvolupament de les polítiques de joventut. La recerca empírica mostra que aquests espais són percebuts pels participants com a entorns que afavoreixen la participació activa, la creació de vincles i el desenvolupament de competències personals i socials. Especialment, els espais de lleure educatiu i associacionisme apareixen com a contextos rellevants per al desenvolupament de processos d'empoderament, coincidint amb la literatura que destaca el potencial dels entorns basats en l'acompanyament i les relacions de confiança (Hidalgo et al., 2024). Les experiències descrites pels joves reforcen la idea que la participació continuada en aquests espais contribueix a l'empoderament, tal com argumenten Trull-Oliva et al. (2022) en situar les pràctiques socioeducatives intencionades com el motor per promoure l'autonomia.

Amb relació al tercer objectiu específic, orientat a identificar les fortaleses i debilitats de l'Eix 4, referent a la promoció de la participació i el protagonisme juvenil, els resultats mostren diversos elements rellevants. Entre les principals fortaleses destaca l'existència d'una xarxa d'agents socioeducatius diversa i activa, així com la presència d'espais i projectes que permeten als joves

participar, expressar-se i assumir responsabilitats. També es valora positivament la importància de les relacions educatives i de l'acompanyament dels professionals, aspectes que la literatura identifica com a factors clau dels processos d'empoderament juvenil. Tanmateix, també s'han identificat debilitats importants. D'una banda, apareixen limitacions vinculades a la incidència real dels joves en la presa de decisions institucionals, fet que pot reduir el potencial transformador de la participació. D'altra banda, la recerca evidencia que no tots els joves accedeixen de la mateixa manera als espais participatius, ja que factors com les desigualtats socials, la vulnerabilitat socioeconòmica o la manca de recursos poden dificultar la continuïtat i la implicació juvenil. Aquesta realitat coincideix amb la literatura revisada, que assenyala que la participació juvenil està fortament condicionada pel context social i per les desigualtats estructurals. Aquesta realitat es vincula directament amb Planas-Lladó i Úcar (2024), on s'exposa que el procés d'empoderament depèn estretament de les condicions, recursos estructurals i oportunitats que ofereix el context social i institucional.

Els eixos emergents mostren la importància dels espais socioeducatius i associatius com a contextos clau d'aprenentatge, participació i desenvolupament personal, així com el paper fonamental de les relacions de confiança entre joves i professionals. També destaca la necessitat de generar espais amb incidència real per als joves i la tensió entre el discurs institucional sobre la participació i la seva aplicació pràctica. En l'àmbit educatiu i pedagògic, aporta valor sobre els espais socioeducatius en els processos d'empoderament juvenil i la importància de pràctiques basades en la participació, l'acompanyament i el reconeixement dels joves com a agents actius. Alhora, reforça la necessitat de polítiques i intervencions que vagin més enllà de la participació simbòlica i promoguin experiències reals de corresponsabilitat, autonomia i incidència comunitària.

Tot i això, la recerca presenta diverses limitacions. Cal tenir en compte que el Pla Local de Joventut de Manresa 2024-2028 és un projecte que encara es troba en procés de desenvolupament i implementació. Per aquest motiu, encara no existeix una avaluació tancada que permeti analitzar de manera global els resultats finals de totes les actuacions desenvolupades. La tipologia de l'estudi i el nombre reduït d'agents entrevistats fan que la recerca mostri únicament algunes perspectives concretes sobre el Pla, fet que impedeix generalitzar els resultats a la totalitat de la realitat juvenil o al conjunt complet de les actuacions. Així mateix, els discursos recollits responen a contextos i trajectòries específiques que no representen necessàriament totes les vivències juvenils del municipi. En referència a les possibles línies futures de recerca, seria interessant ampliar l'anàlisi a altres eixos del Pla Local de Joventut per obtenir una visió global de les polítiques juvenils desenvolupades al municipi. Igualment, podria ser rellevant incorporar altres metodologies i ampliar el nombre de participants, tant joves com professionals i responsables institucionals, per aprofundir en la comprensió de les diferents experiències de participació juvenil i dels impactes reals dels processos d'empoderament.

Finalment, es pot concloure la contribució a l'empoderament juvenil principalment a través de la generació d'espais de participació socioeducativa, associativa i comunitària que afavoreixen el desenvolupament personal, relacional i comunitari dels joves. No obstant això, la recerca també mostra que perquè aquesta participació esdevingui plenament transformadora cal avançar cap a models que garanteixin més capacitat d'incidència real dels i les joves en les decisions que els afecten. Així doncs, el treball confirma que l'empoderament juvenil i la participació es troben profundament interrelacionats, i que les polítiques públiques de joventut tenen un paper fonamental en la creació de les condicions necessàries perquè les persones joves tinguin protagonisme real dins la seva comunitat.

8. Referències bibliogràfiques

Ajuntament de Manresa. (2023). *Informe estadístic del municipi de Manresa*. https://www.manresa.cat/web/menu/4636-dades-socioeconomiques

Ajuntament de Manresa. (2024). *Pla local de joventut de Manresa 2025-2028.* Fundació Ferrer Guardia.

Ajuntament de Manresa. (2025). *Informes estadístics i municipals.* https://www.manresa.cat/web/menu/5291-informes

Ajuntament de Manresa. (2019). *Reglament de participació ciutadana.* https://web.manresa.cat/participacio/menu/8491-reglament-de-participacio

Arnau Sabatés, L., & Sala Roca, J. (2020). *La revisión de la literatura científica: Pautas, procedimientos y criterios de calidad.* Departament de Teories de l'Educació i Pedagogia Social, Universitat Autònoma de Barcelona.

Behrens, S. (2024). *The Weight of Emotions: Exploring How Young Activists Feel About Their Identity, Agency and Political Participation.* Young, 32(5), 508-530.

Generalitat de Catalunya. (2010). *Llei 33/2010, de 10 de desembre, de polítiques de joventut*. Llibreria de la Generalitat de Catalunya. https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=559012

Generalitat de Catalunya. (2025). *Anàlisi de les polítiques de joventut a Catalunya.* Departament de Drets Socials. https://dretssocials.gencat.cat/web/.content/JOVENTUT_documents/arxiu/publicacions/col-analisis/Analisis8.pdf

Generalitat de Catalunya. (2025). *Decret de desenvolupament del Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030.* Govern Obert. https://governobert.gencat.cat/web/shared/Transparencia/normativa-en-tramit/DSO/finalitzats/decrets/decret-pla-nacional-joventut-catalunya-2030/MG-9-5-25_CA.pdf

Generalitat de Catalunya. (2025). *Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2030 (PNJCat 2030)*. Departament de Joventut. https://ejoventut.gencat.cat/ca/detalls/Noticia/PNJCat-2030-00001

Guijarro, I. M. (2021). *Conseqüències de la precarietat en la participació juvenil.* Arxiu d'Etnografia de Catalunya, (23), 93-118. https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8211507

Hidalgo, À. J., Molina, L. C., Trull-Oliva, C., Masó, P. S., & Martínez, J. G. (2024). *Los elementos contextuales y la visión de los educadores y educadoras en procesos de empoderamiento juvenil.* Pedagogía social: revista interuniversitaria, (45), 183-200.

Institut d'Estadística de Catalunya. (2025). *Padró municipal d'habitants: Manresa.* Institut d'Estadística de Catalunya. https://www.idescat.cat

Institut d'Estadística de Catalunya. (2025.). *Estadística municipal: Manresa.* https://www.idescat.cat/emex/?id=081136

Llena Berñe, A., Planas-Lladó, A., Vila-Mumbrú, C., & Valdivia-Vizarreta, P. (2023). *Factors that enhance and limit youth empowerment, according to social educators.* Qualitative Research Journal, 23(5), 588-603.

Maso, P. S., Bernet, J. T., Jimenez-Morales, M., & Martínez, X. Ú. (2017). *The construction of a pedagogical model of youth empowerment: spaces, moments and processes.* Pedagogía Social, (30), 19-32.

Meneghin, E., & Ghisi, F. (2025). *Understanding Youth and Empowering Cultural Heritage Transformation: A Case Study of HEY Ivrea! Heritage Enhancement Through Youth.* International Journal of Museum Studies.

Miles, M. B., Huberman, A. M., & Saldana, J. (2014). *Qualitative data analysis.* Sage.

Morcillo Sánchez, L., Planas Lladó, A., Soler Masó, P., Gómez Serra, M., Núñez López, H., & Rodrigo Moriche, M. P. (2024). *Guia per a la promoció de l'empoderament juvenil des de la comunitat.* Universitat de Girona.
https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/25039

Morcillo, L., Sala, M. & Corbella, L. (2025). *Aproximacions crítiques a la participació juvenil: reptes i oportunitats per als professionals de joventut des d'una mirada política i ètica.* Temps d'Educació, 67, p. 13-29

Nació Digital. (2025, abril 8). *Manresa supera per primer cop els 80.000 habitants*. Nació Digital. https://naciodigital.cat/manresa/politica/manresa-supera-primer-cop-80000-habitants.html

Planas-Lladó, A., & Úcar, X. (2024). *Evaluating youth empowerment: the construction and validation of an inventory of dimensions and indicators.* American Journal of Evaluation, 45(1), 86-109.

Projecte HEBE. (2019). *Projecte HEBE*. https://projectehebe.com

Ramos, F., Tavares, A. F., & Da Cruz, N. F. (2025). *Between promise and practice: a scoping review of the democratic outcomes of youth participation in local governance.* Children and Youth Services Review, 108738.

Regió7. (2023). *Manresa, ciutat gran amb percentatge elevat de població sense estudis postobligatoris.* Regió7. https://www.regio7.cat/economia/2023/08/04/manresa-ciutat-gran-pais-amb-90633072.html

Soler Masó, P., Úcar, X., Planas-Lladó, A., González-Martínez, J., & Llena-Berñe, M. A. (2025*). Can communities facilitate youth empowerment? A systematic analysis.* Community Development, 1-19.

Soler Masó, P., Trilla Bernet, J., Jiménez Morales, M. & Úcar Martínez, X. (2017). *La construcción de un modelo pedagógico del empoderamiento juvenil: espacios, momentos y procesos*. Pedagogía Social. Revista Interuniversitaria, 30, 19-34.

Sala-Torrent, M., & Planas-Lladó, A. (2024). *Enhancing youth voices: Exploring community participation through youth workers.* Children and Youth Services Review, 160.

Trull-Oliva, C., Janer Hidalgo, A., Corbella Molina, L., Soler Maso, P., & Gonzalez-Martinez, J. (2022). *On educators'methodological strategies to contribute to youth empowerment.* educacion xx1, 25(1), 459-482.

Terán, F. F. S. C., Peralta, E., Pastor, G., & Rodríguez-Balcázar, S. (2022). *Investigación cualitativa: una mirada a su validación desde la perspectiva de los métodos de triangulación.* Revista de filosofía, 39(101), 59-72.

Tsekoura, M. (2016). *Spaces for youth participation and youth empowerment: Case studies from the UK and Greece.* Young, 24(4), 326–341.

Úcar Martínez, X., Jiménez Morales, M., Soler Masó, P. & Trilla Bernet, J. (2016). *Exploring the conceptualization and research of empowerment in the field of youth.* International Journal of Adolescence and Youth.

Zhao, R.-L., To, S.-M., & Chan, M.-Y. A. (2025). *A temporal, relational, and contextual qualitative analysis on the perceptions of youth and practitioners in understanding and practicing youth empowerment.* Child & Youth Services, 1–28.

9. Annexos

9.1. Estratègia de cerca

1. Paraules clau i sinònims

Català

Concepte 1	Concepte 2	Concepte 3	Concepte 4
Empoderament juvenil	Participació juvenil	Protagonisme juvenil	Plans de joventut
Autonomia jove	Implicació juvenil	Lideratge juvenil	Polítiques de joventut
Capacitats juvenils	Acció comunitària jove	Agència juvenil	Intervenció socioeducativa

Castellà

Concepto 1	Concepto 2	Concepto 3	Concepto 4
Empoderamiento juvenil	Participación juvenil	Protagonismo juvenil	Planes de juventud
Autonomía juvenil	Implicación juvenil	Liderazgo juvenil	Políticas juveniles
Capacidades juveniles	Acción comunitaria juvenil	Agencia juvenil	Intervención socioeducativa

Anglès

Concept 1	Concept 2	Concept 3	Concept 4
Youth empowerment	Youth participation	Youth agency	Youth plans
Youth autonomy	Youth engagement	Youth leadership	Youth policies
Youth capabilities	Community youth action	Youth protagonism	Municipal youth work

2. Combinacions de paraules clau (operadors booleans)

- "youth empowerment" AND "youth participation" AND "youth agency"
- (youth empowerment OR youth autonomy) AND "youth participation"
- "empoderament juvenil" AND "participació juvenil" AND "protagonisme jove"
- (empoderament juvenil OR autonomia juvenil) AND plans de joventut
- “polítiques de joventut” AND participació AND empoderament
- “empoderamiento juvenil” + “participación juvenil” + “planes de juventud”
- (protagonismo juvenil OR liderazgo juvenil) AND “políticas de juventud”

3. Criteris de selecció

Pel que fa als criteris de selecció, s’han considerat documents redactats en català, castellà i anglès. L’interval temporal establert comprèn des de l’any 2015 en endavant, atès que els plans, polítiques i enfocaments actuals en matèria d’empoderament juvenil són recents. Quant al tipus de documentació, s’han delimitat articles científics, tesis doctorals, informes tècnics, llibres acadèmics i treballs de fi de grau i de fi de màster rellevants. Finalment, l’àmbit geogràfic de la cerca ha abastat Catalunya, Espanya, Europa i literatura internacional relacionada amb l’empoderament juvenil.

4. Primera cerca exploratòria (Google Acadèmic)

Combinació	Resultats	Limitadors	Enllaç
“empoderament juvenil” + “participació juvenil”	11	Des del 2015	https://scholar.google.com/scholar?q=%E2%80%9Cempoderament+juvenil%E2%80%9D+%2B+%E2%80%9Cparticipaci%C3%B3+juvenil%E2%80%9D&hl=es&as_sdt=0%2C5&as_ylo=2015&as_yhi=2025
“youth empowerment” + “youth participation”	234	Des del 2020 Revisats	https://scholar.google.com/scholar?q=%E2%80%9Cyouth+empowerment%E2%80%9D+%2B+%E2%80%9Cyouth+participation%E2%80%9D&hl=es&as_sdt=0%2C5&as_rr=1&as_ylo=2020&as_yhi=2025
“protagonisme juvenil” + “polítiques de joventut”	4	Des del 2015	https://scholar.google.com/scholar?hl=es&as_sdt=0%2C5&as_ylo=2015&as_yhi=2025&q=%E2%80%9Cprotagonisme+juvenil%E2%80%9D+%2B+%E2%80%9Cpol%C3%ADtiques+de+joventut%E2%80%9D&btnG=
“planes de juventud” + “empoderamiento juvenil”	8	Des del 2015	https://scholar.google.com/scholar?hl=es&as_sdt=0%2C5&as_ylo=2015&as_yhi=2025&q=%E2%80%9Cplanes+de+juventud%E2%80%9D+%2B+%E2%80%9Cempoderamiento+juvenil%E2%80%9D&btnG=
“youth agency” + “youth policy”	17	Des del 2020 Revisats	https://scholar.google.com/scholar?q=%E2%80%9Cyouth+agency%E2%80%9D+%2B+%E2%80%9Cyouth+policy%E2%80%9D+%2B+%22participation%22&hl=es&as_sdt=0,5&as_ylo=2020&as_yhi=2025&as_rr=1

5. Revisió de 2 articles i refinament de paraules clau

Nous termes incorporats després de revisar articles:

Concepte 1	Concepte 2	Concepte 3	Concepte 4
Youth voice	Youth decision-making	Civic engagement	Youth work
Participació + política juvenil	Governança juvenil	Intervencions comunitàries	Agents educatius

6. Nova cerca (Cercador UAB – Cerca avançada)

- "youth empowerment" AND "youth participation" → 68 resultats

https://bibcercador.uab.cat/discovery/search?query=any,contains,%E2%80%9Cyouth%20empowerment%E2%80%9D%20AND%20%E2%80%9Cyouth%20participation%22&tab=Everything&search_scope=MyInst_and_CI&vid=34CSUC_UAB:VU1&facet=searchcreationdate,include,2015%7C,%7C2025&offset=0

- "empoderamiento juvenil" AND "políticas de juventud" → 4 resultats

https://bibcercador.uab.cat/discovery/search?query=any,contains,%E2%80%9Cempoderamiento%20juvenil%E2%80%9D%20AND%20%E2%80%9Cpol%C3%ADticas%20de%20juventud%E2%80%9D&tab=Everything&search_scope=MyInst_and_CI&vid=34CSUC_UAB:VU1&offset=0

- "youth agency" AND "youth work" → 20 resultats

https://bibcercador.uab.cat/discovery/search?query=any,contains,%E2%80%9Cyouth%20agency%E2%80%9D%20AND%20%E2%80%9Cyouth%20work%E2%80%9D&tab=Everything&search_scope=MyInst_and_CI&vid=34CSUC_UAB:VU1&offset=0

7. Bases de dades escollides

Les bases de dades utilitzades per a la recerca bibliogràfica han estat SCOPUS i Web of Science, com a fonts de referència en l'àmbit internacional, així com Dialnet. Igualment, s'ha inclòs SciELO, atès que ofereix una producció científica rellevant de l'àmbit llatinoamericà.

8. Resultats de les bases de dades

Combinació	Web of science	DIALNET	SciELO	SCOPUS	Limitadors
"youth empowerment" + "youth participation"	159	2	3	20	Des del 2021
"empoderamiento juvenil" + "planes de juventud"	4	0 resultats	0 resultats	0 resultats	Castellà
"youth agency" + "youth policy"	43	0 resultats	0 resultats	2	Des del 2015/ Articles revisats
"participació juvenil" + "polítiques de joventut"	4	4	36	0 resultats	Des del 2015 Castellà

9. Criteris d'exclusió

Pel que fa als criteris d'exclusió, s'han descartat aquells documents que no aborden de manera explícita l'empoderament o la participació juvenil. Igualment, s'han exclòs els articles centrats exclusivament en l'educació formal que no presenten vinculació amb l'àmbit comunitari o social. També s'han desestimat els estudis únicament quantitatius que no incorporen una dimensió conceptual de la participació i d'agència juvenil. A més s'han descartat articles que no estiguessin en català, castellà o anglès. Així mateix, s'han eliminat els documents duplicats localitzats en diferents bases de dades i les publicacions de caràcter divulgatiu o els informes que no disposen de revisió científica.

11. Selecció final d'articles i registre

Referència completa de l'article	Abstract (Resum)	Paraules Clau
Soler Masó, P., Úcar, X., Planas-Lladó, A., González-Martínez, J., & Llena-Berñe, M. A. (2025). Can communities facilitate youth empowerment? A systematic analysis. Community Development, 1-19. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001521832900001	L'apoderament juvenil (AJ) rep atenció preferent en la pràctica i la recerca socioeducatives a causa de la necessitat de comprendre els processos que permeten als joves apoderar-se. Millorar l'AJ requereix crear les condicions i els contextos adequats per a les oportunitats, alhora que es garanteix la igualtat i l'equitat. El context i la comunitat en què es produeix l'apoderament juvenil tenen un paper clau. Tanmateix, la literatura acadèmica no ha analitzat sistemàticament la relació entre l'AJ i la comunitat. Aquest article realitza una revisió sistemàtica de la literatura del 2012 al 2022 per examinar les connexions conceptuals i metodològiques entre l'apoderament juvenil i la comunitat. Identifica una diversitat de conceptes i pràctiques que destaquen la participació i el lideratge juvenil. Es dedueixen sis principis pedagògics per facilitar l'apoderament juvenil en contextos comunitaris. Els processos d'apoderament entre una comunitat i els seus joves tendeixen a ser bidireccionals. Finalment, cal més recerca sobre els processos d'apoderament juvenil en entorns comunitaris.	• Apoderament • Joventut • Comunitat • Participació • Lideratge
Hidalgo, À. J., Molina, L. C., Trull-Oliva, C., Masó, P. S., & Martínez, J. G. (2024). Los elementos contextuales y la visión de los educadores y educadoras en procesos de empoderamiento juvenil. Pedagogía social: revista interuniversitaria, (45), 183-200. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001304323100011	Aquest article pretén analitzar la visió dels professionals de l'educació sobre els elements contextuals que faciliten o dificulten la seva tasca en els processos d'apoderament dels joves. Es proposa una anàlisi quantitativa mitjançant un qüestionari autoadministrat, respost per una mostra validada de 696 educadors de cinc comunitats d'Espanya. En general, tots els professionals tendeixen a sentir més presents els elements contextuals institucionals i més distants els elements contextuals comunitaris; i, alhora, tendeixen a sentir més presents els elements contextuals institucionals; i, alhora, senten que la presència d'aquests elements contextuals institucionals els afavoreix quan hi són presents; pel que fa als elements contextuals comunitaris, senten que són menys presents en la seva realitat professional i, contràriament al que es podria esperar, no tenen la percepció marcadament negativa que són un obstacle insalvable en la seva acció al servei de	• Educadors • Context • Institucions • Comunitat • Barreres

	l'apoderament juvenil. Per concloure, el treball destaca la necessitat que els educadors formats capitalitzin els elements institucionals i comunitaris que tenen a la seva disposició i neutralitzin les barreres que aquests contextos presenten.	
Ramos, F., Tavares, A. F., & Da Cruz, N. F. (2025). Between promise and practice: a scoping review of the democratic outcomes of youth participation in local governance. Children and Youth Services Review, 108738. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001649273200001	La participació juvenil en la governança està àmpliament avalada per institucions i acadèmics internacionals, però els seus resultats democràtics continuen sent poc coneguts. Aquest article presenta una revisió exploratòria de 48 estudis empírics sobre la participació juvenil en la governança local a 24 països, utilitzant un marc estructurat per analitzar els resultats individuals, comunitaris i governamentals. L'anàlisi identifica una sèrie de justificacions darrere de la participació juvenil, incloent-hi justificacions normatives (per exemple, defensa dels drets), instrumentals (per exemple, millora de polítiques) i substantives (per exemple, desenvolupament de competències, participació cívica i apoderament), que sovint se superposen dins dels estudis individuals. La majoria dels estudis informen de resultats tant positius com negatius, subratllant com el disseny dels processos participatius configura tant les experiències com els impactes. En lloc de tractar la participació com un bé inherentment democràtic, l'article defensa un examen més detallat de les lògiques de disseny institucional, les dinàmiques de control i la naturalesa condicional dels resultats positius. En fer-ho, contribueix a la literatura sobre innovació democràtica i governança pública i obre noves direccions per a la construcció de teories i la investigació comparativa.	• Participació • Governança • Resultats • Competències • Democràcia
Llena Berñe, A., Planas-Lladó, A., Vila-Mumbrú, C., & Valdivia-Vizarreta, P. (2023). Factors that enhance and limit youth empowerment, according to social educators. *Qualitative Research Journal*, *23*(5), 588-603.	Aquest estudi pretén identificar els factors contextuals i relacionals que potencien i limiten l'apoderament dels joves des de la perspectiva dels professionals de l'educació social.Disseny/metodologia/enfocamentEl model bioecològic de Bronfenbrenner va permetre localitzar les narratives dels educadors al territori. Aquestes narratives inclouen diaris de camp, és a dir, narratives híbrides que inclouen materials visuals, escrits i parlats, i grups focals amb 11 educadors de diferents àmbits d'acció i relacionats amb projectes d'apoderament juvenil. Segons aquests educadors, els factors més importants per a l'apoderament dels joves	• Entorn • Microsistema • Mesosistema • Suport • Apoderament

https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001049083600001	són el seu entorn immediat i les qüestions que més els afecten. Perquè aquests factors siguin apoderadors, cal acompanyar els joves, amb un suport basat en la connectivitat, l'horitzontalitat i la creació d'espais segurs i experiències d'aprenentatge. Tant el microsistema com el mesosistema formen la realitat immediata per a la seva acció. Conscients d'això, els educadors fan la feina de connectar amb l'exosistema. Implicacions pràctiques És evident per què les comunitats són espais amb oportunitats per a l'apoderament juvenil, i els autors observen la necessitat de polítiques socials i juvenils més transversals i menys assistencials que generin apoderament en lloc de dependència. Aquesta metodologia va evidenciar les estructures ambientals dels educadors i els nivells dissímils per explorar i comprendre la tasca dels educadors i les complexes interrelacions, que tenen un paper important en els processos d'apoderament. Aquesta recerca presenta una nova perspectiva que permet integrar la reflexió qualitativa tradicional en el model bioecològic. Tot això il·lumina els ecosistemes relacionals amb els joves i proposa polítiques juvenils, en aquest cas, orientades a l'apoderament.	
Behrens, S. (2024). The Weight of Emotions: Exploring How Young Activists Feel About Their Identity, Agency and Political Participation. *Young*, *32*(5), 508-530. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001237440300001	Aquest article explora les associacions emocionals dels joves amb l'activisme en relació amb la seva identitat social, el seu sentit d'agència i la seva participació activista. Centrant-se en tres temes activistes (el canvi climàtic, l'antiracisme, el feminisme i els drets LGBTQ), l'objectiu és analitzar els matisos emocionals tant dins com entre aquests temes. Basant-se en la teoria del desenvolupament sociopolític, les emocions afecten el sentiment d'(in)justícia i la participació en l'activisme i també són fonamentals per a la manera com els joves veuen la seva pròpia agència. La investigació del grup focal al Regne Unit va mostrar que diferents associacions emocionals impulsaven la motivació per a l'acció política i que la identitat social influïa en l'interès i les experiències amb l'activisme. Mentre que l'activisme representava l'autorealització dels valors, l'activisme dels drets d'identitat comportava la càrrega afegida de pressió i riscos personals per a alguns. Les troballes destaquen la complexitat de les emocions que motiven l'activisme, la importància de la identitat i els valors per trobar pertinença i la	• Emocions • Identitat • Agència • Activisme • Participació

	dimensió interseccional del sentit d'agència.	
Morcillo Sánchez, L., Planas Lladó, A., Soler Masó, P., Gómez Serra, M., Núñez López, H., & Rodrigo Moriche, M. P. (2024). Guia per a la promoció de l'empoderament juvenil des de la comunitat. https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/25039	Aquesta guia és un dels resultats del Projecte HEBE, una recerca sobre empoderament juvenil. Es tracta d'un treball en el que participen investigadors i investigadores de quatre universitats: la Universitat de Girona (coordinadora de la recerca), la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat de Barcelona i la Universitat Autònoma de Madrid. La guia ha estat concebuda com un recull estructurat d'objectius i accions destinades a orientar-nos en la construcció de comunitats que permetin l'empoderament de les persones joves. És a dir, que contribueixin a: "… incrementar les possibilitats que una persona pugui decidir i actuar de forma conseqüent sobre tot allò que afecta la seva pròpia vida, participar en la presa de decisions i intervenir de forma compartida i responsable pel que fa a la col·lectivitat de la qual forma part. Això requereix dues condicions: que la persona vagi adquirint i desenvolupant una sèrie de capacitats personals i que el medi li faciliti exercir efectivament tals capacitats." (Soler, Trilla, Jiménez-Morales i Úcar, 2017, pàg. 22). La definició insisteix en la idea de no atribuir únicament la responsabilitat d'aquest procés a la persona jove de manera individual o al jovent de manera col·lectiva. És per aquest motiu que la guia es dirigeix a aquelles administracions, serveis, programes i projectes que tenen entre els seus objectius promoure l'empoderament de les persones joves des de la perspectiva de la política pública municipal. La guia està dividida en 5 àmbits d'actuació: polítiques comunitàries, acció socioeducativa, participació juvenil, espais i equipaments i professionals i agents. Cadascun d'ells conté diferents objectius (en total 33), que alhora es concreten en diverses propostes d'acció per dur a terme (en total 84). Es tracta d'un recurs que pretén ajudar a prendre decisions, orientar en la planificació i l'acció i alhora ser inspirador de polítiques públiques adreçades al jovent. És per això que no es concep com un llistat d'objectius i accions que cal complir totalment, sinó com un material inspirador i orientador de possibles estratègies i accions que es poden assumir en funció de la realitat concreta de cada comunitat.	• Empoderament • Comunitat • Connexió • Contribució • Participació
Trull-Oliva, C., Janer	Si partim de la idea que els educadors són agents	• Metodologies

Hidalgo, A., Corbella Molina, L., Soler Maso, P., & Gonzalez-Martinez, J. (2022). ON EDUCATORS'METHODOLOGICAL STRATEGIES TO CONTRIBUTE TO YOUTH EMPOWERMENT. *EDUCACION XX1*, *25*(1), 459-482. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000792293800019	importants en el procés d'apoderament juvenil, aquest estudi pretén analitzar la visió dels professionals de l'educació sobre l'ús de certes metodologies i estratègies que són útils i efectives en els processos d'apoderament juvenil. Es realitza una anàlisi quantitativa mitjançant un qüestionari autoadministrat, respost per una mostra validada de 696 educadors de cinc comunitats d'Espanya. Aquesta anàlisi permet descriure i analitzar les estratègies metodològiques dels educadors en la seva contribució als processos d'apoderament juvenil i determinar com l'ús d'aquestes estratègies es relaciona amb factors personals com la mida del territori on treballen, l'experiència professional, la formació específica juvenil o l'àrea d'intervenció en què es troben. Tots els professionals coincideixen en la importància d'utilitzar metodologies actives i participatives per promoure i apoderar els joves i declaren que s'apliquen de manera generalitzada juntament amb l'acompanyament dels joves durant el procés educatiu. Després d'aquesta primera visió general, la recerca permet identificar diferències importants entre l'aplicació d'aquestes metodologies en el context rural i urbà (on s'apliquen de manera més intensiva) o en funció de si l'educador ha obtingut una formació específica en joventut; tanmateix, altres variables personals com l'experiència professional o l'edat de l'educador no són tan explicatives en aquesta anàlisi. Finalment, els camps de la pràctica professional permeten associar certs perfils metodològics.	• Educadors • Participació • Acompanyament • Context
Planas-Lladó, A., & Úcar, X. (2024). Evaluating youth empowerment: the construction and validation of an inventory of dimensions and indicators. American Journal of Evaluation, 45(1), 86-109. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000847561500001	L'apoderament és un concepte que s'ha anat utilitzant cada cop més en els darrers anys. No obstant això, s'han dut a terme poques investigacions sobre com es pot avaluar l'apoderament, especialment en el cas dels joves. L'objectiu d'aquest article és presentar un inventari de dimensions i indicadors de l'apoderament juvenil. L'article descriu les diverses fases de la construcció i validació de l'inventari. Aquestes fases van ser (1) un contrast de l'inventari de dimensions i indicadors amb publicacions especialitzades sobre l'apoderament juvenil; (2) la validació de l'inventari resultant per part d'experts; i (3) un contrast amb joves a través de quatre processos d'avaluació participativa i sis històries de vida. L'eina és útil des del punt de vista científic i	• Avaluació • Indicadors • Dimensions • Joventut • Programes

	pràctic i permet avaluar l'impacte dels programes d'apoderament juvenil; també serveix per planificar i implementar processos socioeducatius destinats a influir en l'apoderament dels joves.	
Maso, P. S., Bernet, J. T., Jimenez-Morales, M., & Martínez, X. Ú. (2017). The construction of a pedagogical model of youth empowerment: spaces, moments and processes. Pedagogía Social, (30), 19-32. https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:000417402900002	El present treball és el resultat d'un projecte de recerca (EDU2013-42979-R) que va investigar l'apoderament juvenil des de diferents perspectives. La pregunta inicial era on, quan i com es produeix l'apoderament juvenil. L'objectiu era construir un model educatiu que pogués servir de guia per a l'organització i l'estudi d'aquests espais, moments i processos. El punt de partida va ser una extensa anàlisi documental prèvia que va formular una conceptualització inicial de l'apoderament juvenil. Es va basar en la revisió de 297 referències bibliogràfiques des de l'any 2000 que abordaven l'apoderament juvenil des d'una perspectiva socioeducativa. La metodologia va consistir en l'anàlisi reflexiva de les fonts documentals esmentades i la posterior sistematització de les dades obtingudes, per tal de construir una proposta teòrica raonada i ben argumentada. Aquest article ofereix la seva pròpia definició d'apoderament juvenil centrant-se en estudis previs realitzats per l'equip de recerca i en l'enfocament de capacitats de M. Nussbaum. Es va construir un patró general en forma de model pedagògic destinat a oferir un punt de referència per descriure, explicar i interpretar l'apoderament juvenil, així com per planificar i guiar intervencions destinades a optimitzar-lo. Concloem amb algunes reflexions finals sobre algunes maneres possibles, però no desitjables, d'entendre i explotar aquests processos d'apoderament.	• Model • Espais • Moments • Processos • Socioeducatiu
Guijarro, I. M. (2021). Conseqüències de la precarietat en la participació juvenil. Arxiu d'Etnografia de Catalunya, (23), 93-118.	La joventut està marcada per la precarietat des de les últimes dècades, i de manera més acusada des de l'inici de la crisi de 2008, una crisi de la qual les persones joves no es van recuperar i que s'ha concatenat amb la crisi de la Covid-19, la qual cosa ha generat un estat permanent de dependències econòmiques, inestabilitat laboral, atur i insuficiència d'ingressos. A aquest fet, unit a la poca incidència de les polítiques de joventut per millorar les seues condicions de vida, té un impacte en el	• Capacitats • Intervencions • Apoderament • Joventut • Precarietat

https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=8211507	desenvolupament personal i social de les persones joves. A partir d'una anàlisi de la situació socioeconòmica i de les polítiques públiques respecte a les persones joves, en l'àmbit geogràfic del País Valencià, identifiquem les conseqüències que operen i que dificulten a la joventut involucrar- se en la vida pública, i participar en la societat, amb els perills que això comporta per a la democràcia.	
Tsekoura, M. (2016). Spaces for youth participation and youth empowerment: Case studies from the UK and Greece. Young, 24(4), 326–341. https://www.scopus.com/pages/publications/84991813214?origin=resultslist	Aquest article analitza el potencial empoderador dels espais que permeten la participació juvenil. Proposa que una perspectiva sobre la participació com un procés d'aprenentatge més que no pas com a control sobre els recursos obre noves perspectives sobre les maneres en què es desenvolupen els processos participatius. A partir del treball empíric al Regne Unit i Grècia, l'article examina el potencial dinàmic de la participació juvenil tal com s'expressa a través de les pràctiques socials i les relacions socials en espais determinats, per identificar facetes diferents de la participació com ara la performativa, l'administrativa i la creativa. Conclou que la participació juvenil pot ser empoderadora quan es vincula a altres àmbits de l'experiència dels joves i quan es reconeix la seva capacitat per produir processos i resultats diversos.	• Empoderament • Joventut • Polítiques • Desenvolupament • Participació
Zhao, R.-L., To, S.-M., & Chan, M.-Y. A. (2025). A temporal, relational, and contextual qualitative analysis on the perceptions of youth and practitioners in understanding and practicing youth empowerment. Child & Youth Services, 1–28. https://bibcercador.uab.cat/discovery/openurl?institution=34CSUC_UAB&vid=34CSUC_UAB:VU1&date=2025&artnum=&aulast=Zhao&issue=&isbn=&spage=&title=Child%20and%20Youth%20Services&auinit=R.-L.&atitle=A%20Temporal,%20Relational,%20and%20Contextua	Aquesta investigació va explorar com els joves i els professionals de Hong Kong percebien i practicaven l'apoderament juvenil dins d'un projecte comunitari de tres anys. Es va desenvolupar un marc de sistemes ecològics que incorporava aspectes temporals, relacionals i contextuals. Es va adoptar un mostreig intencionat per reclutar 89 joves i 104 professionals per a entrevistes de grups focals, analitzades mitjançant anàlisi temàtica. Els resultats van mostrar que les relacions entre els joves, els professionals i els centres comunitaris són vitals per a un apoderament reeixit; a més, els factors temporals i contextuals influeixen significativament en la comprensió i la pràctica de l'apoderament juvenil ; finalment, les dimensions temporals, relacionals i contextuals estan interconnectades en la manera com els joves i els professionals entenen i exerceixen l'apoderament juvenil .	• Participació • Empoderament • Espais • Processos • Experiència

l%20Qualitative%20Analysis%20on%20the%20Perceptions%20of%20Youth%20and%20Practitioners%20in%20Understanding%20and%20Practicing%20Youth%20Empowerment&aufirst=R.-L.&volume=&%3Fsid=Elsevier:Scopus&pages=&auinit1=R&issn=0145935X&_service_type=getFullTxt&epage=&id=doi:10.1080%2F0145935X.2025.2575975		
Meneghin, E., & Ghisi, F. (2025). Comprendre la joventut i empoderar la transformació del patrimoni cultural: Un estudi de cas de HEY Ivrea! Millora del patrimoni a través de la joventut. International Journal of Museum Studies. https://www.scopus.com/pages/publications/105015051298?origin=resultslist	La participació dels joves en la gestió del patrimoni cultural ha atret una atenció creixent, ja que els museus i els llocs patrimonials busquen seguir sent rellevants en una societat en ràpid canvi. La participació dels joves, definida aquí com la participació activa i significativa dels joves en la presa de decisions i els processos creatius, és àmpliament reconeguda com a crucial per unir la tradició i la innovació. Aquests futurs custodis nadius digitals aporten noves perspectives i habilitats, especialment en l'aprofitament de les noves tecnologies per a la interpretació del patrimoni. Tot i les crides internacionals a favor d'enfocaments participatius, moltes institucions encara tenen dificultats per anar més enllà de la inclusió simbòlica dels joves en la governança del patrimoni. Això revela una clara mancança en la pràctica: com poden els llocs culturals integrar eficaçment els joves com a cocreadors (en lloc de simples públics) en la gestió del patrimoni? Aquest article aborda aquesta mancança examinant "HEY Ivrea! Heritage Enhancement Through Youth", una iniciativa que pilota un model participatiu inspirat en un hackató al lloc Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO d'Ivrea. L'objectiu és demostrar com un lloc cultural pot empoderar els joves com a contribuents actius tant al patrimoni tangible com a l'intangible, i avaluar els resultats d'aquest enfocament. En aquest context, els «mètodes participatius» es refereixen a tècniques col·laboratives.	• Patrimoni • Participació • Joventut • Cocreatiu • Innovació

9.2. Taules de variables per a l'elaboració de les entrevistes

Variable	Subvariables	Pregunta	Persona		
			Polític/a	Educador/a	Joves
Empoderament	Autonomia	Com contribueix el Pla de Joventut a fomentar l'autonomia dels joves?	X		
	Presa de decisions	De quina manera els joves tenen oportunitats reals de participar en la presa de decisions?		X	X
	Pensament crític	De quina manera es promou el desenvolupament del pensament crític entre els joves?	X	X	X
	Treball cooperatiu	Com es fomenta el treball cooperatiu entre els joves?	X	X	
	Consciència social	Com es desenvolupa la consciència social dels joves a través del Pla?	X	X	
	Confiança	Com influeix el Pla en la confiança dels joves en les seves pròpies capacitats?	X		X

Variable	Subvariables	Pregunta	Persona		
			Polític/a	Educador/a	Joves
Participació juvenil	Participació real	Com participen els joves en la presa de decisions dins del Pla?	X	X	
	Participació simbòlica	Hi ha espais on la participació és només formal?	X	X	
	Responsabilitat	Com assumeixen responsabilitats els joves dins dels projectes?		X	
	Protagonisme	De quina manera els joves lideren iniciatives o activitats?	X	X	
	Poder compartit	Com es comparteix el poder entre joves i adults en els espais de participació?	X	X	X
	Co-creació	Com participen els joves en el disseny de projectes o activitats?		X	X
	Participació informal	Quins espais informals de participació existeixen i com funcionen?		X	

Variable	Subvariables	Pregunta	Persona		
			Polític/a	Educador/a	Joves
Barreres	Rigidesa institucional	Com afecten les estructures institucionals a la participació dels joves?	X	X	
	Manca de temps	De quina manera el temps disponible dels joves condiciona la seva participació?			X
	Adultcentrisme	Com influeix el paper dels adults en les oportunitats de participació juvenil?		X	X
	Recursos	Quins recursos faciliten o dificulten la participació dels joves?	X	X	
	Motivació	Com es manifesta la motivació dels joves per participar?		X	X

Variable	Subvariables	Pregunta	Persona		
			Polític/a	Educador/a	Joves
Oportunitats	Espais segurs	Com es garanteix que els espais de participació siguin segurs per als joves?	X	X	X
	Relacions de confiança	De quina manera es generen relacions de confiança dins dels espais participatius?		X	X
	Aprenentage	Quins aprenentatges adquireixen els joves a través de la participació?			X
	Transformació	Quin tipus de transformacions es generen a partir de la participació juvenil?	X	X	

Variable	Subvariables	Pregunta	Persona		
			Polític/a	Educador/a	Joves
Eix 4 Pla Joventut	Impacte	Quin impacte té l'Eix 4 en la participació i l'empoderament dels joves?	X		
	Coordinació	Com es coordinen els diferents agents implicats en el desenvolupament de l'Eix 4?	X	X	
	Accés	Com és l'accés dels joves a les		X	X

		activitats i espais de participació?			
	Adaptació	De quina manera s'adapten les accions a les necessitats dels joves?		X	X
	Avaluació	Com s'avaluen les actuacions de l'Eix 4?	X		
	Millora	Quines propostes de millora es podrien incorporar?	X	X	X

9.3. Transcripcions de les entrevistes

Transcripció de l'Entrevista: Persona amb responsabilitat política

Entrevistadora: Doncs d'acord, abans de començar, et podries presentar avui un moment i explicar quin és el teu rol actual com a regidora?

Entrevistada: Molt bé. Mira, jo soc la regidora d'Infància i Joventut d'aquest últim mandat. En principi, el meu rol com a regidora és dirigir els equips, però tenir en compte que els especialistes són els tècnics. És a dir, jo no soc especialista ni en infància, ni en joventut, ni en feminisme, sinó que també soc regidora. Tinc els meus coneixements, m'he format un cop he entrat, m'he informat, m'he format, i jo em reuneixo amb els meus equips tècnics, amb la cap de la meva àrea i amb el cap de secció, i aquí tractem tots setmanalment els temes que tenim, tant sigui d'infància com de joventut. Els projectes que tenim en marxa, els projectes que se'ns proposen, els entrebancs, les oportunitats que trobem, i, en principi, anem dirigint i seguim el pla, perquè en principi és la nostra eina directriu, i anem valorant quines situacions trobem i cap on creiem que podem millorar. Aquest seria una mica el rol.

Entrevistadora: D'acord. Anem per la primera part de l'entrevista, de les preguntes d'empoderament, i la primera seria: com contribueix el Pla de Joventut a fomentar l'autonomia de les persones joves?

Entrevistada: Com voldríem que contribuís? Perquè contribuir... és el que et comentava una mica abans. L'etapa de la joventut és un moment vital que el jove va a la seva, egoista, pensant en ell i el seu cercle i poc més. Llavors, sí que creiem que d'una manera potser no directa, sinó indirecta, estem contribuint per totes les accions, projectes o els suports que donem. Perquè, en realitat, el nostre suport (que ja te'l desenvolarem després amb una altra pregunta), la nostra iniciativa, és justament quan ve una entitat, quan ve una organització de joves i ens demana si els podem ajudar a organitzar el "rap en català" que fem a l'estiu. Estudiem les propostes i nosaltres fem el suport logístic, econòmic en la part que puguem, i ja estem amb ells, però difícilment arribem més on voldríem. Clar, sí que ens agradaria uns joves manresans implicats 100% amb la vida de la ciutat, però és difícil.

Entrevistadora: De quina manera s'intenta promoure el desenvolupament del pensament crític entre les persones joves?

Entrevistada: Nosaltres recolzem molt el lleure, l'oci del lleure, els moviments d'esplais, escoltes, els caus. Amb aquests, a més, tenim molta relació perquè és de sempre l'històric de l'Ajuntament. Si volen organitzar una trobada, si necessiten una tarima, volen programar un concert... els facilitem tot

el que es pugui sempre dintre de les normatives. Evidentment, si fan un concert han de complir la normativa com tothom i no es poden estar fins a segons quines hores. Però jo crec que fomentem el pensament crític amb el suport d'aquestes entitats. El moviment del lleure ja és un moviment que fomenta l'esperit crític i que setmana rere setmana, amb els 80 o 70 joves, d'alguna manera ja els inculquen el pensament crític. Jo crec que és un bon exemple el recolzament del moviment del lleure. D'aquí dues setmanes tenim 850 joves a Manresa, monitores i monitors que fan una trobada on fan diferents espais, formacions, concerts, trobades d'ells per intercanviar experiències... i malgrat tot el que ens implica (perquè no és fàcil allotjar 850 joves a Manresa dues nits), doncs els hem facilitat tot el que hem pogut. Crec que és un bon suport.

Entrevistadora: Totalment. Com es fomenta el treball cooperatiu?

Entrevistada: El treball cooperatiu... Nosaltres, el que et deia, anem a tot arreu on ens demanen. Anem als centres educatius, anem a les entitats, ens reunim a les 9 del vespre (que és l'hora que ens podem veure amb les entitats) i intentem fer cooperatiu en el sentit aquest que podem cooperar amb ells amb el que necessitin. Tenim l'assessoria de cooperació també a l'Oficina Jove i després també tenim la regidoria de Cooperació. Crec que van als centres educatius també... no sé amb quina periodicitat, però també està present.

Entrevistadora: Com es desenvolupa la consciència social dels joves?

Entrevistada: És que em repetiré tota l'estona: el moviment del lleure.

Entrevistadora: Si creus que es repeteix, podem [passar de pregunta].

Entrevistada: Jo crec que sí, però els nostres exemples els suporta el moviment del lleure perquè realment és el que mou, el que pot arribar a moure o el que en un futur es pot notar que hi ha hagut aquesta incidència. Crec que sí.

Entrevistadora: Creus que hi ha una mesura concreta del pla que pugui afectar la confiança dels joves en les seves propostes i pròpies capacitats? Alguna proposta concreta?

Entrevistada: Bueno, és que ara de memòria tampoc me les sé totes, però les mateixes que et deia abans: el poder participar, triar tota la programació de l'Estiu Jove, per exemple. Jo crec que ja és una manera, perquè tota aquesta programació que nosaltres traiem ha estat participada per joves. Hem demanat la seva opinió i hem acollit les propostes que creiem més oportunes amb el programa que estem desenvolupant durant ara dos o tres mesos, que fem un o dos divendres al mes al carrer. També agafem activitats no habituals; per exemple, no farem un torneig de bàsquet, però farem un torneig de *Pik-a-Kole* (també per donar a conèixer altres activitats més minoritàries per abastar tot el públic i que vegin les diferents alternatives que hi ha).

Entrevistadora: I en aquesta planificació suposo que tenien poder de presa de decisió a l'hora de...

Entrevistada: Sí, sí, perquè els hi demanem. Llavors, evidentment, si hi ha idees una mica boges les guiem, o les reconduïm, o les reorientem.

Entrevistadora: I diries que hi ha algun espai de participació que sigui més formal?

Entrevistada: Ara mateix a Manresa no tenim Consell Municipal de Joventut, per exemple. Però per què? Per la simple raó que no hi ha participació. Llavors, ho intentem vehicular amb els grups que

fem als centres educatius. Als centres educatius tenim la figura del "Boomerang", que és el representant de cada classe de l'ESO, on fem trobades també amb ells. En principi és la persona que després ha d'informar els seus companys. Tenim un lloc on ens trobem tots els Boomerangs, tenim la trobada de delegats i delegades del Bages... També aprofitem aquell dia de trobada per fer diferents formacions, xerrades i perquè ells expliquin les seves inquietuds. Nosaltres anem recollint de tots els àmbits on els joves s'expressen totes les demandes i, evidentment, les estudiem. I si hi ha una demanda en concret que s'ha d'expressar... el "rap en català" va néixer així i ja anem per la cinquena o sisena edició. I t'agradarà o no t'agradarà, però crec que és una iniciativa xula, que ens ha arribat gent de fora de Catalunya a participar-hi.

Entrevistadora: I aquestes són les activitats que són liderades per aquests joves?

Entrevistada: Sí, liderades les propostes pels mateixos joves. El que m'he deixat de dir-te: ara estem amb les taules comunitàries. Són taules de diferents barris de la ciutat on, en principi, volem la participació del jove. Però què passa? Que ens trobem que aquesta participació ja és d'alguna entitat o d'algun esplai. Aquests joves ja els tenim dintre de la nostra participació pròpia. Si es troben en aquestes taules on hi ha diferents perfils de gent (gent del barri gran, jove...), és una experiència que pot ser enriquidora per a tots i que l'adult escolti el jove.

Entrevistadora: I com s'intenta repartir aquest poder que existeix entre les persones adultes i joves?

Entrevistada: Des del nostre àmbit, evidentment, tot el poder que els hi puguem donar, sempre estarem al darrere, sempre dintre dels paràmetres de la normativa i del seguiment de les normes. Vull dir, no és totalment lliure, però tot ho lideren els joves per nosaltres.

Entrevistadora: Com afecten les estructures institucionals en aquesta participació?

Entrevistada: Som la norma, som el límit. Som el límit nosaltres, però podem ser molt flexibles. Evidentment no ens saltarem la normativa ni molt menys, però nosaltres som el límit i estem allà dintre d'on es poden fer les activitats, els projectes, les iniciatives i les idees.

Entrevistadora: Quins tipus de recursos faciliten o dificulten aquesta participació, més enllà del que deies de l'etapa vital dels joves?

Entrevistada: Nosaltres entenem que ho facilitem donant les eines, donant les possibilitats que la seva iniciativa o idea es pugui dur a terme. La dificultat, entenc que per un jove o una entitat, és la burocràcia i la lentitud de l'administració. També una dificultat més per nosaltres és que el jove és una etapa. Clar, quan comencem un pla, el jove que ha participat aquí, quan acabem, potser no ha deixat de ser jove, però segurament ja està en un altre moment vital que el pla l'interpel·la d'una manera molt diferent. Nosaltres diem que "jove fins als 35" perquè assessorem pel tema d'habitatge, però evidentment un jove de 35 no se'n va a les activitats que organitzem en una sala ni molt menys. Crec que la dificultat seria això: la burocràcia de l'administració i la lentitud.

Entrevistadora: Ja.

Entrevistada: Per tant, acompanyem i accelerem tot el que podem. I el que deia abans: nosaltres tot el que se'ns proposa ho intentem. Un grafit a una paret de no sé on... evidentment toparem amb Territori o amb Policia Local, però intentarem donar tot el suport i treure les traves. A vegades arribarem a un punt que no podrem seguir amb l'entitat o amb el jove, però donem la volta al projecte.

Entrevistadora: Com es garanteix que aquests espais de participació siguin segurs per a totes les persones?

Entrevistada: Home, si és amb nosaltres, són segurs, perquè nosaltres som la institució, som la seguretat. A més, tenim (ara me'n vaig una mica a la regidoria d'LGTBI, per exemple) l'Espai Iris, que és de joves. La nostra màxima és aquesta: és un espai, un cercle, on pots parlar amb tota la llibertat del món.

Entrevistadora: D'acord. I quin tipus de transformacions s'han generat amb aquestes mesures?

Entrevistada: Jo crec que són molt petites als ulls d'un adult, però jo crec que sí, que anem fent. Et poso l'exemple dels tallers de masclisme que estem anant a fer als instituts, o l'Admirallat, que és un projecte molt xulo contra la pressió estètica. Ho hem fet amb els joves; ells mateixos van gravar els vídeos i van fer tot el projecte. Quin efecte o transformació? Evidentment això ho podrem valorar d'aquí a uns anys. Estem en un moment molt complicat amb els discursos d'odi i les xarxes que ens tiren per terra qualsevol bona pràctica. Hem hagut de donar la volta a aquests tallers per no ser "els de l'Ajuntament que venen a explicar-nos no sé què". Ens hem trobat ambients una mica hostils i talleristes que han viscut converses una mica fora de lloc. Està tot molt revolucionat i crec que és per falta de coneixement i per creure's el que és fàcil a la pantalla. El que hem volgut amb aquests tallers és seure i preguntar: "què voleu?", "de què voleu que parlem?". Que parli el jove. L'experiència de la pressió estètica va ser així i va ser superxula. Encara que els tècnics siguin més o menys de la mateixa edat, som "l'Ajuntament" o "la Generalitat", i això pot ser una barrera. El millor és escoltar-los. Si no, fem plans tan formals que necessites un traductor, i el jove no necessita això. No sé si aconseguirem transformar o no, però les transformacions neixen de petites cosetes. Hem de ser-hi per fer-los reflexionar i pensar.

Entrevistadora: D'acord. Ara passarem a l'última part de l'entrevista, que tracta de preguntes específiques de l'Eix 4 del Pla de Joventut. Quin impacte està tenint l'Eix 4 en la participació i l'empoderament dels joves, encara que no es tracti explícitament? O quina és la intenció que hi ha darrere?

Entrevistada: La intenció és que el jove se'l senti seu. Que senti que tot està fet per ells. L'aconseguirem? D'aquí a quan s'acabi el 2028 ho podrem dir. Anem valorant totes les accions activitat per activitat i un cop a l'any decidim millores. És un pla dinàmic que pot incloure nous projectes. El manifest dels 900 joves que et deia no estava previst, però ens el proposen i, malgrat el que impliqui, creiem que és una acció important: 900 joves motivats que són monitores i monitors, i d'ells en pengen molts nens cada cap de setmana. És una acció xula.Hi ha 15.000 joves a Manresa... a poc a poc. No és fàcil. 900 ja ens ha costat encobrir-los. No som segons quines altres ciutats que tenen grans camps per fer acampades; ens hauria agradat, però era massa difícil.

Entrevistadora: I com us coordineu amb totes aquestes entitats i agents?

Entrevistada: Amb reunions a l'hora que calgui. Si ha de ser al vespre perquè la majoria estudieu, doncs al vespre. Hi ha disposició sempre per part meva o de la cap d'àrea. Està separat per àmbits: educació, mobilitat, pro-treball... aquest últim és important. A l'Oficina Jove assessorem per buscar feina, ajudar amb el currículum, etc. L'any passat vam fer "píndoles" de com ser profe de repàs o ajudant de cambrer. Un cop ens reunim i sabem de què va el projecte, l'entitat o el jove té un referent. També tenim "La Campana", el casal de joves del nucli antic on cada tarda passen gairebé 100 joves. Allà hi ha educadores i integradores socials que fan de referents per guiar els projectes.

Entrevistadora: I com s'avaluen aquestes actuacions?

Entrevistada: Un cop es tanca l'activitat. Ara quan acabi l'Estiu Jove valorarem activitat per activitat. Moltes propostes es recullen als centres educatius i s'acullen les que es poden. No podem instal·lar una piscina olímpica al centre, però vam posar inflables a la plaça de l'Ajuntament per fer una jornada d'aigua. Avaluem amb el reconeixement de la persona referent i amb l'opinió dels joves.

Entrevistadora: Ja per acabar, quines propostes de millora creus que es podrien incorporar en l'actualitat al pla?

Entrevistada: A mi m'agradaria que el jove conegués que l'Ajuntament fa moltes coses per ells, que té una regidoria específica que els posa al centre. És que, com que tinc el clar exemple a casa, veig que jo puc fer coses i ni els meus fills se n'assabenten. A vegades em pregunten: "qui ve per fer-se el màgic?"... i no és aquesta la idea de fons que vull que sàpiguen. Quines millores proposaries tu com a jove?

Entrevistadora: Jo, sincerament, això que dius és molt important. Jo soc jove, faig servir les xarxes i veig la publicitat aquí a Manresa...

Entrevistada: Xarxes tenim. L'Oficina Jove és superactiva. Però és el que et dic: en el moment que veieu "Ajuntament" ja no mireu més?

Entrevistadora: Jo personalment sí, perquè soc dins d'aquest àmbit. Però és un col·lectiu molt divers a Manresa i potser costa més apropar-se a segons qui.

Entrevistada: Tot i així, anem a medi obert, estem cada tarda voltant, estem pertot arreu... però potser estem tant que al final som uns pesats. Crec que als centres educatius havíem arribat al punt que ens veien com "una altra xerrada". I és una llàstima perquè les professionals són bones. Si l'actitud amb què es prenguessin aquests tallers fos diferent...

Entrevistadora: Jo tinc un feedback diferent perquè estic fent les pràctiques a Manresa, al Batxillerat de l'escola FEDAC, i fa poquet vam fer una sortida per connectar amb coses de la ciutat gestionada per l'Ajuntament. L'actitud era molt diversa de la que tu comentes; depèn del col·lectiu, del moment i del lloc.

Entrevistada: És un repte. Tot i així, no ens podem valorar malament perquè arribem on arribem, però arribem. Passeta a passeta no revolucionarem el món, però alguna cosa queda. M'agradaria poder dir "la regidoria ha aconseguit tal cosa", però per ara el que puc dir és que hem fet un pla necessari que ens serveix per anar valorant què interessa i què no. Si un jove demana fer un grafit, potser sembla un "pal" per la burocràcia, però per a ell és una motivació per fer ciutat. Si ens posem només amb mirada adulta, no faríem res pels joves, i els joves són el nostre futur.

Entrevistadora: Doncs moltes gràcies.

Entrevistada: A tu. Si tens idees o necessites més informació, no et tallis. Tens el meu correu directe. Qualsevol cosa que se't passi pel cap, la madurarem i l'estudiarem.

Entrevistadora: Bé, doncs gràcies.

Transcripció de l'Entrevista: Educadora

Entrevistadora: De quina manera els joves tenen oportunitats reals de participar en la presa de decisions?

Entrevistada: Els joves tenen oportunitats reals de participar en la presa de decisions quan no només són consultats, sinó quan les seves aportacions tenen una incidència concreta en el disseny, reformulació o priorització d'accions. El Pla incorpora aquesta mirada a través de processos participatius específics, grups de discussió, sessions de disseny i espais de retorn on les propostes juvenils es recullen i es transformen en accions reals. Això es veu clarament en la fase de disseny del Pla, on les propostes dels joves sobre habitatge, salut mental, transport o oci alternatiu passen a formar part de les prioritats del document.

Entrevistadora: De quina manera es promou el desenvolupament del pensament crític entre els joves?

Entrevistada: El pensament crític es promou generant espais on els joves puguin analitzar la realitat, qüestionar desigualtats i construir posicionament propi. El Pla ho planteja especialment a través de metodologies participatives, educació en valors, accions de sensibilització i espais de debat vinculats a temes com el racisme, les discriminacions, la salut mental, el consum de pantalles o les desigualtats socials

Entrevistadora: Com es fomenta el treball cooperatiu entre els joves?

entrevistada: El treball cooperatiu es fomenta a través de projectes col·lectius, espais grupals i metodologies basades en la corresponsabilitat. El Pla aposta per formes de participació que no siguin només individuals, sinó comunitàries: entitats juvenils, projectes col·laboratius, accions comunitàries, espais d'oci compartits i processos participatius en grup.

Entrevistadora: Com es desenvolupa la consciència social dels joves a través del Pla?

Entrevistada: La consciència social es desenvolupa situant els joves com a subjectes actius dins la comunitat i no només com a receptors de serveis. El Pla promou aquesta mirada quan vincula participació, cohesió social, interculturalitat, ús de l'espai públic i acció comunitària.

Entrevistadora: Com participen els joves en la presa de decisions dins del Pla?

Entrevistada: Els joves participen principalment a través de grups de discussió, sessions de disseny, espais participatius i òrgans de consulta vinculats als serveis juvenils. Ara bé, la participació es concentra sobretot en espais puntuals i estructurats, i això fa que el repte sigui consolidar formes de participació més estables, continuades i vinculants.

Entrevistadora: Hi ha espais on la participació és només formal?

Entrevistada: Sí, el mateix Pla deixa entreveure que hi ha espais on la participació pot quedar limitada a una dimensió més consultiva que decisòria. Això passa quan els joves són escoltats però no intervenen en la presa final de decisions, en la gestió dels recursos o en la implementació de les propostes.

Entrevistadora: Com assumeixen responsabilitats els joves dins dels projectes?

Entrevistada: Els joves assumeixen responsabilitats quan passen de participar a implicar-se activament en la definició, organització o dinamització d'accions. Això es dóna sobretot en entitats juvenils, activitats autogestionades, projectes de grup i iniciatives culturals o comunitàries. Aquesta dimensió cal reforçar-la a través de la promoció d'una participació més activa a l'hora d'implementar els projectes.

Entrevistadora: De quina manera els joves lideren iniciatives o activitats?

Entrevistada: Els joves lideren iniciatives sobretot en espais associatius, culturals i comunitaris, així com en propostes vinculades a oci, dinamització i participació de base. Es detecta que aquest lideratge no és igualment accessible per a tothom i que cal ampliar-lo a perfils menys presents, especialment joves migrants o en situació de vulnerabilitat.

Entrevistadora: Com es comparteix el poder entre joves i adults en els espais de participació?

Entrevistada: El poder es comparteix de manera desigual i encara sovint des d'una lògica adultocèntrica. Tot i que el Pla incorpora espais participatius, el marc institucional, els tempos administratius i la capacitat tècnica continuen estant principalment en mans adultes.

Entrevistadora: Com participen els joves en el disseny de projectes o activitats?

Entrevistada: Els joves participen en el disseny principalment a través de sessions participatives, espais de consulta i recollida de propostes. El Pla incorpora aquesta metodologia en la seva elaboració i la presenta com una eina central per adaptar les accions a les necessitats juvenils.

Entrevistadora: Quins espais informals de participació existeixen i com funcionen?

Entrevistada: Els espais informals de participació són aquells on els joves participen sense una estructura formal institucional: l'espai públic, els equipaments juvenils, els espais de trobada espontània, les xarxes socials, els grups d'iguals o els espais comunitaris. Es dóna una gran importància al treball socioeducatiu a l'espai públic com a eina de vincle, detecció i participació real, especialment amb joves que no accedeixen als circuits formals.

Entrevistadora: Com afecten les estructures institucionals a la participació dels joves?

Entrevistada: Les estructures institucionals sovint dificulten la participació perquè funcionen amb lògiques rígides, tempos lents i mecanismes poc accessibles per als joves. La burocràcia, els canals formals i la manca de flexibilitat poden allunyar especialment els perfils juvenils més desvinculats.

Entrevistadora: Com influeix el paper dels adults en les oportunitats de participació juvenil?

Entrevistada: Els adults poden ser facilitadors o barreres. Quan controlen excessivament, decideixen unilateralment o infantilitzen els joves, limiten la participació. Quan escolten, acompanyen i cedeixen espai, la faciliten.

Entrevistadora: Quins recursos faciliten o dificulten la participació dels joves?

Entrevistada: Faciliten la participació els espais de proximitat, els equipaments juvenils, el vincle educatiu, els canals informals, els professionals de referència i els recursos comunitaris. La dificulten

la manca de temps, la precarietat, la desconfiança institucional, la burocràcia, les desigualtats d'accés i la manca d'espais accessibles.

Entrevistadora: Com es manifesta la motivació dels joves per participar?

Entrevistada: La motivació juvenil no acostuma a aparèixer en formats institucionals abstractes, sinó quan la participació connecta amb necessitats reals, interessos propis i impactes visibles. Els joves participen més quan perceben utilitat, proximitat, retorn i sentit.

Entrevistadora: Com es garanteix que els espais de participació siguin segurs per als joves?

Entrevistada: Es garanteixen quan són espais accessibles, no jutjadors, inclusius i emocionalment segurs. Això implica generar confiança, sostenir vincles, prevenir discriminacions i garantir que totes les veus puguin participar en condicions d'equitat.

Entrevistadora: De quina manera es generen relacions de confiança dins dels espais participatius?

Entrevistada: La confiança es construeix amb presència sostinguda, coherència, escolta real i retorn. No es genera per convocatòria, sinó per vincle. Els espais participatius funcionen millor quan hi ha referents estables, reconeixement i continuïtat. Crear espais de referència també esdevé un element clau per treballar la confiança, espais on els professionals són accessibles i poden localitzar-se fàcilment.

Entrevistadora: Quin tipus de transformacions es generen a partir de la participació juvenil?

Entrevistada: La participació genera transformacions personals, col·lectives i comunitàries. A nivell personal, aumenta autonomia, autoestima i consciència crítica. A nivell grupal, reforça vincles, cooperació i pertinença. A nivell comunitari, genera propostes més ajustades, més cohesió i polítiques més connectades amb la realitat juvenil.

Entrevistadora: Com es coordinen els diferents agents implicats en el desenvolupament de l'Eix 4?

Entrevistada: L'Eix 4 es desenvolupa des d'una lògica transversal i comunitària, amb coordinació entre Joventut, entitats, centres educatius, equipaments, serveis municipals i agents del territori. El Programa de Joventut actua com a node central d'aquesta xarxa de coordinació.

Entrevistadora: Com és l'accés dels joves a les activitats i espais de participació?

Entrevistada: L'accés és desigual. Els joves més vinculats a equipaments, centres educatius o entitats hi accedeixen amb més facilitat. En canvi, els joves no associats o en situació de vulnerabilitat hi accedeixen menys.

Entrevistadora: De quina manera s'adapten les accions a les necessitats dels joves?

Entrevistada: Les accions s'adapten a partir de diagnosi participada, recollida de propostes, treball de proximitat i revisió constant. El Pla incorpora aquesta lògica flexible i planteja que les accions s'han d'ajustar als interessos, ritmes i necessitats reals dels joves.

Entrevistadora: Quines propostes de millora es podrien incorporar?

Entrevistada: Caldria reforçar espais de participació vinculant, ampliar la participació de joves no organitzats, reduir barreres burocràtiques, consolidar espais informals de participació, incorporar més lideratge juvenil real, garantir retorn i seguiment de propostes i reforçar la participació de joves en situació de vulnerabilitat. També seria clau avançar cap a models menys adultocèntrics, més flexibles i més comunitaris, on la participació no sigui només un mecanisme de consulta, sinó una eina real de governança compartida.

Transcripció de l'Entrevista: Jove 1

Entrevistadora: Abans de començar, podries presentar-te i explicar una miqueta en què va consistir la teva proposta de participació?

Entrevistat: Jo soc un jove de 17 anys que actualment estic implicat a una colla gegantera a Manresa, una associació meva pròpia amb els meus companys que fa uns anys vam crear i a poc a poc hem anat creixent. Va arribar el moment de proposar-nos un projecte que fos gran i es pogués adaptar al que som avui en dia i hem arribat a ser. Llavors aquesta proposta va ser l'organització de la trobada de comarques al Bages-Berguedà, que es tracta de reunir les colles de les comarques del Bages i el Berguedà i a vegades s'hi escola alguna del Moianès i el Solsonès, i fer una trobada amb unes 50 colles, que és un projecte bastant gran al que estem acostumats.

Entrevistadora: D'acord, perfecte. I sents que tens oportunitats reals de participar en aquesta presa de decisions i com ho estàs vivint tot aquest procés?

Entrevistat: Jo des de la part que ens toca a nosaltres sí perquè, com he dit, jo soc el president; llavors tinc una presa de decisions bastant important juntament amb la Junta de la meva entitat. Com ho visc és una responsabilitat que has de saber molt bé com la prens, perquè una decisió a la lleugera no la pots prendre sense abans tenir una mica en ment les conseqüències que pot tenir la decisió que has pres.

Entrevistadora: De quina manera creus que fomenta el pensament crític?

Entrevistat: Això ens ajuda una miqueta també a valorar la manera de pensar dels altres. El pensament crític dels altres i el meu conjuntament és una manera en què trobem diferents pensaments de diferents persones i que hem de trobar un sol pensament crític per l'objectiu que volem assolir. Si volem fer la trobada, tothom dirà la seva proposta, però hem d'arribar a una sola proposta que és la que es farà.

Entrevistadora: I diries que aquesta proposta t'ha ajudat a confiar més en les teves capacitats com a persona?

Entrevistat: Jo penso que sí perquè a poc a poc això m'ha ensenyat a mi, i també als meus companys ens ha ensenyat una miqueta, que hem après a valorar més les capacitats, el pensament crític i les formes de pensar, i això ens fa créixer una miqueta junts.

Entrevistadora: D'acord. I sents que aquest poder es comparteix entre els joves i els adults a l'hora de prendre decisions? Com sents que es comparteix aquest poder i aquesta gestió?

Entrevistat: Molts cops els adults volen tenir la decisió final de tot el que nosaltres diem. Parlo des de la meva experiència: molts cops els pares ens diuen "no, no sereu capaços d'això perquè sou molt petits", "no sabeu com guanyareu els diners que val fer tot això", "no sabeu com organitzarem"... A

vegades jo crec que ens haurien de deixar una miqueta més d'espai a nosaltres, perquè si ho decidim i també sabem valorar-ho a la nostra manera... pensem que els adults sempre s'intenten sobreposar. A vegades intenten ajudar, perquè al final acaben ajudant, però no acaben de confiar del tot en la nostra decisió i crec que hauria de ser més important això.

Entrevistadora: I vas poder participar en el disseny de tot el projecte?

Entrevistat: Sí, el disseny l'hem fet completament nosaltres i tot el disseny ha sigut creat pels joves. Algun adult que ens ha ajudat (adult de 18 anys, la meva germana, germanes d'altres i coneguts), però sí, principalment tot el programa, tot el disseny i tot ho hem dissenyat nosaltres des de zero.

Entrevistadora: I com ha sigut el suport de l'Ajuntament i de les associacions juvenils?

Entrevistat: De moment no hem parlat gaire amb associacions externes, només hem parlat amb l'Ajuntament i amb la Fira Mediterrània, que són els organitzadors de l'acte. Des de bon principi ens han acollit molt bé; amb la regidora de cultura vam poder parlar-ho tot superbé i la implicació va ser forta i prou bona.

Entrevistadora: En quina mesura el temps t'afecta a la teva participació?

Entrevistat: Jo crec que en el meu cas no afecta gaire, perquè a mi sempre m'ha agradat tot aquest tema des de ben petit. Però sí que hi ha altres joves que ho noto i ho veig que, a mesura que passa el temps, ja no els agrada tant o ja es desvinculen de tot això de la cultura, dels anys o del que sigui.

Entrevistadora: Com creus que influeixen els adults en les oportunitats que teniu per participar? En el sentit que a l'hora que tu vulguis o puguis participar, creus que reps influència de persones adultes del teu entorn?

Entrevistat: Sí, perquè molts cops totes les colles que han fet fins ara aquest projecte han sigut d'adults i nosaltres tenim la referència d'ells. Però igual que tenim aquesta referència i ells ens acollen molt bé, hi ha d'altres que ens volen fer el camí impossible per arribar-hi perquè no creuen que els joves haurien d'organitzar aquestes coses. Són coses que haurien de canviar perquè al final, no perquè siguis gran o jo sigui jove hem de fer-ho molt diferent o malament. Cadascú té la seva manera.

Entrevistadora: Et sents motivat a seguir participant?

Entrevistat: Sí, perquè a mi m'ha agradat sempre des de nen petit i encara em segueix agradant. Potser ja no amb la mateixa intensitat de quan ets un nen petit, o més que la mateixa, d'una manera diferent, potser. Però sí, principalment sí.

Entrevistadora: Sents que aquests espais de participació són segurs i còmodes per vosaltres?

Entrevistat: Jo penso que sí, perquè en especial la nostra colla ja porta joves i aquest espai de festa i de trobada l'organitzem joves; ja estem pensant una miqueta amb el pensament dels joves i no tant en un d'adults. Per tant, penso que sí que poden ser segurs i còmodes perquè al final fem una festa o una trobada adaptada per a joves.

Entrevistadora: Es generen relacions de confiança dins aquests espais?

Entrevistat: Sí, al final sí. Si no creessis amistats, doncs tots som coneguts però tots fem el mateix. Molts cops els nens petits que tenim creen amistats entre ells, i nosaltres també amb joves de la nostra i d'altres colles ens coneixem i creem amistats.

Entrevistadora: Què creus que has après gràcies a participar?

Entrevistat: Moltes coses. Organitzar una cosa així de gran t'ajuda a aprendre la gestió, a saber escoltar els demés i a saber una miqueta de lideratge. Jo potser més que els demés perquè, com soc el president, també he de tenir un poder diferent als demés i tenir l'última paraula en tot. Això t'ensenya a saber liderar aquests grups i a gestionar-ho bé sense que ningú s'enfadi, intentant que tothom estigui bé i tot això.

Entrevistadora: T'ha resultat fàcil accedir a aquests espais de participació amb la teva proposta?

Entrevistat: De moment, per tot el que hem fet, sí. L'Ajuntament ens ho ha facilitat tot i tots els col·laboradors ens ho estan facilitant. Ara ve la part difícil, que és guanyar els diners, però des de l'Ajuntament també tenim el suport complet i pensem que no serà gaire difícil aconseguir-ho.

Entrevistadora: I creus que aquestes activitats s'adapten a les vostres necessitats i a qui sou vosaltres ara com a joves?

Entrevistat: Sí, penso que sí perquè al final els joves hem de viure la cultura d'alguna manera que ens pugui agradar. Aquesta és una molt bona manera, perquè anar a trobades de gegants també té concerts i coses que atrauen més els joves; no és només la cultura en si, sinó les coses que comporta.

Entrevistadora: Molt bé. I si haguessis de dir una millora del que s'està fent actualment, tindries alguna proposta?

Entrevistat: Jo crec que potser deixar una mica més que els joves, en tot aquest sentit dels gegants o del que sigui, puguin tenir una miqueta més de veu. A nosaltres ens va costar molt al principi arribar a tenir una veu que se'ns escoltés; ningú ens volia veure pel que érem i ara moltes colles ens tenen com a referents.

Entrevistadora: Moltes gràcies.

Entrevistat: A tu.

Transcripció de l'Entrevista: Jove 2

Entrevistadora: Abans de començar, podries presentar-te i explicar una miqueta qui ets?

Entrevistada: Hola, soc una jove que participo activament a diverses entitats de Manresa, tant de lleure com és l'Esplai Vic Remei, com també a l'Agrupació Cultural del Bages com a dansaire.

Entrevistadora: Perfecte. Saps que tens oportunitats reals de participar en la presa de decisions de les activitats que es fan?

Entrevistada: Bé, nosaltres a l'Esplai on jo estic, i generalment en tot l'esplai, es treballa a base d'una assemblea i totes les decisions es prenen conjuntament. Llavors puc participar activament i després,

més enfocat cap al meu grup d'infants al que jo porto amb altres monitors, també cada setmana preparem les activitats per als nostres infants.

Entrevistadora: De quina manera creus que es fomenta el pensament crític?

Entrevistada: Sempre intentem que a totes les activitats que fem, normalment no totes perquè, òbviament, també hi ha d'haver lleure, però intentant educar des del lleure sempre intentem que les activitats tinguin un rerefons i que facin reflexionar d'alguna manera o l'altra els nens perquè puguin començar a crear un esperit crític.

Entrevistadora: Com creus que això t'ajuda a confiar més en les teves habilitats?

Entrevistada: Bé, jo ara fa poc que he passat a monitora; abans era infant. Canvia molt l'esplai, canvia molt com el vius, i també t'ajuda a ser més responsable, tenir més compromís, saber que tens uns infants que estan al teu càrrec... t'ajuda com a líder i com a persona que has de fer les coses bé perquè també et prenen com a referent.

Entrevistadora: Sents que el poder es comparteix entre els joves i els adults a l'hora de planificar? A què et refereixes quan planifiques o dones propostes a fer dins de l'esplai com a monitora o dins de l'associació de l'Esbart? Creus que el poder per decidir és el mateix entre els joves i els adults?

Entrevistada: Per exemple, dintre de l'esplai, òbviament hi ha l'Assemblea i tothom pot dir la seva opinió i la seva veu a dintre, però hi ha persones que simplement tenen un rol més de líder i opinen més o parlen més. Jo, per exemple, quan vaig començar em costava molt dir el que opinava a l'Assemblea perquè estàs davant de molts monitors que no els coneixes molt; els coneixes de l'esplai, però no són amics teus. A mi em costava molt dir el que pensava, però ara hi he agafat confiança i ja ho puc dir totalment. I després, a l'Esbart, clarament els que manen són més els adults o les persones amb més responsabilitat.

Entrevistadora: Has pogut participar en el disseny de projectes o activitats?

Entrevistada: A l'esplai sí, totalment. Normalment a les colònies i això també dintre de l'esplai tenim comissions. A cada colònia que fem hi ha un "eix", que és una miqueta com la temàtica d'aquelles colònies, i totes les activitats les fem pensades amb aquest eix i amb un rerefons de pensar. I després, com he dit abans, cada dissabte també les preparem i doncs tinc veu.

Entrevistadora: En quina mesura el temps que tens disponible t'afecta la teva participació? Això vol dir si tens molta disponibilitat o moments per poder participar.

Entrevistada: En tinc més de la que em pensava que tindria. L'any passat, que encara era infant, em costava molt anar a l'esplai, ni que tingués un molt bon grup d'amics i tot; no em sentia gaire motivada a l'hora d'anar-hi. Però aquest any he tingut molt compromís; m'he sorprès bastant a mi mateixa perquè si tens més responsabilitat doncs també canvies el teu enfocament. I tinc temps, però no tant com m'agradaria, perquè molts cops com que som diversos monitors ens hem de trobar i no trobem gaire el moment, i això ja ens costa una mica, però sí.

Entrevistadora: Molt bé. Com creus que els adults influeixen en les oportunitats que teniu de participar? En general, a l'esplai, a l'Esbart... si creus que t'influeix alguna opinió adulta de l'entorn familiar o dels líders que gestionen l'organització.

Entrevistada: En aquest cas, a l'esplai sí que els meus pares m'hi van apuntar. Al principi no m'agradava gaire, però em vaig anar acostumant i em va agradar més. A l'Esbart sempre hi he anat molt de gust, ni que també m'hi apuntessin els meus pares per estar més vinculats a la cultura manresana. I altres adults sí que t'influencien a vegades, perquè sempre et pots trobar un monitor amb qui no teniu gaire afinitat, però jo crec que, a part d'això, et pots trobar una persona que t'agradi. Dintre de l'Esbart sí que hi ha opinions d'adults —que a mi personalment no m'ha passat, però tinc companyes— sobre una mestra massa estricta o coses que potser et tiren enrere, però a mi personalment mai m'ha passat.

Entrevistadora: I tu et sents motivada per participar dins d'aquestes activitats?

Entrevistada: Sí, totalment. Per mi l'esplai totalment, perquè és un lloc on sempre et deixen ser com ets, mai ningú... no és gens un ambient que et reprimeixi ni et faci sentir petit, sempre és un ambient que t'encoratja. És un lloc segur, sempre pots parlar del que vulguis. Molts cops, com a activitats, parlem de coses que són tabús o que normalment no es parlen, perquè els nens també es puguin sentir còmodes parlant dels temes. I l'Esbart també és un lloc molt segur per mi perquè és un lloc on soc molt feliç i el disfruto molt.

Entrevistadora: Com es genera aquesta relació de confiança dins d'aquests espais?

Entrevistada: Parlant com a infant, que he estat molts anys a l'esplai, penso que quan agafes més confiança amb un monitor és perquè heu viscut moltes vivències junts i passeu molt temps junts, sobretot en convivències, campaments, a la travessa... Totes aquestes activitats et fan estar moltes hores amb aquella persona, aneu creant un vincle més estret fins que teniu molta confiança.

Entrevistadora: I què creus que has après gràcies a participar?

Entrevistada: He après moltes coses. A mi em va fer canviar una mica com a persona, a sentir-me més segura de mi mateixa i a no tenir por a expressar-me. Penso que totes aquestes activitats que he anat fent al llarg de la meva vida m'han ajudat a no tenir por a ser jo mateixa en tot moment.

Entrevistadora: Ara passem a les últimes preguntes. Et resulta fàcil accedir a aquestes activitats i espais de participació com a jove?

Entrevistada: Jo trobo que sí. Per mi és molt fàcil perquè l'esplai està al costat de casa meva, està molt a prop i puc anar caminant ja des de petita. Normalment hi ha places per anar-hi, llavors tu pots apuntar-te ja des de petita o si ets més gran i vols anar-hi. Sí, totalment.

Entrevistadora: Creus que aquestes activitats s'adapten a les teves necessitats i a les dels joves?

Entrevistada: Sí, jo penso que sí. També, com a monitora, a totes les coses que fem pels infants també els demanem què els motiva o què els agrada. Si a uns els encanta cuinar, o si a uns altres els agrada un tema concret o un tipus d'activitats... "no volem fer activitats d'escriure, volem córrer". Et pots adaptar totalment als infants perquè s'ho puguin passar bé i alhora aprenguin dintre del lleure.

Entrevistadora: I creus que és fàcil coordinar-se amb l'Ajuntament i amb els espais de Manresa?

Entrevistada: Sí, però no, per exemple. En el nostre cas, a l'esplai vam participar en els pressupostos participatius. Ens vam presentar fa la tira d'anys, devia ser el 2017 o 2018, pel xalet de Casa Caritat, que és al costat de l'esplai. El vam guanyar i el vam estar reformant, però no s'ha acabat de reformar i

encara dura. Jo devia tenir 8 o 10 anys i ara en tinc quasi 18 i encara no està fet el xalet. Crec que s'han de millorar coses.

Entrevistadora: I això seria el que tu milloraries?

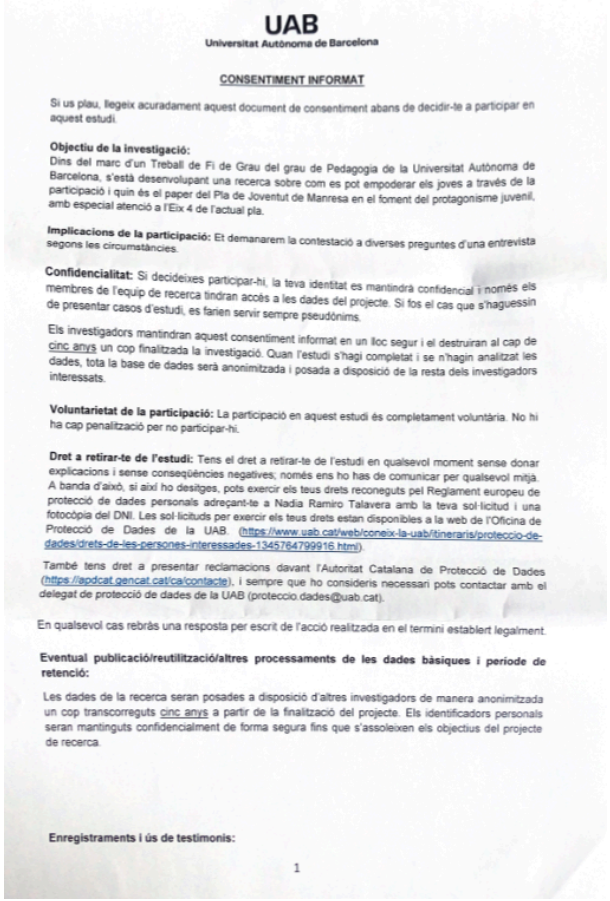
Entrevistada: Sí, això estaria molt bé perquè nosaltres estem en un lloc que és una associació de veïns on hi ha moltes persones grans que es queixen molt del que fem. Els tenim molt a sobre, hem de demanar molts permisos per quedar-nos a sopar o a dormir... i tenir un espai personal com a esplai, ara que a més hem crescut molt, seria molt interessant.

Entrevistadora: Moltes gràcies per participar.

Entrevistada: A tu.

9.4. Consentiments informats

Consentiment de la persona amb resposabilitat política

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

CONSENTIMENT INFORMAT

Si us plau, llegeix acuradament aquest document de consentiment abans de decidir-te a participar en aquest estudi.

Objectiu de la investigació:
Dins del marc d'un Treball de Fi de Grau del grau de Pedagogia de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'està desenvolupant una recerca sobre com es pot empoderar els joves a través de la participació i quin és el paper del Pla de Joventut de Manresa en el foment del protagonisme juvenil, amb especial atenció a l'Eix 4 de l'actual pla.

Implicacions de la participació: Et demanarem la contestació a diverses preguntes d'una entrevista segons les circumstàncies.

Confidencialitat: Si decideixes participar-hi, la teva identitat es mantindrà confidencial i només els membres de l'equip de recerca tindran accés a les dades del projecte. Si fos el cas que s'haguessin de presentar casos d'estudi, es farien servir sempre pseudònims.

Els investigadors mantindran aquest consentiment informat en un lloc segur i el destruiran al cap de cinc anys un cop finalitzada la investigació. Quan l'estudi s'hagi completat i se n'hagin analitzat les dades, tota la base de dades serà anonimitzada i posada a disposició de la resta dels investigadors interessats.

Voluntarietat de la participació: La participació en aquest estudi és completament voluntària. No hi ha cap penalització per no participar-hi.

Dret a retirar-te de l'estudi: Tens el dret a retirar-te de l'estudi en qualsevol moment sense donar explicacions i sense conseqüències negatives; només ens ho has de comunicar per qualsevol mitjà. A banda d'això, si així ho desitges, pots exercir els teus drets reconeguts pel Reglament europeu de protecció de dades personals adreçant-te a Nadia Ramiro Talavera amb la teva sol·licitud i una fotocòpia del DNI. Les sol·licituds per exercir els teus drets estan disponibles a la web de l'Oficina de Protecció de Dades de la UAB. (https://www.uab.cat/web/coneix-la-uab/itineraris/proteccio-de-dades/drets-de-les-persones-interessades-1345764799916.html).

També tens dret a presentar reclamacions davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (https://apdcat.gencat.cat/ca/contacte), i sempre que ho consideris necessari pots contactar amb el delegat de protecció de dades de la UAB (proteccio.dades@uab.cat).

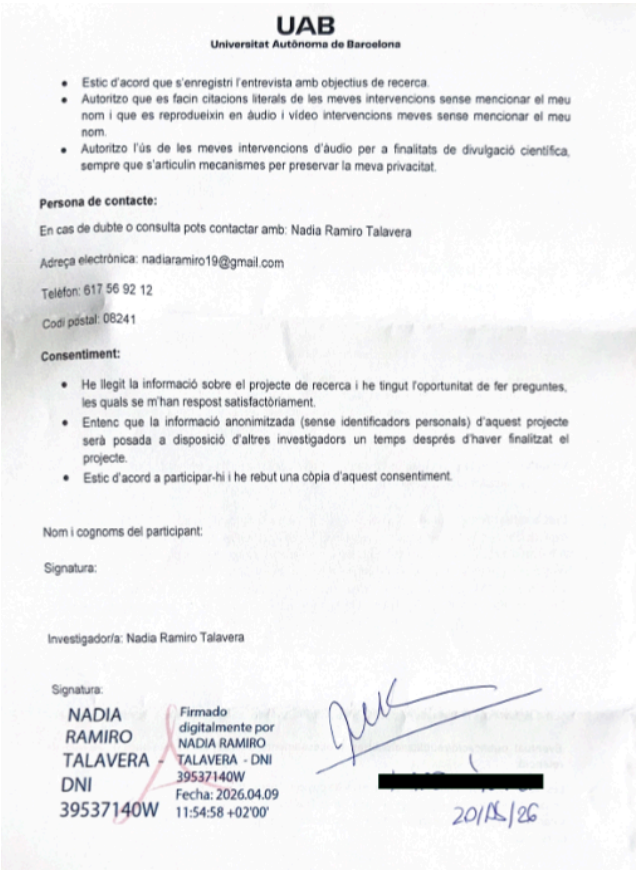
En qualsevol cas rebràs una resposta per escrit de l'acció realitzada en el termini establert legalment.

Eventual publicació/reutilització/altres processaments de les dades bàsiques i període de retenció:

Les dades de la recerca seran posades a disposició d'altres investigadors de manera anonimitzada un cop transcorreguts cinc anys a partir de la finalització del projecte. Els identificadors personals seran mantinguts confidencialment de forma segura fins que s'assoleixen els objectius del projecte de recerca.

Enregistraments i ús de testimonis:

1

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

- Estic d'acord que s'enregistri l'entrevista amb objectius de recerca.
- Autoritzo que es facin citacions literals de les meves intervencions sense mencionar el meu nom i que es reprodueixin en àudio i vídeo intervencions meves sense mencionar el meu nom.
- Autoritzo l'ús de les meves intervencions d'àudio per a finalitats de divulgació científica, sempre que s'articulin mecanismes per preservar la meva privacitat.

Persona de contacte:

En cas de dubte o consulta pots contactar amb: Nadia Ramiro Talavera

Adreça electrònica: nadiaramiro19@gmail.com

Telèfon: 617 56 92 12

Codi postal: 08241

Consentiment:

- He llegit la informació sobre el projecte de recerca i he tingut l'oportunitat de fer preguntes, les quals se m'han respost satisfactòriament.
- Entenc que la informació anonimitzada (sense identificadors personals) d'aquest projecte serà posada a disposició d'altres investigadors un temps després d'haver finalitzat el projecte.
- Estic d'acord a participar-hi i he rebut una còpia d'aquest consentiment.

Nom i cognoms del participant:

Signatura:

Investigador/a: Nadia Ramiro Talavera

Signatura:

NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W

Firmado digitalmente por NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W
Fecha: 2026.04.09 11:54:58 +02'00'

[redacted]

20/4/26

Consentiment de l'educadora

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

CONSENTIMENT INFORMAT

Si us plau, llegeix acuradament aquest document de consentiment abans de decidir-te a participar en aquest estudi.

Objectiu de la investigació:
Dins del marc d'un Treball de Fi de Grau del grau de Pedagogia de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'està desenvolupant una recerca sobre com es pot empoderar els joves a través de la participació i quin és el paper del Pla de Joventut de Manresa en el foment del protagonisme juvenil, amb especial atenció a l'Eix 4 de l'actual pla.

Implicacions de la participació: Et demanarem la contestació a diverses preguntes d'una entrevista segons les circumstàncies.

Confidencialitat: Si decideixes participar-hi, la teva identitat es mantindrà confidencial i només els membres de l'equip de recerca tindran accés a les dades del projecte. Si fos el cas que s'haguessin de presentar casos d'estudi, es farien servir sempre pseudònims.

Els investigadors mantindran aquest consentiment informat en un lloc segur i el destruiran al cap de cinc anys un cop finalitzada la investigació. Quan l'estudi s'hagi completat i se n'hagin analitzat les dades, tota la base de dades serà anonimitzada i posada a disposició de la resta dels investigadors interessats.

Voluntarietat de la participació: La participació en aquest estudi és completament voluntària. No hi ha cap penalització per no participar-hi.

Dret a retirar-te de l'estudi: Tens el dret a retirar-te de l'estudi en qualsevol moment sense donar explicacions i sense conseqüències negatives; només ens ho has de comunicar per qualsevol mitjà. A banda d'això, si així ho desitges, pots exercir els teus drets reconeguts pel Reglament europeu de protecció de dades personals adreçant-te a Nadia Ramiro Talavera amb la teva sol·licitud i una fotocòpia del DNI. Les sol·licituds per exercir els teus drets estan disponibles a la web de l'Oficina de Protecció de Dades de la UAB. (https://www.uab.cat/web/coneix-la-uab/itineraris/proteccio-de-dades/drets-de-les-persones-interessades-1345764799916.html).

També tens dret a presentar reclamacions davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (https://apdcat.gencat.cat/ca/contacte), i sempre que ho consideris necessari pots contactar amb el delegat de protecció de dades de la UAB (proteccio.dades@uab.cat).

En qualsevol cas rebràs una resposta per escrit de l'acció realitzada en el termini establert legalment.

Eventual publicació/reutilització/altres processaments de les dades bàsiques i període de retenció:

Les dades de la recerca seran posades a disposició d'altres investigadors de manera anonimitzada un cop transcorreguts cinc anys a partir de la finalització del projecte. Els identificadors personals seran mantinguts confidencialment de forma segura fins que s'assoleixen els objectius del projecte de recerca.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Enregistraments i ús de testimonis:

- Estic d'acord que s'enregistri l'entrevista amb objectius de recerca.
- Autoritzo que es facin citacions literals de les meves intervencions sense mencionar el meu nom i que es reprodueixin en àudio i vídeo intervencions meves sense mencionar el meu nom.
- Autoritzo l'ús de les meves intervencions d'àudio per a finalitats de divulgació científica, sempre que s'articulin mecanismes per preservar la meva privacitat.

Persona de contacte:

En cas de dubte o consulta pots contactar amb: Nadia Ramiro Talavera

Adreça electrònica: nadiaramiro19@gmail.com

Telèfon: 617 56 92 12

Codi postal: 08241

Consentiment:

- He llegit la informació sobre el projecte de recerca i he tingut l'oportunitat de fer preguntes, les quals se m'han respost satisfactòriament.
- Entenc que la informació anonimitzada (sense identificadors personals) d'aquest projecte serà posada a disposició d'altres investigadors un temps després d'haver finalitzat el projecte.
- Estic d'acord a participar-hi i he rebut una còpia d'aquest consentiment.

Nom i cognoms del participant: [redacted]

Signatura:

Investigador/a: Nadia Ramiro Talavera

Signatura:

NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W

Firmado digitalmente por NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W
Fecha: 2026.04.09 11:54:58 +02'00'

Consentiment del jove 1

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

CONSENTIMENT INFORMAT JOVES MENORS DE 18 ANYS

Si us plau, llegeix acuradament aquest document de consentiment abans de decidir la participació en aquest estudi.

Objectiu de la investigació:
Dins del marc d'un Treball de Fi de Grau del grau de Pedagogia de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'està desenvolupant una recerca sobre com es pot empoderar els joves a través de la participació i quin és el paper del Pla de Joventut de Manresa en el foment del protagonisme juvenil, amb especial atenció a l'Eix 4 de l'actual pla.

Implicacions de la participació: Et demanarem la contestació a diverses preguntes d'una entrevista segons les circumstàncies.

Confidencialitat: Si decidiu autoritzar la participació del vostre fill/la vostra filla, la seva identitat es mantindrà confidencial i només els membres de l'equip de recerca tindran accés a les dades del projecte. Si s'haguessin de presentar casos d'estudi, es farien servir sempre pseudònims.

Els investigadors mantindran aquest consentiment informat en un lloc segur i el destruiran al cap de cinc anys un cop finalitzada la investigació. Quan l'estudi s'hagi completat i se n'hagin analitzat les dades, tota la base de dades serà anonimitzada i posada a disposició de la resta dels investigadors interessats.

Voluntarietat de la participació: La participació del vostre fill/la vostra filla en aquest estudi és completament voluntària. El vostre fill/la vostra filla també serà lliure de participar-hi o no mitjançat un full de consentiment, a més de poder decidir si vol rebre'n més informació. En funció de la seva maduresa, podrà escollir si vol que us informem dels resultats de l'estudi. No hi ha cap penalització per no participar-hi.

Dret a retirar- se de l'estudi: Existeix el dret a retirar-te de l'estudi en qualsevol moment sense donar explicacions i sense conseqüències negatives; només ens ho has de comunicar per qualsevol mitjà. A banda d'això, si així ho desitges, pots exercir els teus drets reconeguts pel Reglament europeu de protecció de dades personals adreçant-te a Nadia Ramiro Talavera amb la teva sol·licitud i una fotocòpia del DNI. Les sol·licituds per exercir els teus drets estan disponibles a la web de l'Oficina de Protecció de Dades de la UAB. (https://www.uab.cat/web/coneix-la-uab/itineraris/proteccio-de-dades/drets-de-les-persones-interessades-1345764799916.html).

També tens dret a presentar reclamacions davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (https://apdcat.gencat.cat/ca/contacte), i sempre que ho consideris necessari pots contactar amb el delegat de protecció de dades de la UAB (proteccio.dades@uab.cat).

En qualsevol cas rebràs una resposta per escrit de l'acció realitzada en el termini establert legalment.

Eventual publicació/reutilització/altres processaments de les dades bàsiques i període de retenció:

Les dades de la recerca seran posades a disposició d'altres investigadors de manera anonimitzada un cop transcorreguts cinc anys a partir de la finalització del projecte. Els identificadors personals seran mantinguts confidencialment de forma segura fins que s'assoleixen els objectius del projecte de recerca.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Enregistraments i ús de testimonis:

- Estic d'acord que s'enregistri l'entrevista del meu fill/a amb objectius de recerca.
- Autoritzo que es facin citacions literals de les meves intervencions sense mencionar el nom del meu fill/a i que es reprodueixin en àudio i vídeo intervencions meves sense mencionar el seu nom.
- Autoritzo l'ús de les seves intervencions per a finalitats de divulgació científica, sempre que s'articulin mecanismes per preservar la meva privacitat.

Persona de contacte:

En cas de dubte o consulta pots contactar amb: Nadia Ramiro Talavera

Adreça electrònica: nadiaramiro19@gmail.com

Telèfon: 617 56 92 12

Codi postal: 08241

Consentiment:

- He llegit la informació sobre el projecte de recerca i he tingut l'oportunitat de fer preguntes, les quals se m'han respost satisfactòriament.
- Entenc que la informació anonimitzada (sense identificadors personals) d'aquest projecte serà posada a disposició d'altres investigadors un temps després d'haver finalitzat el projecte.
- Estic d'acord d'autoritzar la participació voluntària del meu fill/la meva filla i he rebut una còpia d'aquest consentiment.

Nom i cognoms del tutor/a de [redacted] tutor/a legal de/d': [redacted]

Signatura:

Data: 13/04/2026

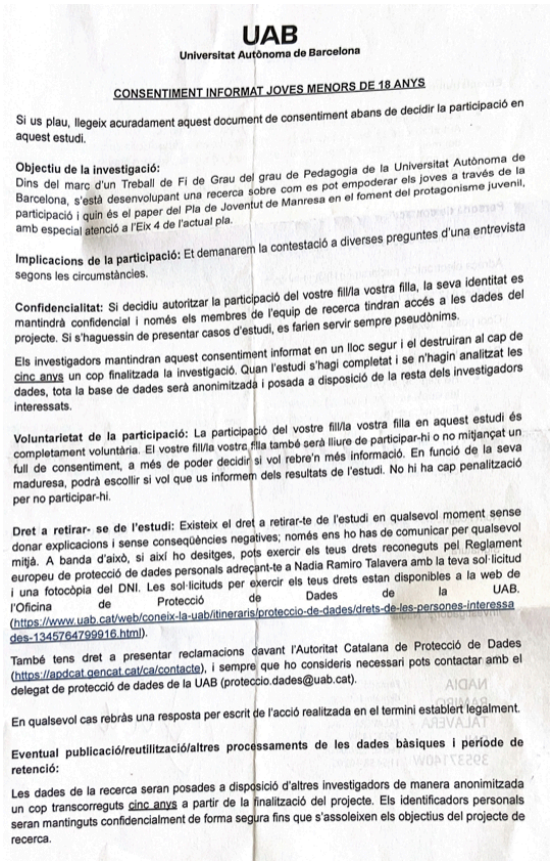
Investigador/a: Nadia Ramiro Talavera

Signatura:

NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W

Firmado digitalmente por NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W
Fecha: 2026.04.09 11:54:58 +02'00'

Consentiment de la jove 2

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

CONSENTIMENT INFORMAT JOVES MENORS DE 18 ANYS

Si us plau, llegeix acuradament aquest document de consentiment abans de decidir la participació en aquest estudi.

Objectiu de la investigació:
Dins del marc d'un Treball de Fi de Grau del grau de Pedagogia de la Universitat Autònoma de Barcelona, s'està desenvolupant una recerca sobre com es pot empoderar els joves a través de la participació i quin és el paper del Pla de Joventut de Manresa en el foment del protagonisme juvenil, amb especial atenció a l'Eix 4 de l'actual pla.

Implicacions de la participació: Et demanarem la contestació a diverses preguntes d'una entrevista segons les circumstàncies.

Confidencialitat: Si decidiu autoritzar la participació del vostre fill/la vostra filla, la seva identitat es mantindrà confidencial i només els membres de l'equip de recerca tindran accés a les dades del projecte. Si s'haguessin de presentar casos d'estudi, es farien servir sempre pseudònims.

Els investigadors mantindran aquest consentiment informat en un lloc segur i el destruiran al cap de cinc anys un cop finalitzada la investigació. Quan l'estudi s'hagi completat i se n'hagin analitzat les dades, tota la base de dades serà anonimitzada i posada a disposició de la resta dels investigadors interessats.

Voluntarietat de la participació: La participació del vostre fill/la vostra filla en aquest estudi és completament voluntària. El vostre fill/la vostre filla també serà lliure de participar-hi o no mitjançat un full de consentiment, a més de poder decidir si vol rebre'n més informació. En funció de la seva maduresa, podrà escollir si vol que us informem dels resultats de l'estudi. No hi ha cap penalització per no participar-hi.

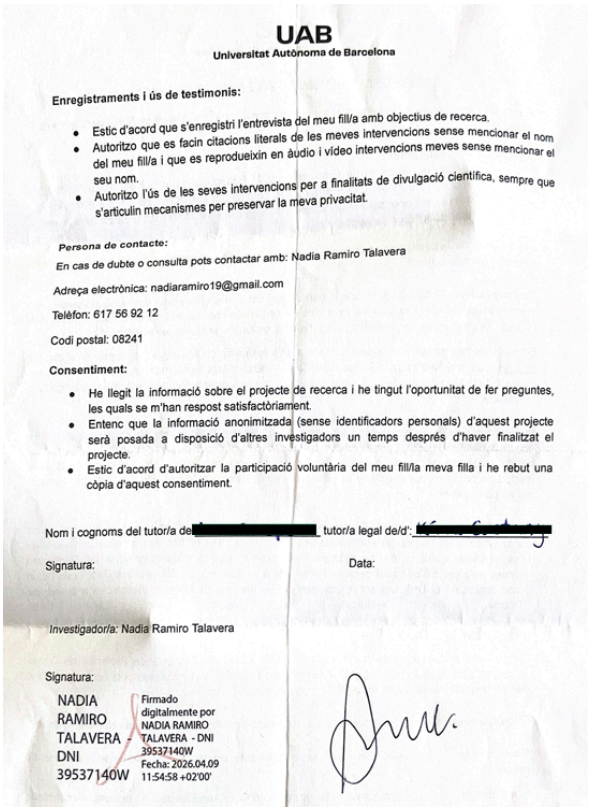
Dret a retirar- se de l'estudi: Existeix el dret a retirar-te de l'estudi en qualsevol moment sense donar explicacions i sense conseqüències negatives; només ens ho has de comunicar per qualsevol mitjà. A banda d'això, si així ho desitges, pots exercir els teus drets reconeguts pel Reglament europeu de protecció de dades personals adreçant-te a Nadia Ramiro Talavera amb la teva sol·licitud i una fotocòpia del DNI. Les sol·licituds per exercir els teus drets estan disponibles a la web de l'Oficina de Protecció de Dades de la UAB. (https://www.uab.cat/web/coneix-la-uab/itineraris/proteccio-de-dades/drets-de-les-persones-interessades-1345764799916.html).

També tens dret a presentar reclamacions davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (https://apdcat.gencat.cat/ca/contacte), i sempre que ho consideris necessari pots contactar amb el delegat de protecció de dades de la UAB (proteccio.dades@uab.cat).

En qualsevol cas rebràs una resposta per escrit de l'acció realitzada en el termini establert legalment.

Eventual publicació/reutilització/altres processaments de les dades bàsiques i període de retenció:

Les dades de la recerca seran posades a disposició d'altres investigadors de manera anonimitzada un cop transcorreguts cinc anys a partir de la finalització del projecte. Els identificadors personals seran mantinguts confidencialment de forma segura fins que s'assoleixen els objectius del projecte de recerca.

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

Enregistraments i ús de testimonis:

- Estic d'acord que s'enregistri l'entrevista del meu fill/a amb objectius de recerca.
- Autoritzo que es facin citacions literals de les meves intervencions sense mencionar el nom del meu fill/a i que es reprodueixin en àudio i vídeo intervencions meves sense mencionar el seu nom.
- Autoritzo l'ús de les seves intervencions per a finalitats de divulgació científica, sempre que s'articulin mecanismes per preservar la meva privacitat.

Persona de contacte:
En cas de dubte o consulta pots contactar amb: Nadia Ramiro Talavera

Adreça electrònica: nadiaramiro19@gmail.com

Telèfon: 617 56 92 12

Codi postal: 08241

Consentiment:

- He llegit la informació sobre el projecte de recerca i he tingut l'oportunitat de fer preguntes, les quals se m'han respost satisfactòriament.
- Entenc que la informació anonimitzada (sense identificadors personals) d'aquest projecte serà posada a disposició d'altres investigadors un temps després d'haver finalitzat el projecte.
- Estic d'acord d'autoritzar la participació voluntària del meu fill/la meva filla i he rebut una còpia d'aquest consentiment.

Nom i cognoms del tutor/a de [redacted], tutor/a legal de/d': [redacted]

Signatura: Data:

Investigador/a: Nadia Ramiro Talavera

Signatura:

NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W

Firmado digitalmente por NADIA RAMIRO TALAVERA - DNI 39537140W
Fecha: 2026.04.09 11:54:58 +02'00'

9.5. Matriu d'anàlisi

VARIABLE: **EMPODERAMENT**				
SUBVARIABLE	POLÍTICA	EDUCADORA	JOVE 1	JOVE 2
Autonomia	Com voldríem que contribuís? Perquè contribuir... és el que et comentava una mica abans. L'etapa de la joventut és un moment vital que el jove va a la seva, egoista, pensant en ell i el seu cercle i poc més. Llavors, sí que creiem que d'una manera potser no directa, sinó indirecta, estem contribuint per totes les accions, projectes o els suports que donem. Perquè, en realitat, el nostre suport (que ja te'l desenvolarem després amb una altra pregunta), la nostra iniciativa, és justament quan ve una entitat, quan ve una organització de joves i ens demana si els podem ajudar a organitzar el "rap en català" que fem a l'estiu. Estudiem les propostes i nosaltres fem el suport logístic, econòmic en la part que puguem, i ja estem amb ells, però dificilment arribem més on voldríem. Clar, si que ens agradaria uns joves manresans implicats 100% amb la vida de la ciutat, però és difícil.			
Presa de decisions		Els joves tenen oportunitats reals de participar en la presa de decisions quan no només són consultats, sinó quan les seves aportacions tenen una incidència concreta en el disseny, reformulació o priorització d'accions. El Pla incorpora aquesta mirada a través de processos	Jo des de la part que ens toca a nosaltres sí perquè, com he dit, jo soc el president; llavors tinc una presa de decisions bastant important juntament amb la Junta de la meva entitat. Com ho visc és una responsabilitat que has de saber molt bé com la prens, perquè una decisió a la lleugera no la pots	Bé, nosaltres a l'Esplai on jo estic, i generalment en tot l'esplai, es treballa a base d'una assemblea i totes les decisions es prenen conjuntament. Llavors puc participar activament i després, més enfocat cap al meu grup d'infants al que jo porto amb altres monitors, també cada setmana preparem les activitats per als nostres infants.

		participatius específics, grups de discussió, sessions de disseny i espais de retorn on les propostes juvenils es recullen i es transformen en accions reals. Això es veu clarament en la fase de disseny del Pla, on les propostes dels joves sobre habitatge, salut mental, transport o oci alternatiu passen a formar part de les prioritats del document.	prendre sense abans tenir una mica en ment les conseqüències que pot tenir la decisió que has pres.	
Pensament crític	Nosaltres recolzem molt el lleure, l'oci del lleure, els moviments d'esplais, escoltes, els caus. Amb aquests, a més, tenim molta relació perquè és de sempre l'històric de l'Ajuntament. Si volen organitzar una trobada, si necessiten una tarima, volen programar un concert... els facilitem tot el que es pugui sempre dintre de les normatives. Evidentment, si fan un concert han de complir la normativa com tothom i no es poden estar fins a segons quines hores. Però jo crec que fomentem el pensament crític amb el suport d'aquestes entitats. El moviment del lleure ja és un moviment que fomenta l'esperit crític i que setmana rere setmana, amb els 80 o 70 joves, d'alguna manera ja els inculquen el pensament crític. Jo crec que és un bon exemple el recolzament del moviment del lleure. D'aquí dues setmanes tenim 850 joves a Manresa, monitores i monitors que fan una trobada on fan diferents espais, formacions, concerts, trobades d'ells per intercanviar experiències... i malgrat tot el que ens implica (perquè no és fàcil allotjar 850 joves a Manresa dues nits), doncs els hem facilitat tot el que hem pogut. Crec que és un bon suport.	El pensament crític es promou generant espais on els joves puguin analitzar la realitat, qüestionar desigualtats i construir posicionament propi. El Pla ho planteja especialment a través de metodologies participatives, educació en valors, accions de sensibilització i espais de debat vinculats a temes com el racisme, les discriminacions, la salut mental, el consum de pantalles o les desigualtats socials	Això ens ajuda una miqueta també a valorar la manera de pensar dels altres. El pensament crític dels altres i el meu conjuntament és una manera en què trobem diferents pensaments de diferents persones i que hem de trobar un sol pensament crític per l'objectiu que volem assolir. Si volem fer la trobada, tothom dirà la seva proposta, però hem d'arribar a una sola proposta que és la que es farà.	Sempre intentem que a totes les activitats que fem, normalment no totes perquè, òbviament, també hi ha d'haver lleure, però intentant educar des del lleure sempre intentem que les activitats tinguin un referents i que facin reflexionar d'alguna manera o l'altra els nens perquè puguin començar a crear un esperit crític.
Treball cooperatiu	El treball cooperatiu... Nosaltres, el que et deia, anem a tot arreu on ens demanen. Anem als centres educatius, anem a les entitats, ens	El treball cooperatiu es fomenta a través de projectes col·lectius, espais grupals i metodologies		

	reunim a les 9 del vespre (que és l'hora que ens podem veure amb les entitats) i intentem fer cooperatiu en el sentit aquest que podem cooperar amb ells amb el que necessitin. Tenim l'assessoria, també a l'Oficina Jove i després també tenim la regidoria de Joventut. Crec que van als centres educatius també... no sé amb quina periodicitat, però també està present.	basades en la corresponsabilitat. El Pla aposta per formes de participació que no siguin només individuals, sinó comunitàries: entitats juvenils, projectes col·laboratius, accions comunitàries, espais d'oci compartits i processos participatius en grup.		
Consciència social	És que em repetiré tota l'estona: el moviment del lleure. Jo crec que sí, però els nostres exemples els suporta el moviment del lleure perquè realment és el que mou, el que pot arribar a moure o el que en un futur es pot notar que hi ha hagut aquesta incidència. Crec que sí.	La consciència social es desenvolupa situant els joves com a subjectes actius dins la comunitat i no només com a receptors de serveis. El Pla promou aquesta mirada quan vincula participació, cohesió social, interculturalitat, ús de l'espai públic i acció comunitària.		
Confiança	Bueno, és que ara de memòria tampoc me les sé totes, però les mateixes que et deia abans: el poder participar, triar tota la programació de l'Estiu Jove, per exemple. Jo crec que ja és una manera, perquè tota aquesta programació que nosaltres traiem ha estat participada per joves. Hem demanat la seva opinió i hem acollit les propostes que creiem més oportunes amb el programa que estem desenvolupant durant ara dos o tres mesos, que fem un o dos divendres al mes al carrer. També agafem activitats no habituals; per exemple, no farem un torneig de bàsquet, però farem un torneig de Pik-a-Kole (també per donar a conèixer altres activitats més minoritàries per abastar tot el públic i que vegin les diferents alternatives que hi ha).		Jo penso que sí perquè a poc a poc això m'ha ensenyat a mi, i també als meus companys ens ha ensenyat una miqueta, que hem après a valorar més les capacitats, el pensament crític i les formes de pensar, i això ens fa créixer una miqueta junts.	Bé, jo ara fa poc que he passat a monitora; abans era infant. Canvia molt l'esplai, canvia molt com el vius, i també t'ajuda a ser més responsable, tenir més compromís, saber que tens uns infants que estan al teu càrrec... t'ajuda com a líder i com a persona que has de fer les coses bé perquè també et prenen com a referent.

VARIABLE: **PARTICIPACIÓ JUVENIL**				
SUBVARIABLE	POLÍTICA	EDUCADORA	JOVE 1	JOVE 2
Participació real	Sí, sí, perquè els hi demanem. Llavors, evidentment, si hi ha idees una mica boges les guiem, o les reconduïm, o les reorientem.	Els joves participen principalment a través de grups de discussió, sessions de disseny, espais participatius i òrgans de consulta vinculats als serveis juvenils. Ara bé, la participació es concentra sobretot en espais puntuals i estructurats, i això fa que el repte sigui consolidar formes de participació més estables, continuades i vinculants.		
Participació simbòlica	Ara mateix a Manresa no tenim Consell Municipal de Joventut, per exemple. Però per què? Per la simple raó que no hi ha participació. Llavors, ho intentem vehicular amb els grups que fem als centres educatius. Als centres educatius tenim la figura del "Boomerang", que és el representant de cada classe de l'ESO, on fem trobades també amb ells. En principi és la persona que després ha d'informar els seus companys. Tenim un lloc on ens trobem tots els Boomerangs, tenim la trobada de delegats i delegades del Bages... També aprofitem aquell dia de trobada per fer diferents formacions, xerrades i perquè ells expliquin les seves inquietuds. Nosaltres anem recollint de tots els àmbits on els joves s'expressen totes les demandes i, evidentment, les estudiem. I si hi ha una demanda en concret que s'ha d'expressar... el "rap en català" va néixer així i ja anem per la cinquena o sisena edició. I t'agradarà o no t'agradarà, però crec que és una iniciativa xula, que ens ha arribat gent de fora de Catalunya a participar-hi.	Sí, el mateix Pla deixa entreveure que hi ha espais on la participació pot quedar limitada a una dimensió més consultiva que decisòria. Això passa quan els joves són escoltats però no intervenen en la presa final de decisions, en la gestió dels recursos o en la implementació de les propostes.		
		Els joves assumeixen		

Responsabilitat		responsabilitats quan passen de participar a implicar-se activament en la definició, organització o dinamització d'accions. Això es dóna sobretot en entitats juvenils, activitats autogestionades, projectes de grup i iniciatives culturals o comunitàries. Aquesta dimensió cal reforçar-la a través de la promoció d'una participació més activa a l'hora d'implementar els projectes.		
Protagonisme	Sí, liderades les propostes pels mateixos joves. El que m'he deixat de dir-te: ara estem amb les taules comunitàries. Són taules de diferents barris de la ciutat on, en principi, volem la participació del jove. Però què passa? Que ens trobem que aquesta participació ja és d'alguna entitat o d'algun esplai. Aquests joves ja els tenim dintre de la nostra participació pròpia. Si es troben en aquestes taules on hi ha diferents perfils de gent (gent del barri gran, jove...), és una experiència que pot ser enriquidora per a tots i que l'adult escolti el jove.	Els joves lideren iniciatives sobretot en espais associatius, culturals i comunitaris, així com en propostes vinculades a oci, dinamització i participació de base. Es detecta que aquest lideratge no és igualment accessible per a tothom i que cal ampliar-lo a perfils menys presents, especialment joves migrants o en situació de vulnerabilitat.		
Poder compartit	Des del nostre àmbit, evidentment, tot el poder que els hi puguem donar, sempre estarem al darrere, sempre dintre dels paràmetres de la normativa i del seguiment de les normes. Vull dir, no és totalment lliure, però tot ho lideren els joves per nosaltres.	El poder es comparteix de manera desigual i encara sovint des d'una lògica adultocèntrica. Tot i que el Pla incorpora espais participatius, el marc institucional, els tempos administratius i la capacitat tècnica continuen estant principalment en mans adultes.	Molts cops els adults volen tenir la decisió final de tot el que nosaltres diem. Parlo des de la meva experiència: molts cops els pares ens diuen "no, no sereu capaços d'això perquè sou molt petits", "no sabeu com guanyareu els diners que val fer tot això", "no sabeu com organitzarem"... A vegades jo crec que ens haurien de deixar una miqueta més d'espai a nosaltres, perquè si ho decidim i també sabem valorar-ho a la nostra manera... pensem que els adults	Per exemple, dintre de l'esplai, òbviament hi ha l'Assemblea i tothom pot dir la seva opinió i la seva veu a dintre, però hi ha persones que simplement tenen un rol més de líder i opinen més o parlen més. Jo, per exemple, quan vaig començar em costava molt dir el que opinava a l'Assemblea perquè estàs davant de molts monitors que no els coneixes molt; els coneixes de l'esplai, però no són amics teus. A mi em costava molt dir el que pensava, però ara hi he agafat confiança i ja ho puc dir totalment. I després, a l'Esbart, clarament els que manen són més els adults o les persones amb més responsabilitat.

			sempre s'intenten sobreposar. A vegades intenten ajudar, perquè al final acaben ajudant, però no acaben de confiar del tot en la nostra decisió i crec que hauria de ser més important això.	
Co-creació		Els joves participen en el disseny principalment a través de sessions participatives, espais de consulta i recollida de propostes. El Pla incorpora aquesta metodologia en la seva elaboració i la presenta com una eina central per adaptar les accions a les necessitats juvenils.	Sí, el disseny l'hem fet completament nosaltres i tot el disseny ha sigut creat pels joves. Algun adult que ens ha ajudat (adult de 18 anys, la meva germana, germanes d'altres i coneguts), però sí, principalment tot el programa, tot el disseny i tot ho hem dissenyat nosaltres des de zero. De moment no hem parlat gaire amb associacions externes, només hem parlat amb l'Ajuntament i amb la Fira Mediterrània, que són els organitzadors de l'acte. Des de bon principi ens han acollit molt bé; amb la regidora de cultura vam poder parlar-ho tot superbé i la implicació va ser forta i prou bona.	A l'esplai sí, totalment. Normalment a les colònies i això també dintre de l'esplai tenim comissions. A cada colònia que fem hi ha un "eix", que és una miqueta com la temàtica d'aquelles colònies, i totes les activitats les fem pensades amb aquest eix i amb un rerefons de pensar. I després, com he dit abans, cada dissabte també les preparem i doncs tinc veu.
Participació informal		Els espais informals de participació són aquells on els joves participen sense una estructura formal institucional: l'espai públic, els equipaments juvenils, els espais de trobada espontània, les xarxes socials, els grups d'iguals o els espais comunitaris. Es dóna una gran importància al treball socioeducatiu a l'espai públic com a eina de vincle, detecció i participació real, especialment amb joves que no accedeixen als circuits formals.		

VARIABLE: **BARRERES**				
SUBVARIABLE	POLÍTICA	EDUCADORA	JOVE 1	JOVE 2
Rigidesa institucional	Som la norma, som el límit. Som el límit nosaltres, però podem ser molt flexibles. Evidentment no ens saltarem la normativa ni molt menys, però nosaltres som el límit i estem allà dintre d'on es poden fer les activitats, els projectes, les iniciatives i les idees.	Les estructures institucionals sovint dificulten la participació perquè funcionen amb lògiques rígides, tempos lents i mecanismes poc accessibles per als joves. La burocràcia, els canals formals i la manca de flexibilitat poden allunyar especialment els perfils juvenils més desvinculats.		
Manca de temps			Jo crec que en el meu cas no afecta gaire, perquè a mi sempre m'ha agradat tot aquest tema des de ben petit. Però sí que hi ha altres joves que ho noto i ho veig que, a mesura que passa el temps, ja no els agrada tant o ja es desvinculen de tot això de la cultura, dels anys o del que sigui.	En tinc més de la que em pensava que tindria. L'any passat, que encara era infant, em costava molt anar a l'esplai, ni que tingués un molt bon grup d'amics i tot; no em sentia gaire motivada a l'hora d'anar-hi. Però aquest any he tingut molt compromís; m'he sorprès bastant a mi mateixa perquè si tens més responsabilitat doncs també canvies el teu enfocament. I tinc temps, però no tant com m'agradaria, perquè molts cops com que som diversos monitors ens hem de trobar i no trobem gaire el moment, i això ja ens costa una mica, però sí.
Adultcentrisme		Els adults poden ser facilitadors o barreres. Quan controlen excessivament, decideixen unilateralment o infantilitzen els joves, limiten la participació. Quan escolten, acompanyen i cedeixen espai, la faciliten.	Sí, perquè molts cops totes les colles que han fet fins ara aquest projecte han sigut d'adults i nosaltres tenim la referència d'ells. Però igual que tenim aquesta referència i ells ens acollen molt bé, hi ha d'altres que ens volen fer el camí impossible per arribar-hi perquè no creuen que els joves haurien d'organitzar aquestes coses. Són coses que haurien de canviar perquè al final, no perquè	En aquest cas, a l'esplai sí que els meus pares m'hi van apuntar. Al principi no m'agradava gaire, però em vaig anar acostumant i em va agradar més. A l'Esbart sempre hi he anat molt de gust, ni que també m'hi apuntessin els meus pares per estar més vinculats a la cultura manresana. I altres adults sí que t'influencien a vegades, perquè sempre et pots trobar un monitor amb qui no teniu gaire afinitat, però jo crec que, a part d'això, et pots trobar una persona que t'agradi. Dintre de l'Esbart sí que hi ha opinions d'adults —que a mi personalment no m'ha passat, però tinc

			siguis gran o jo sigui jove hem de fer-ho molt diferent o malament. Cadascú té la seva manera.	companyes— sobre una mestra massa estricta o coses que potser et tiren enrere, però a mi personalment mai m'ha passat.
Recursos	Nosaltres entenem que ho facilitem donant les eines, donant les possibilitats que la seva iniciativa o idea es pugui dur a terme. La dificultat, entenc que per un jove o una entitat, és la burocràcia i la lentitud de l'administració. També una dificultat més per nosaltres és que el jove és una etapa. Clar, quan comencem un pla, el jove que ha participat aquí, quan acabem, potser no ha deixat de ser jove, però segurament ja està en un altre moment vital que el pla l'interpel·la d'una manera molt diferent. Nosaltres diem que "jove fins als 35" perquè assessorem pel tema d'habitatge, però evidentment un jove de 35 no se'n va a les activitats que organitzem en una sala ni molt menys. Crec que la dificultat seria això: la burocràcia de l'administració i la lentitud. Per tant, acompanyem i accelerem tot el que podem. I el que deia abans: nosaltres tot el que se'ns proposa ho intentem. Un grafit a una paret de no sé on... evidentment toparem amb Territori o amb Policia Local, però intentarem donar tot el suport i treure les traves. A vegades arribarem a un punt que no podrem seguir amb l'entitat o amb el jove, però donem la volta al projecte.	Faciliten la participació els espais de proximitat, els equipaments juvenils, el vincle educatiu, els canals informals, els professionals de referència i els recursos comunitaris. La dificulten la manca de temps, la precarietat, la desconfiança institucional, la burocràcia, les desigualtats d'accés i la manca d'espais accessibles.		
Motivació		La motivació juvenil no acostuma a aparèixer en formats institucionals abstractes, sinó quan la participació connecta amb necessitats reals, interessos propis i impactes visibles. Els joves participen més quan perceben utilitat, proximitat, retorn i sentit.	Sí, perquè a mi m'ha agradat sempre des de nen petit i encara em segueix agradant. Potser ja no amb la mateixa intensitat de quan ets un nen petit, o més que la mateixa, d'una manera diferent, potser. Però sí, principalment sí.	Sí, totalment. Per mi l'esplai totalment, perquè és un lloc on sempre et deixen ser com ets, mai ningú... no és gens un ambient que et reprimeixi ni et faci sentir petit, sempre és un ambient que t'encoratja.

VARIABLE: **OPORTUNITATS**				
SUBVARIABLE	POLÍTICA	EDUCADORA	JOVE 1	JOVE 2
Espais segurs	Home, si és amb nosaltres, són segurs, perquè nosaltres som la institució, som la seguretat. A més, tenim (ara me'n vaig una mica a la regidoria d'LGTBI, per exemple) l'Espai Iris, que és de joves. La nostra màxima és aquesta: és un espai, un cercle, on pots parlar amb tota la llibertat del món.	Es garanteixen quan són espais accessibles, no jutjadors, inclusius i emocionalment segurs. Això implica generar confiança, sostenir vincles, prevenir discriminacions i garantir que totes les veus puguin participar en condicions d'equitat.	Jo penso que sí, perquè en especial la nostra colla ja porta joves i aquest espai de festa i de trobada l'organitzem joves; ja estem pensant una miqueta amb el pensament dels joves i no tant en un d'adults. Per tant, penso que sí que poden ser segurs i còmodes perquè al final fem una festa o una trobada adaptada per a joves.	És un lloc segur, sempre pots parlar del que vulguis. Molts cops, com a activitats, parlem de coses que són tabús o que normalment no es parlen, perquè els nens també es puguin sentir còmodes parlant dels temes. I l'Esbart també és un lloc molt segur per mi perquè és un lloc on soc molt feliç i el disfruto molt.
Relacions de confiança		La confiança es construeix amb presència sostinguda, coherència, escolta real i retorn. No es genera per convocatòria, sinó per vincle. Els espais participatius funcionen millor quan hi ha referents estables, reconeixement i continuïtat. Crear espais de referència també esdevé un element clau per treballar la confiança, espais on els professionals són accessibles i poden localitzar-se fàcilment.	Sí, al final sí. Si no creessis amistats, doncs tots som coneguts però tots fem el mateix. Molts cops els nens petits que tenim creen amistats entre ells, i nosaltres també amb joves de la nostra i d'altres colles ens coneixem i creem amistats.	Parlant com a infant, que he estat molts anys a l'esplai, penso que quan agafes més confiança amb un monitor és perquè heu viscut moltes vivències junts i passeu molt temps junts, sobretot en convivències, campaments, a la travessa... Totes aquestes activitats et fan estar moltes hores amb aquella persona, aneu creant un vincle més estret fins que teniu molta confiança.
Aprenentage			Moltes coses. Organitzar una cosa així de gran t'ajuda a aprendre la gestió, a saber escoltar els demés i a saber una miqueta de lideratge. Jo potser més que els demés perquè, com soc el president, també he de tenir un poder diferent als demés i tenir l'última paraula en tot. Això t'ensenya a saber liderar aquests grups i a gestionar-ho bé sense que ningú s'enfadi, intentant	He après moltes coses. A mi em va fer canviar una mica com a persona, a sentir-me més segura de mi mateixa i a no tenir por a expressar-me. Penso que totes aquestes activitats que he anat fent al llarg de la meva vida m'han ajudat a no tenir por a ser jo mateixa en tot moment.

			que tothom estigui bé i tot això.	
Transformació	Jo crec que són molt petites als ulls d'un adult, però jo crec que sí, que anem fent. Et poso l'exemple dels tallers de masclisme que estem anant a fer als instituts, o l'Admirallat, que és un projecte molt xulo contra la pressió estètica. Ho hem fet amb els joves; ells mateixos van gravar els vídeos i van fer tot el projecte. Quin efecte o transformació? Evidentment això ho podrem valorar d'aquí a uns anys. Estem en un moment molt complicat amb els discursos d'odi i les xarxes que ens tiren per terra qualsevol bona pràctica. Hem hagut de donar la volta a aquests tallers per no ser "els de l'Ajuntament que venen a explicar-nos no sé què". Ens hem trobat ambients una mica hostils i talleristes que han viscut converses una mica fora de lloc. Està tot molt revolucionat i crec que és per falta de coneixement i per creure's el que és fàcil a la pantalla. El que hem volgut amb aquests tallers és seure i preguntar: "què voleu?", "de què voleu que parlem?". Que parli el jove. L'experiència de la pressió estètica va ser així i va ser superxula. Encara que els tècnics siguin més o menys de la mateixa edat, som "l'Ajuntament" o "la Generalitat", i això pot ser una barrera. El millor és escoltar-los. Si no, fem plans tan formals que necessites un traductor, i el jove no necessita això. No sé si aconseguirem transformar o no, però les transformacions neixen de petites cosetes. Hem de ser-hi per fer-los reflexionar i pensar.	La participació genera transformacions personals, col·lectives i comunitàries. A nivell personal, aumenta autonomia, autoestima i consciència crítica. A nivell grupal, reforça vincles, cooperació i pertinença. A nivell comunitari, genera propostes més ajustades, més cohesió i polítiques més connectades amb la realitat juvenil.		

VARIABLE: **EIX 4 PLA DE JOVENTUT**				
SUBVARIABLE	POLÍTICA	EDUCADORA	JOVE 1	JOVE 2
Impacte	La intenció és que el jove se'l senti seu. Que senti que tot està fet per ells. L'aconseguirem? D'aquí a quan s'acabi el 2028 ho podrem dir. Anem valorant totes les accions activitat per activitat i un cop a l'any decidim millores. És un pla dinàmic que pot incloure nous projectes. El manifest dels 900 joves que et deia no estava previst, però ens el proposen i, malgrat el que impliqui, creiem que és una acció important: 900 joves motivats que són monitores i monitors, i d'ells en pengen molts nens cada cap de setmana. És una acció xula. Hi ha 15.000 joves a Manresa... a poc a poc. No és fàcil. 900 ja ens ha costat encobrir-los. No som segons quines altres ciutats que tenen grans camps per fer acampades; ens hauria agradat, però era massa difícil.			
Coordinació	Amb reunions a l'hora que calgui. Si ha de ser al vespre perquè la majoria estudieu, doncs al vespre. Hi ha disposició sempre per part meva o de la cap d'àrea. Està separat per àmbits: educació, mobilitat, pro-treball... aquest últim és important. A l'Oficina Jove assessorem per buscar feina, ajudar amb el currículum, etc. L'any passat vam fer "píndoles" de com ser profe de repàs o ajudant de cambrer. Un cop ens reunim i sabem de què va el projecte, l'entitat o el jove té un referent. També tenim "La Campana", el casal de joves del nucli antic on cada tarda passen gairebé 100 joves. Allà hi ha educadores i integradores socials que fan de referents per guiar els projectes.	L'Eix 4 es desenvolupa des d'una lògica transversal i comunitària, amb coordinació entre Joventut, entitats, centres educatius, equipaments, serveis municipals i agents del territori. El Programa de Joventut actua com a node central d'aquesta xarxa de coordinació.		
Accés		L'accés és desigual. Els joves més vinculats a equipaments, centres	De moment, per tot el que hem fet, sí. L'Ajuntament ens ho ha facilitat	Jo trobo que sí. Per mi és molt fàcil perquè l'esplai està al costat de casa meva, està molt a prop i puc

		educatius o entitats hi accedeixen amb més facilitat. En canvi, els joves no associats o en situació de vulnerabilitat hi accedeixen menys.	tot i tots els col·laboradors ens ho estan facilitant. Ara ve la part difícil, que és guanyar els diners, però des de l'Ajuntament també tenim el suport complet i pensem que no serà gaire difícil aconseguir-ho.	anar caminant ja des de petita. Normalment hi ha places per anar-hi, llavors tu pots apuntar-te ja des de petita o si ets més gran i vols anar-hi. Sí, totalment.
Adaptació		Les accions s'adapten a partir de diagnosi participada, recollida de propostes, treball de proximitat i revisió constant. El Pla incorpora aquesta lògica flexible i planteja que les accions s'han d'ajustar als interessos, ritmes i necessitats reals dels joves.	Sí, penso que sí perquè al final els joves hem de viure la cultura d'alguna manera que ens pugui agradar. Aquesta és una molt bona manera, perquè anar a trobades de gegants també té concerts i coses que atrauen més els joves; no és només la cultura en si, sinó les coses que comporta.	Sí, jo penso que sí. També, com a monitora, a totes les coses que fem pels infants també els demanem què els motiva o què els agrada. Si a uns els encanta cuinar, o si a uns altres els agrada un tema concret o un tipus d'activitats... "no volem fer activitats d'escriure, volem córrer". Et pots adaptar totalment als infants perquè s'ho puguin passar bé i alhora aprenguin dintre del lleure.
Avaluació	Un cop es tanca l'activitat. Ara quan acabi l'Estiu Jove valorarem activitat per activitat. Moltes propostes es recullen als centres educatius i s'acullen les que es poden. No podem instal·lar una piscina olímpica al centre, però vam posar inflables a la plaça de l'Ajuntament per fer una jornada d'aigua. Avaluem amb el reconeixement de la persona referent i amb l'opinió dels joves.			
Millora	A mi m'agradaria que el jove conegués que l'Ajuntament fa moltes coses per ells, que té una regidoria específica que els posa al centre. És que, com que tinc el clar exemple a casa, veig que jo puc fer coses i ni els meus fills se n'assabenten. Tot i així, anem a medi obert a les xarxes socials, estem cada tarda voltant, estem pertot arreu... però potser estem tant que al final som uns pesats. Crec que als centres educatius havíem arribat al punt que ens veien com "una altra xerrada". I és una llàstima perquè les professionals són bones. Si l'actitud amb què es prenguessin aquests	Caldria reforçar espais de participació vinculant, ampliar la participació de joves no organitzats, reduir barreres burocràtiques, consolidar espais informals de participació, incorporar més lideratge juvenil real, garantir retorn i seguiment de propostes i reforçar la participació de joves en situació de vulnerabilitat. També seria clau avançar cap a models menys adultocèntrics, més flexibles i més	Jo crec que potser deixar una mica més que els joves, en tot aquest sentit dels gegants o del que sigui, puguin tenir una miqueta més de veu. A nosaltres ens va costar molt al principi arribar a tenir una veu que se'ns escoltés; ningú ens volia veure pel que érem i ara moltes colles ens tenen com a referents.	Sí, però no, per exemple. En el nostre cas, a l'esplai vam participar en els pressupostos participatius. Ens vam presentar fa la tira d'anys, devia ser el 2017 o 2018, pel xalet de Casa Caritat, que és al costat de l'esplai. El vam guanyar i el vam estar reformant, però no s'ha acabat de reformar i encara dura. Jo devia tenir 8 o 10 anys i ara en tinc quasi 18 i encara no està fet el xalet. Crec que s'han de millorar coses. Sí, això estaria molt bé perquè nosaltres estem en un lloc que és una associació de veïns on hi ha moltes persones grans que es queixen molt del que fem. Els tenim molt a sobre, hem de demanar molts permisos per

	tallers fos diferent... És un repte. Tot i així, no ens podem valorar malament perquè arribem on arribem, però arribem. Passeta a passeta no revolucionarem el món, però alguna cosa queda. M'agradaria poder dir "la regidoria ha aconseguit tal cosa", però per ara el que puc dir és que hem fet un pla necessari que ens serveix per anar valorant què interessa i què no. Si un jove demana fer un grafit, potser sembla un "pal" per la burocràcia, però per a ell és una motivació per fer ciutat. Si ens posem només amb mirada adulta, no fariem res pels joves, i els joves són el nostre futur.	comunitaris, on la participació no sigui només un mecanisme de consulta, sinó una eina real de governança compartida.		quedar-nos a sopar o a dormir... i tenir un espai personal com a esplai, ara que a més hem crescut molt, seria molt interessant.

9.6. Certificat d'assoliment del curs de TFG

UAB Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques

CERTIFICAT

Ramiro Talavera, Nadia

ha superat satisfactòriament el curs virtual:

Eines i recursos per realitzar el teu TFG en Educació [MO81030]

Durada del curs:	8:00 hores
Qualificació obtinguda:	8,25

Curs acadèmic 2025-2026

Certificat emès pel Servei de Biblioteques UAB en data 16 de desembre 2025

9.7. Actes de les sessions de tutoria

Acta de la primera tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

13 d'octubre de 2025

Aquesta ha estat la meva primera trobada amb el tutor del Treball de Final de Grau. Durant la sessió he exposat el tema que m'interessa desenvolupar: l'empoderament juvenil i l'acció pedagògica. És un tema que em crida molt l'atenció, ja que considero que al llarg de la carrera no s'ha tractat gaire, i el meu interès sorgeix arran d'un treball previ que vaig fer sobre els plans de joventut, el qual em va despertar la curiositat per la pedagogia social.

El tutor m'ha comentat que la joventut és actualment un àmbit de gran interès i que fins fa poc no s'havien plantejat projectes que tinguessin present el mateix col·lectiu juvenil com a protagonista. A més m'ha facilitat la web del projecte HEBE que conté un ventall de recursos molt interessants per començar a documentar-me i poder definir millor la temàtica del TFG.

Hem acordat que el treball tindrà dues parts: una anàlisi sistemàtica, basada en la recerca bibliogràfica i l'anàlisi documental, i una altra part més pràctica, que es concretarà més endavant (possiblement entrevistes o altres instruments de recollida de dades).

Per a la pròxima reunió, hem establert les següents tasques:

- Elaborar una pregunta de recerca a partir de la documentació inicial.
- Treballar amb els continguts disponibles a la pàgina del projecte HEBE.
- Llegir els dos articles següents:

    1. Úcar Martínez, X., Jiménez Morales, M., Soler Masó, P. & Trilla Bernet, J. (2016). *Exploring the conceptualization and research of empowerment in the field of youth. International Journal of Adolescence and Youth.* https://doi.org/10.1080/02673843.2016.1209120

    2. Soler Masó, P., Trilla Bernet, J., Jiménez Morales, M. & Úcar Martínez, X. (2017). *La construcción de un modelo pedagógico del empoderamiento juvenil: espacios, momentos y procesos. Pedagogía Social. Revista Interuniversitaria*, 30, 19-34. https://doi.org/10.7179/PSRI_2017.30.02

Acta de la segona tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

10 de novembre de 2025

Avui ha tingut lloc la segona trobada, en la qual s'han abordat els procediments a seguir per dur a terme el Treball de Final de Grau. En aquesta fase inicial, la finalitat principal és delimitar els elements essencials que permetran avançar en el desenvolupament del treball, centrat en l'estudi dels plans de joventut i l'empoderament juvenil dins d'un àmbit concret.

En primer lloc, caldrà revisar detalladament el Pla de Joventut de Manresa, amb la finalitat de delimitar quin àmbit específic s'hi pot analitzar, acotant al màxim l'objecte de recerca. Aquesta primera revisió servirà per detectar les línies d'actuació més rellevants i identificar els aspectes que poden relacionar-se amb el concepte d'empoderament juvenil.

A continuació, s'haurà de realitzar una recerca de documents, plans i estratègies relacionades amb la joventut i l'empoderament juvenil, tant a escala local com més general. L'objectiu d'aquesta recerca serà identificar quines línies d'actuació i enfocaments resulten més significatius. Aquesta informació s'haurà d'organitzar en un registre sistematitzat que permeti classificar i analitzar les dades de manera ordenada.

Un cop completada aquesta primera aproximació, serà necessari escollir l'àmbit específic del Pla de Joventut sobre el qual centrar la recerca. Aquesta tria permetrà concretar l'objecte d'estudi i assegurar la viabilitat del projecte. Paral·lelament, caldrà definir la població objecte, és a dir, el conjunt de joves o actors implicats que seran considerats en l'anàlisi.

Posteriorment, s'haurà de plantejar la metodologia d'avaluació, que determinarà com es mesurarà l'efecte que tenen les propostes del pla sobre l'empoderament juvenil. La pregunta central que orientarà el treball serà del tipus: **Com contribueix el Pla de Joventut de Manresa a l'empoderament juvenil en l'àmbit seleccionat?**

Pel que fa a la recerca teòrica, serà fonamental identificar i definir amb precisió els conceptes clau. El treball es basarà en dos eixos principals:

- Les eines personals que depenen de cada jove (competències, habilitats i actituds).
- L'entorn i context capacitador, que fa referència als factors socials i institucionals que afavoreixen l'empoderament.

Aquest plantejament haurà de ser viable i aplicable a la realitat estudiada.

Per construir una base teòrica sòlida, caldrà consultar fonts acadèmiques i bases de dades com el DDD, Dialnet, Scopus, Web of Science i SciELO. Entre les referències rellevants, es considera especialment útil l'article de Laura Arnau, que pot aportar les eines necessàries per a la sistematització del procés. A partir d'aquesta recerca bibliogràfica, es durà a terme una revisió empírica de la literatura existent, de la qual es derivaran criteris i resultats de recerca.

En una fase posterior, s'elaborarà l'apartat teòric i formular conclusions provisionals, que permetin comparar el Pla de Joventut actual amb l'àmbit específic d'estudi. Aquesta comparació permetrà detectar si aquest àmbit hi és recollit o si, per contra, presenta aspectes de millora. Es prendrà com a referència la rúbrica del Projecte HEBE per identificar els elements fonamentals. També s'hauran de

determinar les variables i indicadors que estructuraran l'anàlisi, prioritzant aquells que resultin més rellevants.

A més, es preveu la realització d'entrevistes a diferents perfils d'interès, ja que seria de gran interès per la temàtica:

- Un/a polític/a vinculat/da a les polítiques de joventut.
- Un/a educador/a que treballi en l'àmbit seleccionat.
- Tres joves participants o afectats per aquestes polítiques.

Finalment, com a properes passes, caldrà:

- Concretar l'àmbit del Pla de Joventut de Manresa escollit.
- Dur a terme la primera recerca de forma sistemàtica i organitzada.

Acta de la tercera tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

15 de desembre de 2025

Avui ha tingut lloc la tercera tutoria del Treball de Fi de Grau. Durant aquesta sessió, s'han posat en comú amb el tutor els avenços realitzats en l'estratègia de cerca bibliogràfica, pel que fa a les paraules claus, les combinacions de paraules claus (operadors booleans), els criteris/filtres de selecció, la primera cerca exploratòria, la revisió de 2 articles pel refinament de paraules clau, la nova cerca a traves del cercador de la UAB, les bases de dades escollides i els criteris d'exclusió.

S'han acordat modificacions en alguns apartats del treball. En concret, s'ha indicat la necessitat d'especificar amb precisió la base de dades utilitzada i s'han acabat d'establir els criteris d'exclusió. Pel que fa a la clarificació conceptual, el tutor ha orientat sobre la diferència entre els conceptes de participació juvenil i agència juvenil. Tot plegat ha permès clarificar en la redacció de la justificació metodològica.

A més, s'ha establert definitivament la pregunta de recerca, que ha quedat formulada de la manera següent: **Com contribueix el Pla de Joventut de Manresa a l'empoderament juvenil a través de l'eix de la participació i el protagonisme jove?**

Finalment, s'ha acordat que abans de realitzar la pròxima tutoria caldrà continuar avançant en el treball, elaborar un esquema PRISMA per expressar de manera visual el procés de selecció dels articles i seleccionar els articles que formaran part de l'elaboració de la recerca teòrica, amb la finalitat de poder establir un mètode per a la revisió i l'anàlisi dels articles.

Acta de la quarta tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

12 de gener de 2026

Durant la tutoria s'han comunicat al tutor tots els avenços realitzats durant els darrers dies en relació amb l'estratègia de cerca bibliogràfica, i s'han compartit els progressos assolits en la localització i selecció de documents rellevants per al treball. Aprofitant la sessió, també s'han plantejat diversos dubtes relacionats amb l'estructura general del treball i l'ordre dels diferents apartats, amb l'objectiu de millorar la coherència i l'organització del contingut. S'ha acordat que tota l'estratègia de cerca es recollirà als annexos, i que, de manera complementària, s'inclourà un apartat específic on s'indicarà quins són els articles del projecte HEBE utilitzats per a la fonamentació teòrica.

D'altra banda, el tutor ha explicat un possible mètode per a l'anàlisi dels diferents articles seleccionats per a l'apartat teòric, amb la finalitat d'ordenar i sistematitzar tot el procés. Aquest mètode es basa en l'elaboració d'una llista de documents numerats, la lectura detallada dels textos amb subratllat de les idees més rellevants, la realització d'un buidatge dels articles mitjançant la recollida de fragments significatius del text amb la corresponent indicació de la pàgina, així com una lectura reflexiva que permeti identificar temes genèrics, categories o variables per poder interrelacionar els continguts. Finalment, s'ha remarcat la importància d'utilitzar cites parafrasejades per integrar adequadament les aportacions dels diferents autors.

Per acabar, s'ha acordat continuar avançant en el treball i aprofundir en l'elaboració de la recerca teòrica de cara a les següents tutories.

Acta de la cinquena tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

19 de Març del 2026

Avui ha tingut lloc la cinquena tutoria del Treball de Fi de Grau. Durant la sessió, s'ha comentat amb el tutor tots els avenços relacionats amb la recerca teòrica sobre el concepte d'empoderament juvenil i la participació. A més, s'han compartit els altres avenços referents a les polítiques de joventut en el context català, incloent el seu marc normatiu i institucional. D'altra banda, també s'ha exposat tot el treball realitzat en relació amb el Pla de Joventut de Manresa, inclosa la seva contextualització i la descripció dels elements determinats. Especialment de l'Eix 4.

El tutor ha explicat els següents passos en relació amb la recerca empírica:

- Cal elaborar les conclusions de la recerca teòrica indentificant les variables clau dels conceptes.
- A partir d'aquestes conclusions, caldrà construir una taula amb les variables clau derivades de la temàtica (assenyalant la persona que pot respondre sobre la variable en qüestió), de la qual derivaran les preguntes de les entrevistes 3 o 4 que es realitzaran posteriorment.
- Un cop fetes les entrevistes, caldrà realitzar una anàlisi vertical de cada entrevista.
- Per poder analitzar les dades en relació amb les preguntes de recerca i amb l'eix triat caldrà també fer una anàlisi horitzontal, que permetrà contrastar la informació a partir de les respostes concretes de les persones participants i obtenir els resultats de la recerca.

S'ha remarcat que, en cap cas, les dades es podran categoritzar ni generalitzar més enllà de la tipologia pròpia del treball de recerca i les aportacions de les persones entrevistades, mantenint l'estricta relació amb la pregunta de recerca definida i els objectius específics identificats.

Acta de la sisena tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

09 d'Abril del 2026

En la sessió d'avui s'han posat en comú els avenços realitzats fins al moment en relació amb la recerca empírica del Treball de Fi de Grau.

En primer lloc, s'ha compartit i revisat la proposta metodològica de la part empírica del treball. Concretament, s'ha exposat el sistema d'anàlisi previst, basat en la construcció de taules de variables prèviament identificades a partir de la recerca teòrica, així com el seu vincle amb els objectius de la investigació. També s'ha presentat un possible guió d'entrevista semiestructurada, orientat a recollir informació rellevant sobre el paper del Pla de Joventut de Manresa en el foment del protagonisme juvenil i els processos d'empoderament dels joves.

A continuació, s'ha comentat l'estat del contacte amb diverses entitats i associacions de Manresa, amb l'objectiu d'aconseguir participants per a les entrevistes. Com per exemple CAE, Servei de joventut, Oficina Jove i Esplais del municipi. En aquest sentit, s'han identificat possibles perfils clau, com ara professionals de l'àmbit de la joventut (educadors/es, monitors/es) i agents implicats directament en el desenvolupament del Pla de Joventut. També s'ha reflexionat sobre la importància de garantir una mostra diversa que permeti recollir diferents perspectives. De moment hi ha la cita confirmada amb la un resposable del pla de joventut de Manresa i possiblement un jove involucrat en una proposta de participació relacionada amb les colles de gegants de la ciutat,

D'altra banda, el tutor ha orientat en la reorganització dels diferents apartats del treball, amb l'objectiu de millorar la coherència interna i l'articulació entre la recerca teòrica i la recerca empírica. Addicionalment, ja s'ha revistat l'índex del treball.

Com a properes passes caldrà reorganitzar els apartats del treball i continuar amb la recerca empírica.

Acta de la setena tutoria del Treball de Final de Grau (TFG)

11 de Maig del 2026

En la sessió d'avui s'han posat en comú els avenços realitzats fins al moment en relació amb la recerca empírica del Treball de Fi de Grau. S'ha comunicat al tutor que ja s'han realitzat les quatre entrevistes previstes i que aquestes han estat analitzades verticalment mitjançant una matriu d'anàlisi elaborada en format taula, fet que ha permès organitzar i categoritzar la informació obtinguda de manera sistemàtica.

També s'ha comentat que, a partir d'aquesta primera fase d'anàlisi individual de cada entrevista, les properes passes consistiran en la realització de l'anàlisi horitzontal, amb l'objectiu d'identificar similituds, diferències i elements comuns entre els diferents discursos dels participants. Posteriorment, caldrà redactar les conclusions de la recerca empírica i les conclusions generals del treball, integrant tant la recerca teòrica com els resultats obtinguts durant el procés d'investigació.

D'altra banda, el tutor ha aportat diverses recomanacions de cara a la defensa oral del TFG. Entre aquestes, s'ha destacat la importància d'estructurar clarament l'exposició, sintetitzar les idees principals del treball i prioritzar els resultats més rellevants de la recerca. Així mateix, també s'han comentat aspectes relacionats amb el suport visual de la presentació, recomanant elaborar unes diapositives clares, visuals i poc carregades de text, que ajudin a reforçar l'explicació oral i facilitin la comprensió del contingut exposat.